

XV legislatura · quart període · sèrie P · número 64

Ple del Parlament

Sessió 34, primera reunió, dimecres 5 de novembre de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 34.1

La sessió s'obre a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vicepresident segon, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme (tram. 200-00013/15). Ple del Parlament. Debat i votació del dictamen de la Comissió (Dictamen: BOPC 337,7).
3. Proposició de llei de modificació de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, en relació amb el dret a una atenció adequada i una bona administració (tram. 202-00060/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 315, 28).

4. Decret Llei 20/2025, de 30 de setembre, sobre el règim excepcional dels crèdits de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya derivats de la gestió de prestacions socials de caràcter econòmic en l'àmbit de la infància i l'adolescència (tram. 203-00025/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 325, 8).
5. Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2017, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni (tram. 202-00047/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 220, 5).
6. Proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres (tram. 202-00055/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat de totalitat (text presentat: BOPC 272, 8).
7. Interpel·lació al Govern sobre la internacionalització en el sistema de coneixement, recerca i transferència (tram. 300-00202/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre la captació d'inversió a Catalunya (tram. 300-00203/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre les finances públiques (tram. 300-00207/15). Mònica Sales de la Cruz, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre les dificultats per a accedir a l'habitatge (tram. 300-00200/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre la garantia del dret a un habitatge digne i adequat (tram. 300-00204/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre l'evolució de les llistes d'espera (tram. 300-00201/15). Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre el primer sector (tram. 300-00206/15). Mònica Sales de la Cruz, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

14. Interpel·lació al Govern sobre el currículum i els programes educatius a les escoles (tram. 300-00208/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre la imposició ideològica de les zones de baixes emissions (tram. 300-00205/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.
16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de suport a les famílies (tram. 302-00156/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.
17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el cost de la immigració per als catalans (tram. 302-00157/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.
18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de memòria democràtica (tram. 302-00158/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.
19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les conseqüències d'un altre any sense pressupostos (tram. 302-00159/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.
20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques educatives (tram. 302-00160/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.
21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment dels acords del pacte d'investidura en matèria de rehabilitació (tram. 302-00161/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.
22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'adaptació dels municipis de les Terres de l'Ebre als impactes del canvi climàtic (tram. 302-00162/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.
23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'emergència climàtica (tram. 302-00164/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.
24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de treball (tram. 302-00163/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

El president

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Comença la sessió.

Els prego atenció, si us plau. La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, els faig avinent que quatre diputats i dues diputades han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó i Lluís Puig Gordi, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell. La diputada Glòria Freixa i Vilardell, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales i de la Cruz. La diputada Raquel Sans Guerra, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha delegat el seu vot en la diputada Ester Capella i Farré. El diputat Pau Ferran Navarro, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, ha delegat el seu vot en el diputat Juan Fernández Benítez. Aprofito per donar l'enhorabona per la paternitat del diputat Pau Ferran Navarro. Finalment, el diputat Òscar Ordeig i Molist, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano per a la sessió d'avui, 5 de novembre.

Projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme (posposat)

200-00013/15

Els faig avinent també que, atesa la sol·licitud de dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, presentada pels grups parlamentaris de Junts i del Partit Popular de Catalunya, sobre el projecte de llei d'adopció de mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme, el punt 2 de l'ordre del dia queda posposat pendent d'aquest dictamen. Per aquest motiu, el punt 5 se substantiarà aquest matí a continuació del punt 3 i aquesta tarda començaríem amb el debat del punt 6. Aquests canvis han estat recollits en la seqüència horària que els ha estat distribuïda.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

A continuació, i en compliment d'allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2025 hi ha un total de 1.502 víctimes mortals i desaparegudes a la Mediterrània.

Compliment de la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral

Així mateix, i en compliment del que estableix la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral, els informo que, segons les dades oficials de l'Observatori del Treball i Model Productiu, des de l'inici d'aquest any seixanta-dues persones

han perdut la vida com a conseqüència d'un accident laboral. En nom de la cambra, vull manifestar el reconeixement a tots aquests treballadors i treballadores.

Passem ara al primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral. I començarem amb les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els efectes de la manca de pressupostos i la data en què té previst presentar-los

317-00174/15

La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Molt bon dia, president. President, membres del Govern, diputats i diputades, bon dia a tothom. President, segon any de legislatura i segon any sense pressupost. Vostès, els socialistes, són campions en incompliments. Els catalans i Junts ho sabem de primera mà, que ho hem vist a Madrid i ho veiem aquí al Parlament de Catalunya. El seu primer i principal compromís va ser que Catalunya tindria pressupostos: ni 2024 ni 2025 ni 2026, i així no es governa un país. Això és mala política que només genera desafecció i fomenta els extrems. I, mentrestant, vostè calla: calla davant Madrid, sense demanar més sostre de despesa per a Catalunya per poder-ho destinar a polítiques socials; calla davant la mala execució de les inversions a Catalunya i no demana la publicació de les balances fiscals, no fos cas –no fos cas– que se sabés la veritat.

Sense pressupost, tota la seva propaganda només són titulars i paper mullat. Ni els 200.000 habitatges ni hospitals ni escoles ni el pla de barris ni el pla de la Mina ni més recursos per a seguretat, contra la multireincidència ni reduir la llista d'espera de la dependència, que en dos anys s'ha incrementat un cent vuitanta per cent. Només són alguns exemples de no tenir pressupostos.

President, Catalunya és la segona comunitat en creixement i estem a la cua en qualitat de vida. I l'únic responsable de que no hi hagin pressupostos és vostè, i des de Junts per Catalunya li demanem que presenti pressupostos. President, presentarà pressupostos abans d'acabar l'any?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Senyor president... Senyor Batet, el Govern està treballant en els pressupostos, els presentarà i espero que s'aprovin. Crec que s'aprovaran. Si passa això, espero que el seu grup i vostè ho agraeixi i rectifiqui l'expressió que acaba de dir. Jo he dit i m'he compromès en aquesta cambra a fer uns bons pressupostos, i és en el que estic treballant.

Hi ha una diferència entre el capteniment del seu grup, que jo respecto molt –hi tenen tot el dret a seguir el camí que creguin que s'ha de seguir–, i el que vam seguir nosaltres, el meu grup, i en particular jo mateix quan estava a l'oposició: vostès van sortir del Govern del senyor Aragonès i al cap de pocs mesos jo vaig aprovar uns pressupostos del senyor Aragonès. Vet aquí la diferència.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

President, no centrifugui la seva responsabilitat i la seva feblesa en els altres. Li demanem que presenti pressupostos i li hem preguntat si presentaria pressupostos abans d'acabar l'any, i no ha respost. Miri, Junts sabem molt clar on som: ni a fomentar els extrems ni al dictat dels Comuns amb les seves polítiques. I, davant de la seva manca de pressupostos, nosaltres, propostes, en positiu i per a les persones, com un ple monogràfic per parlar i debatre sobre la necessitat d'un salari mínim català i que les pensions de Catalunya vagin vinculades al nivell del cost de la vida a Catalunya. I menys impostos per a Catalunya, per a les rendes mitjanes i les classes treballadores, abaixant l'IRPF i eliminant l'impost de successions. Vostè pensa fer alguna proposta que compleixi, president?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sí, sí que presentaré pressupostos, quan els tingui acordats –quan els tingui acordats. I estic treballant per acordar-los. Li he dit: vull uns bons pressupostos al més aviat possible. I ha de marcar la diferència. Miri, crec que el moment que estem vivint –a Catalunya, a Espanya, a Europa, al món– requereix estabilitat dels governs. La pregunta és: vostès estan a favor de generar estabilitat o de generar inestabilitat? Pel que sembla, estan a favor de lo segon. Crec que és un error que no fa honor a la història de la seva formació política.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat de superar el conformisme històric davant el franquisme i d'afrontar el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol

317-00176/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, president. President Illa, sembla que ara vostès i els seus companys a Madrid acceleren els actes i declaracions per commemorar la mort del dictador, amb accions com la il·legalització de la Fundació Francisco Franco o la concessió de la nacionalitat als descendents dels brigadistes internacionals. Aquestes mesures han trigat mig segle en veure la llum, i no sabem quants anys més haurem d'esperar per veure'n d'altres tant o més necessàries. No oblidin, si us plau, la quantitat immensa de plaques del nostre nomenclàtor que recorden persones o indrets relacionats amb la dictadura; els monuments que embruten els nostres paisatges o el riu Ebre; la impossibilitat de voler dignificar la comissaria de Via Laietana, mantenint-hi dins la Policia Nacional, que no només és hereva directa dels grisos franquistes, sinó que va seguir amb les pràctiques de tortura quan van canviar el color del seu uniforme; o la manca de voluntat de reconèixer políticament que el president Lluís Companys el va assassinar l'Estat espanyol.

Però, president, no es quedin només amb els actes de desgreuge o simbòlics; siguin valents i vagin a l'arrel per eliminar tot allò de franquista que la Transició no es va atrevir a afrontar. Ja sé que es remouran ara en els seus escons, però recordin que el dictador va morir, sí, ara fa cinquanta anys, però al llit, i que abans va poder ungir el seu successor, un personatge que va ser, i que els seus hereus encara són, la institució nuclear del seu règim del 78. Els hi recorda l'emèrit pornogràficament en les seves memòries.

Aquella Transició, president, va deixar molts temes oberts que han marcat el nostre esdevenir col·lectiu i que, si no s'afronten, mai podrem dir que els conflictes atàvics que vivim s'han pogut superar. Perquè, la manca de transició democràtica de determinats poders de l'Estat només la voldran tractar quan la pateixen en primera persona? Perquè això és el que està passant ara amb la judicatura. Quan es veuen perseguits per investigacions prospectives o per jutges prevaricadors, ara sí que la volen reformar. Però, s'atreveixen a afrontar el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat? Entenen que aquella Constitució que ens nega el dret a

l'autodeterminació i que ens vol reduir a una nacionalitat de cafè per a tothom amb un finançament injust era redactada enmig del soroll de sabres?

President, ja han passat cinquanta anys i hem de superar el seu conformisme històric. Catalunya no pot ser només una autonomia; Catalunya és un país, i el seu president n'ha de ser sempre molt conscient i actuar-hi en conseqüència.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Jové, estic en bona part d'acord amb el que vostè ha exposat. Primer, els símbols són importants; no ho són tot, però són importants. I vist el que estem vivint i vista l'escassa memòria que alguns tenen, crec que és bo recordar què va significar el franquisme, i, ara que farà cinquanta anys de la mort del dictador, fer actes que expliquin a les joves generacions què és una dictadura i la duresa d'una dictadura. I vostè segueix la demoscòpia, com jo i com crec que tots els diputats i diputades, i crec que la demoscòpia ens indica que és pertinent fer això, molt pertinent fer-ho. Crec que també el compromís del Govern d'Espanya, amb el que jo coincideixo, en aquesta qüestió i en moltes d'altres, en aquesta qüestió és clar i ferm. I es pot discutir si s'ha de fer més... Bé, totes les idees són benvingudes, però jo crec que ningú pot negar que hi ha una voluntat de denunciar el que va significar la dictadura.

Segona qüestió. Ha mencionat la comissaria de la Policia Nacional. Estem a favor de significar que allà s'hi van cometre actes de tortura, s'hi va torturar la gent. Creiem que això és compatible amb reconèixer que la Policia Nacional, avui, és una policia completament diferent: és una policia democràtica, fa la seva feina.

Tercer, sobre el conflicte polític. Jo m'he manifestat clarament en aquesta qüestió: hi ha un conflicte polític. Estic centrat ara en l'efectivitat de la llei d'amnistia. I he dit en multitud d'ocasions, i ho reitero ara, que respecto el poder judicial, respecto les seves decisions, i que demano que es respectin les decisions del poder legislatiu. I com a president de la Generalitat he fet, faig i seguiré fent tot el que estigui al meu abast per reclamar que Catalunya necessita, i Espanya també, que sigui efectiva la llei d'amnistia al més aviat possible, perquè ho ha decidit el Congrés dels Diputats. *Punto*, no hi ha massa més a dir i no hi han subterfugis. I com més es demori això, pitjor, en primer lloc, per al poder judicial, que queda

reputacionalment compromès des del meu punt de vista. Ho dic amb tot el respecte, però també amb tota la claredat.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la suposada ruptura amb Junts per Catalunya i els efectes de la política de pactes en l'aprovació de pressupostos

317-00175/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. ¿Cómo valora su supuesta ruptura con Junts? Gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Junts per Catalunya és el segon partit d'aquesta cambra. Té moltes alcaldies. Nosaltres amb alguns ajuntaments tenim acords amb ells, els mantenim i els mantindrem. Tenim una línia política discrepant, però jo els respecto. Els compromisos que –jo puc parlar en nom del PSC– ha adquirit amb Junts per Catalunya, jo els mantinc; no em moc d'aquí.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias, presidente. Ni el Gobierno de Cataluña ni el de España disponen de presupuestos desde hace años, lo cual nos conduce a tener que analizar su política de pactos aquí y allí.

Ha sido noticia en estos últimos días su supuesta ruptura con Junts; una ruptura, por cierto, muy peculiar. Incapaces de aprobar presupuestos para la ciudadanía, pero las poltronas les pactan rápidamente, por mucho teatro que hagan hoy aquí. Allí siguen a día de hoy en empresas y organismos estatales Mikimoto, Tremosa, Pere Soler, Eduard Gràcia o Elena Massot, entre otros. Todos ellos, entusiastas partidarios de la teoría del «España, estado

opresor», pero que siguen cobrando generosamente del Estado opresor, que, como hemos señalado en muchas ocasiones por aquí, oprimir –lo que se dice «oprimir»–, oprime de pena. Han hecho ustedes un *Sálvame* en toda regla: esas parejas de la farándula que van a la tele a decir aquello de «nos hemos dado un tiempo», pero que siguen cobrando juntos la exclusiva.

Señor Salvador Illa, llegó usted a la presidencia de la Generalitat, supuestamente, para pasar página y superar el *procés*, pero en realidad lo está perfeccionando en sus rasgos más definitorios: uno, engañar a la ciudadanía con objetivos imposibles, que solo generan frustración cuando no llegan, y luego culpar a los demás de su propio fracaso; dos, engañarse entre ustedes mismos con astucias, triquiñuelas, despreciando el valor de la palabra dada y un mínimo sentido del honor, y, tres, paralizar a la sociedad sin presupuestos ni políticas ambiciosas, pero, eso sí, las poltronas –¡ay, amigo!, las poltronas–, que no se las toque nadie, porque es ya lo único que les une.

¿Quién nos iba a decir, señor Illa, que iba usted a convertirse finalmente en el «procesista» más entusiasta de toda Cataluña?

Muchísimas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Sap vostè, senyor Fernández, que li tinc tot el respecte. No m'agrada massa utilitzar la paraula «poltrona», però, home, que vostè la utilitzi avui, després de lo de València... (*remor de veus*), li ha fallat una mica la finesa política. (*Veus de fons*.) Sí, sí, sí. Després de lo de València, que em parli vostè... Després del que hem vist aquesta setmana passada, que em parli vostè de poltrones..., li ha fallat la finesa política. Sé que vostè és valent –sé que vostè és valent–, fins i tot dins del seu partit. Sigui-ho i digui el que pensa, d'això. Però avui ha fallat. Avui no era dia de parlar de poltrones. Sobretot vostè, que és del Partit Popular, em sembla, no?

Miri, jo segueixo el meu camí –segueixo el meu camí. Vostè té l'opinió que..., jo segueixo el meu camí. Tenim un full de ruta; tenim un programa de govern. El tirem endavant amb dificultats; el meu és un govern en minoria, amb dos acords d'investidura que tinc el compromís de complir i que estem complint. I els que vulguin sumar i fer política útil, endavant, i els que no, doncs què hi farem.

Jo inauguraré una tradició amb vostè. Acabaré les sessions de control demanant-li el mateix fins que no passi: doni suport al català a Europa. Ens farem un favor tots: vostè i el seu partit, aquí a Catalunya i al conjunt del país. Pensi que a Galícia es parla el gallec, que també serà oficial. A veure si això l'anima.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la necessitat de prioritzar els ciutadans i els sectors productius davant els efectes adversos de les polítiques del Govern en matèria de canvi climàtic

317-00170/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, el fanatismo climático que usted promueve en Bruselas se traduce en problemas, burocracia, multas, imposiciones a trabajadores y a familias catalanas. Su pacto verde europeo, su agenda 20/30 no salen gratis; son muy costosos. Y, evidentemente, no lo pagan los políticos; lo pagan los catalanes de a pie, por ejemplo, los pescadores a los que usted ahora parece querer defender enviando una carta a la señora Von Der Leyen tapando sus vergüenzas. Porque todos sabemos que *sus* políticas –las del Partido Socialista y las del Partido Popular– son las responsables de que en los últimos veinte años hayamos perdido la mitad de la flota de pescadores. Son ustedes los responsables de que hayamos perdido la mitad de la superficie de productos de huerta en Cataluña. Y son ustedes responsables de que en 2024 el PIB agrícola ha descendido hasta un 139 por ciento.

Pero lo grave de todo ello, señor Illa, es que, detrás de estas cifras, hay personas. Detrás de cada votación del bipartidismo –PP y PSOE– se han destruido muchos empleos. Ha habido muchos desvelos de trabajadores, muchas familias que han perdido su sustento. Y ahora, no contentos con todo ello, pretenden introducir en nuestros barrios sus caprichos climáticos en forma de zona de bajas emisiones y en el tasazo de basuras.

Por eso yo, una semana más, le quiero preguntar: ¿Cuándo van a ser los catalanes prioridad para su Gobierno, señor Illa?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Garriga, tampoc a vostè l'oportunitat política l'acompanya avui. Parlar de fanatisme climàtic després del funeral de la dana, on, per cert, no vaig veure el líder del seu partit. Ni capacitat de ser-hi en un moment determinat, acompanyar familiars de 239 persones que van perdre la vida. Parlar de fanatisme climàtic després d'allò, quan vostès, en el seu fugaç pas pel Govern valencià, van desmantellar l'oficina de Protecció Civil. En fi, hi ha canvi climàtic, sí. I ens hem de preparar i adaptar-nos al canvi climàtic i val la pena que ens comencem a mentalitzar de tot això; també vostès.

I, miri, el principal maldecap del sector agrícola i dels pagesos catalans es diu Trump i els seus aranzels. El seu líder, el seu horitzó polític. Comencem per aquí: comencin vostès a denunciar els aranzels de Trump; comencin a posar-se al costat dels pagesos catalans i dels pagesos del conjunt d'Espanya i d'Europa i llavors podrem començar a enraonar.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, acostúmbrese que a nosotros no nos va a ver con un Partido Socialista corrupto y criminal, responsable de la mayor catástrofe de los últimos años, como fue lo que ocurrió en Valencia.

Pero vayamos a lo importante. Volvamos y conteste usted por qué sus políticas y las del Partido Popular han condenado, por ejemplo, a una familia de L'Hospitalet con tres hijos con dificultad para pagar el alquiler y con dificultad para pagar las facturas del agua y del gas, a pagar cien euros de tasazo de basuras por su fanatismo climático. O explique usted al pequeño autónomo que no puede entrar con su furgoneta de hace veinte años a repartir y a llevar al sustento a su familia. O pregunte usted y explique a los pescadores, a los cuales ustedes han limitado los días de faenar por su mamarrachismo climático.

En definitiva, ustedes tienen un verdadero problema, sí, y no es ni VOX ni lo que denuncio yo aquí. El verdadero problema es que cada día son más los catalanes que no llegan a final de mes. Cada día son más los catalanes los que no pueden salir a sus barrios por miedo a ser asaltados por esos delincuentes que ustedes importan, y cada día son más los catalanes los que, por culpa de sus políticas, ven un futuro muy muy muy complicado.

Pero, claro, frente a esto tienen que ver, además, como ustedes condonan la deuda –millones de euros– a ex-MENAs –por cierto, muchos de ellos que llenan las cárceles de Cataluña–, a los cuales ustedes les han pagado una paguita.

Señor Illa, vuelvo a preguntarle: ¿Cuándo, de una vez por todas, los catalanes van a ser una prioridad para su Gobierno? Y recuerde (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) que su estafa política... (*El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*)

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Governem per a tots els catalans i les catalanes, també per als del barri de la Mina, on l'altre dia vam anar a presentar un pla per resoldre..., per contribuir..., per seguir resolent els problemes del barri de la Mina: integral, amb una inversió important de diners.

Nosaltres no anem a fer-nos una foto i a denunciar i marxem. Estem allà, dia a dia: regidors de diferents colors polítics que treballen dia a dia i el Govern de Catalunya, al costat d'ells. Aquest és el camí que segueix Catalunya: governar per a tothom i resoldre els problemes –o intentar resoldre els problemes– de tothom, sense populismes, sense extremismes i sempre sempre sempre de la mà de la ciència; també quan recomanem que es vacuni la gent. Avui amb el president del Parlament i els membres de la Mesa hem inaugurat la campanya de vacunació aquí al Parlament de Catalunya. Ciència, ciència, ciència; la ciència que ens diu que hi ha canvi climàtic, la ciència que ens diu que ens hem de vacunar, la ciència que ens porta progrés. Això que a vostè li queda tan lluny.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la urgència d'adoptar mesures per a prohibir la compra especulativa d'habitatges en el context actual d'emergència en aquest àmbit

317-00172/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. President, el passat 10 d'octubre, és a dir, fa pràcticament un mes, es feia públic un informe encarregat per l'Àrea Metropolitana de Barcelona, és a dir, una administració on vostès governen, que deia que, jurídicament, està avalat que es puguin prohibir les compres especulatives. I fa uns dies vostè també aquí, en aquest mateix Parlament, va dir que estudiaria la prohibició de les compres especulatives.

Per tant, volem saber si s'ha mirat l'informe i què pensa fer el seu Govern amb aquesta sagnia, acumulació d'habitatges en mans d'uns pocs.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyora Albiach, sap vostè que la prioritat número u del Govern és l'habitatge, i el Consell Executiu vam aprovar els inspectors que el seu grup havia acordat amb el Govern –amb el nostre– i comencem a caminar i començaran a fer feina per fer complir la llei, naturalment, no?

És cert –m'hi he referit en aquesta cambra– que hi ha un informe de l'àrea metropolitana, encarregat per l'àrea metropolitana, sobre les possibilitats que ofereix el nostre marc jurídic per garantir el dret a l'habitatge, prohibint que es doni prioritat a l'especulació amb aquest actiu, amb un habitatge. He llegit l'informe i n'he encarregat d'altres, d'informes.

Jo ja vaig dir en aquesta cambra, a pregunta de la CUP –i ho he dit diverses vegades des del faristol, també arran d'intervencions que vostè ha fet–, que no ens tremolaran les cames i que estem oberts a estudiar-ho tot i estem estudiant això –a fons.

No és un tema –ho dic ara ja amb més coneixement de causa, perquè he pogut analitzar aquest informe i alguns altres– senzill jurídicament –no és un tema senzill jurídicament. Ara, jo li asseguro que el Govern de Catalunya escoltarà a tothom; ha encarregat estudiar aquesta qüestió a fons en els diferents àmbits del Govern que ho poden fer, ho discutirem amb els grups que tinguin interès en discutir-ho. I sempre que siguin plantejaments realistes, versemblants i que tinguin cabuda en el marc jurídic, no tindrem cap inconvenient en tirar-los endavant. Estem en fase d'estudi en aquest moment.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

President, la feina jurídica està feta. És que és un informe, no qualsevol, sinó un informe encarregat per l'àrea metropolitana, on vostès governen. Per tant, el que cal ara és posar aquestes mesures en marxa.

Sembla que vostès no han tingut temps o no han tingut voluntat política –no ho sé–, però nosaltres sí que hem fet la feina i per això hem registrat una proposició de llei que el que fa és modificar la llei catalana d'urbanisme per poder prohibir les compres especulatives a aquells llocs de mercat tensionat. Per tant, hi ha dues condicions per a poder fer-ho: una, zones de mercat tensionat i, dos, mentre duri l'emergència habitacional. Aquestes són les dues condicions i les dues eines que poden utilitzar els ajuntaments, hi insisteixo, per prohibir les compres especulatives, de manera que només es pugui comprar un habitatge, aquell que siga per viure, i també una segona residència, sempre que siga en un altre municipi; tan senzill com això. Perquè tenim el mercat de l'habitatge segrestat en unes poques mans.

El seixanta per cent de les compres que es fan d'habitatge al nostre país es paguen al comptat: 300.000, 400.000, 500.000 euros un damunt de l'altre. Això no ho pot pagar una persona qualsevol. Són especuladors i són fons voltors. I per això s'ha d'actuar i s'ha de fer amb fermesa i amb agilitat, perquè estem en una situació d'emergència; i, per tant, fermesa i agilitat.

I també li vull dir una cosa: de moment, sabem que nosaltres no seurem a negociar pressupostos fins que vostès compleixin amb els acords que tenim signats del suplement de crèdit, però també vull dir: si en algun moment vostès fan la feina i seiem a negociar els pressupostos, la prohibició de les compres especulatives serà un tema central a la taula.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Torno a dir el mateix que li he dit: voluntat, tota; realisme, tot. Per tant, jo no faré res que no tingui la certesa jurídica de que és una mesura efectiva i que té cabuda en el nostre marc jurídic. Això també l'hi dic: o sigui, voluntat, tota, però també realisme, tot, i tocant de peus a terra. I no em tremolaran les cames, ni per fer una cosa ni per fer l'altra.

La política d'habitatge del Govern és clara: passa per posar més habitatges a disposició de la ciutadania construint, construint, construint, afavorint que aquells municipis que vulguin puguin prohibir els habitatges d'ús turístic i intervenint al mercat amb mesures molt concretes.

Fa també pocs dies hem anunciat la compra d'un altre paquet d'habitatges d'Inmocaixa. Ja hi han mil persones que s'han acollit als préstecs d'emancipació, i les mesures comencen a donar resultat. Seguirem treballant en tots els fronts, i no en *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* tancarem cap... *(El president retira l'ús del micròfon al president de la Generalitat i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor president. La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les polítiques i el model econòmic del Govern per a afrontar la situació d'emergència climàtica

317-00173/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

President, aquest dilluns, un any massa tard i després de 229 morts, Mazón ha dimitit com a president de la Generalitat Valenciana, una dimissió que només és fruit de la lluita constant i la fermesa del poble valencià. La dana va destruir tot allò que va trobar per davant, també la vella política i tot el que representa. La dana ha evidenciat les conseqüències de l'emergència climàtica que vivim, que clarament posen en qüestió els fonaments d'un model econòmic que ens ha dut fins aquí. Cal tenir ben present que els Països Catalans ens trobem al quilòmetre zero del canvi climàtic.

Vostè, president, què pensa fer contra l'emergència climàtica? Continuarà amb les polítiques de sempre i esperarà que arribi una nova dana per lamentar-se?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Doncs prendre'ns-ho... –gràcies, president–, prendre'ns-ho molt seriosament i preparar el país, adaptar el país a les noves realitats del canvi climàtic. Això no es fa en un dia, ni en un mes, ni en un any, però es fa, amb una nova política de gestió dels boscos –la setmana

passada vaig estar al *hub* forestal del Solsonès, que fa una feina magnífica, persistent en el temps–, treballant per canalitzar els barrancs –a les Terres de l'Ebre cada vegada que hi ha un aiguat, als mateixos llocs tenim els mateixos problemes; tampoc es fa ni amb un mes ni amb un any, però s'ha començat a fer; hi havia un treball previ de l'Agència Catalana de l'Aigua que hem convertit ja en un acord de govern, per poder-ho fer, amb una inversió important de diners–, millorant els sistemes de Protecció Civil i apostant per les energies renovables de forma decidida, energies renovables.

Això és el que estem fent, adaptant el país. El Departament de Territori té un consell assessor en aquest sentit i, per tant, això és el que anirem fent. No ho farem en un dia, hi insisteixo. Espero fer-ho amb suport ampli d'aquesta cambra, però el nostre compromís en adaptar el país al canvi climàtic i treballar també per complir els compromisos que tenim adquirits en aquesta matèria és ferm i el renovo avui en resposta a la seva pregunta.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Aquesta setmana la comunitat científica ens ha donat un nou toc d'alerta: el compte enrere per salvar el planeta i les persones dels pitjors impactes del canvi climàtic ha començat. Tot just queden sis anys per assolir una pujada global de temperatura d'1,5 graus, inicialment prevista per al 2100. Estem ja en temps de descompte i el seu Govern encara està flirtejant perillosament amb el negacionisme climàtic. Ara hem sabut que el Govern Aragonès va malgastar 228.000 euros per valorar com ampliar l'aeroport de la manera més sostenible, amb uns resultats de traca i mocador: en lloc d'afectar 27,9 hectàrees protegides, fer-ho a 22,3 hectàrees. I el seu Govern, en lloc de descartar definitivament el projecte, encarrega un nou estudi per valor de 145.000 euros per intentar justificar davant la Unió Europea que destruir espais naturals es pot fer amb les màximes garanties ambientals. Tot un oxímoron.

President, l'hi repetirem les vegades que calgui: no farem front a l'emergència climàtica amb polítiques com l'ampliació de l'aeroport. La imposició d'un model econòmic i territorial basat en el turisme massiu i l'empobriment dels serveis públics també són responsables de la tragèdia. Per fer front a la crisi d'època que vivim, democràcia econòmica, recursos col·lectius sota control popular i reconstruir el territori, perquè garantir la vida sigui més important que garantir els beneficis.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sí, senyor president. Senyor Cornellà, l'expressió «negacionisme climàtic» aplicada al meu Govern crec que és una exageració improcedent que jo –vostè ho comprendrà– he de desmentir. No és cert. El meu Govern és un govern que es pren molt seriosament el canvi climàtic i que treballa per fer-hi front, tenint en compte que són 8 milions de catalans en un món de 8.000 milions, però treballem en aquesta línia.

Ara bé, jo no estic conforme amb vostè o no coincideixo amb vostè quan dedueixo de les seves paraules que vostè creu que la manera de combatre el canvi climàtic és amb decreixement econòmic i no hi estic d'acord. Jo crec que és compatible una economia que creixi i que generi prosperitat. A més a més, sap vostè que tinc l'obsessió d'aquesta prosperitat sigui compartida territorialment i socialment, però que ho faci amb respecte al medi ambient. Crec que això es pot fer i es pot fer sobretot de la mà de la ciència, que ens dona sempre resposta a coses que ens semblen insolubles i que ens proporciona respostes i noves fonts d'energia que ens permeten això, créixer econòmicament, generar prosperitat, que és del que es tracta, però fer-ho amb respecte al medi ambient. Aquesta és la clau de volta en la que el meu Govern està compromès.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la posició del Govern davant les ocupacions il·legals i la posada en risc de la propietat privada per a acostar-se a l'extrema esquerra

317-00171/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Navegar sense rumb i sense pressupostos és lamentable, però hipotecar el país i agenollar-lo als deliris de l'extrema esquerra en el fracassat intent d'aprovar-los ja sobrepassa tots els límits. Quaranta milions d'euros en una unitat antidesnonaments, què vindrà després? Una partida per reeditar el llibret de com ocupar pisos? –pensin a demanar drets d'autor a la CUP, que encara els denunciaran per plagi.

La qüestió és anar creant noves unitats, anar sobredimensionar l'estructura, més càrrecs, més assessors, més informes, més rodes de premsa, més powerpoints i més paperassa inútil, 40 milions d'euros dels catalans llençats a la brossa sense vergonya i sense recança. Malden per pescar l'extrema esquerra al preu que sigui i en acabat ens fan pagar a nosaltres els esquers i les canyes. Per mantenir els seus càrrecs, dilapiden diner públic i qüestionen i posen en risc la propietat privada. Són hostatges de l'extremisme. Ho saben, oi?, que els extremistes no es conformen mai amb xavalla? Els exigiran més i més dotacions pressupostàries per finançar els seus deliris ideològics. El *wokisme* és un pou sense fons. Fins on estan disposats a cedir vostès, senyor Illa? Quin és el límit? O és que no hi ha límit?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Fa certa gràcia escoltar de vostè que em digui que soc extremista. Vostè. (*L'orador riu.*) Vostè em diu que soc extremista? Caram, s'ha de tenir agosament. Vostè, diria que, a part d'extremista, és agosarada.

Vostè sap que està creixent l'economia de Catalunya? Vostè sap..., ha mirat les dades d'atur que vam fer públiques –d'ocupació–, que vam fer públiques fa poc? Vostè ha vist la situació econòmica a la resta de països d'Europa? Vostè sap que Catalunya està creixent? Probablement aquest any creixerà per sobre del tres per cent, més que cap altre país del món. Tot està tan malament? Home, fins i tot vostè pot trobar alguna cosa que funcioni bé, senyora Orriols. Sort amb les ordenances de Ripoll.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Ja veiem que continuarà estacat a l'extrema esquerra i que continuarà fent la viu-viu davant les ocupacions il·legals. Mentre vostè governi, els propietaris no tindran seguretat jurídica. Necessitem que arribin temps millors. Potser en Koldo i companyia ens ajudaran a precipitar-ho tot. L'ajudo a redactar el decret de convocatòria d'eleccions, senyor Illa?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El dia que necessiti ajuda li demanaré, però de moment –gràcies– no em fa falta la seva ajuda. Vostè és un extremista i vostè fracassarà. Vostè és una extremista i vostè fracassarà perquè Catalunya no està en les seves posicions. Catalunya és un país d'acollida. Catalunya és un país industriós. Catalunya és un país de gent treballadora. Catalunya és un país que mira endavant. Catalunya és un país que ho està fent bé. Catalunya és un país ple d'energia. Catalunya és un país ple d'oportunitats. Catalunya anirà endavant i vostè fracassarà.

El president

La darrera pregunta al Govern, al president de la Generalitat és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració dels plans i les polítiques actuals d'accés a l'habitatge i les mesures previstes per al futur

317-00169/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Permetin-me començar amb una salutació en nom del nostre grup parlamentari a la brillant victòria que ha obtingut Zohran Mamdani en les eleccions a l'alcaldia de Nova York, una persona pertanyent a la tradició del socialisme democràtic..., una persona pertanyent a la tradició del socialisme democràtic que ha acreditat que es pot aixecar un moviment popular que, davant dels malestars socials, com ara la dificultat per a l'accés a l'habitatge, l'encariment del cost de la vida o el funcionament del transport públic, es pot construir un moviment esperançat i per això transformador. Davant de l'odi xenòfob, davant de la por a les idees socialistes, ha construït un moviment esperançat i, per això, transformador. La venjança... –recorden que Trump deia als seus electors: «Jo seré la vostra venjança»–, la venjança d'aquests barris de societats obertes, diverses i plurals és organitzar l'esperança.

Escolti, president, Zohran Mamdani ha basat bona part de la seva campanya en la qüestió de l'accés a l'habitatge. És una dificultat que comparteixen pràcticament totes les societats occidentals, sens dubte, totes les grans ciutats i també moltes parts del territori de Catalunya, tinguin una realitat estrictament urbana o no.

Vostè ha posat en marxa una sèrie de plans, de polítiques públiques que pretenen incidir en la millora de l'accessibilitat a l'habitatge, l'accessibilitat des del punt de vista econòmic, a través de la intervenció, de la regulació, d'establir topalls a les rendes, d'ajudar al finançament, especialment a persones joves, i de construir. Voldríem que fes una valoració dels plans que ja ha posat en marxa, de les polítiques que ja estan funcionant i que ens expliqués quins són els propers passos en matèria d'habitatge.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Pedret. Permeti'm també que em refereixi, com ha fet vostè, arran del comentari que ha fet vostè també, al bri d'esperança que representa no només l'elecció de Mamdani com a alcalde de Nova York, sinó a les dues eleccions que hi ha hagut als estats de Virgínia i Nova Jersey, guanyades per dos candidats demòcrates, i al referèndum de Califòrnia, que ha contrarestat, amb una mesura que incrementa en cinc el nombre de congressistes, el *gerrymandering* dels trumpistes, dels republicans a l'estat de Texas. Quatre bones notícies avui als Estats Units que són un bri d'esperança.

L'habitatge és la preocupació principal de la societat catalana i també del meu Govern, i crec que de moltes institucions de Catalunya, no només del meu Govern, sinó de molts ajuntaments de molts colors polítics diferents. Però la nostra política té dues potes, dos carrils, dos eixos: posar a disposició més habitatges construint i rehabilitant. Llei de barris. Estem a punt de resoldre la primera convocatòria. S'hi han presentat vuitanta candidatures. Facilitar que aquells municipis que estan en situació d'habitatge tensionat puguin restringir, fins i tot arribant a prohibir, els habitatges d'ús turístic per donar prioritat a l'accés a l'habitatge i buscant qualsevol altra fórmula que permeti posar a disposició més habitatges. Aquí hi ha el pla Cinquanta Mil, d'habitatges protegits. Té un bon seguiment. Ja hi ha el primer paquet de solars en marxa. Hi ha tot un..., en marxa també, tot el que vaig anunciar al debat d'orientació política general de transformació perquè es puguin fer 214.000 habitatges més. I, per tant, tots aquests processos, aquests plans de treball estan evolucionant correctament.

L'altre eix, l'altre camí, l'altre carril és el d'intervenció del mercat. Hem pres mesures, en particular, l'aplicació de la llei de «vivenda», que ha posat un topall en els lloguers. Espero que s'aprovi en aquesta cambra –i demanaria el suport de tothom– la regulació que permetrà tancar el punt de fuga que tenim en matèria d'habitatges temporals, de lloguer temporal. Hem

posat en marxa ajuts per a col·lectius específics, en particular, els préstecs d'emancipació, i estem valorant si es poden prendre altres mesures que reforcin l'ús prioritari d'accés a l'habitatge en contra de l'especulació... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

El president

Se li ha acabat el temps, president.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

...en matèria d'habitatge. En faig un balanç positiu.

Gràcies.

El president

Passem ara al capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre l'execució del pla de xoc d'infraestructures esportives

310-00279/15

I la primera és sobre l'execució del pla de xoc d'infraestructures esportives, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor José Ignacio Aparicio Ciria.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Honorable conseller, fa uns mesos, en aquesta mateixa cambra, li demanàvem per l'estat de la diagnosi de les instal·lacions esportives del país. Avui podem constatar que aquella diagnosi s'ha traduït en acció. Tenim un pla de xoc amb dades, pressupost i calendari, un instrument real per fer més moderna i funcional la nostra xarxa esportiva. Més de sis-cents ajuntaments han respost al qüestionari i s'han identificat gairebé 7.500 actuacions de remodelació, moltes d'elles petites però essencials: paviments, vestidors..., al final accessibilitat i sostenibilitat. Són actuacions que potser no surten als titulars, però que són les que fan possible que cada infant, cada jove, cada persona gran, pugui practicar esport en condicions dignes, segures i saludables. Això no és només un pla d'infraestructures, és un pla de país per la igualtat territorial, per la cohesió social i per la salut pública. I és també una mostra de com el Govern pot actuar amb eficiència i proximitat, posant l'esport on ha de ser: al servei de la ciutadania.

Sabem que el pla té una dotació de 120 milions d'euros fins al 2029, que prioritza la xarxa bàsica d'instal·lacions públiques i que fomenta la cooperació entre municipis petits. Aquest plantejament intel·ligent de país, no de mapa, és una molt bona notícia per a la Catalunya local, la que cada dia sosté l'activitat esportiva, sobretot la de base. El repte ara és garantir que el pla arribi a tots els racons del territori, també als municipis petits i rurals. La seva execució no només modernitzarà l'equipament, sinó que enfortirà la xarxa humana de l'esport, clubs, voluntariat, entrenadors i comunitat local. Perquè darrere de cada pista nova, de cada pavelló rehabilitat, hi ha un espai de trobada, de convivència i de futur compartit.

I la pregunta que tothom es fa al món local, conseller, i que jo ara l'hi trasllado, és: quan podran els ajuntaments presentar les seves sol·licituds i accedir a aquests ajuts? Perquè al cap i a la fi, una instal·lació renovada només té sentit si hi batega la vida esportiva a dins.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Berni Álvarez Merino, conseller d'Esports.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Gràcies, president. Gràcies, diputat. Bon dia a tothom. Bé, com vostè ja sap, vostès ja saben, nosaltres vam dissenyar un pla estratègic per a la conselleria amb tres potes ben diferenciades, i una d'elles era la millora d'instal·lacions esportives. Les més de vint mil instal·lacions esportives que hi ha a Catalunya creïem que requerien una actuació ràpida i per això vam dissenyar aquest pla. Aquest pla de millora venia amb tres potes ben diferenciades, com vostè bé ha dit, una part de diagnosi, una part també de dotació econòmica i una part final, que és l'actualització del PIEC, que també és més que necessària.

La part de diagnosi, com vostè també ja ha dit en part, vam crear una eina, una fitxa, perquè ens diguéssim realment quins eren els ítems que necessitaven les nostres instal·lacions per a aquesta millora. Aquesta eina la vam testar a vuitanta municipis. Una vegada l'havíem testat el que vam fer va ser traslladar-la als 887 municipis de Catalunya que tenen instal·lacions esportives i ens van donar aquests ítems d'accessibilitat, eficiència energètica i funcionalitat bàsicament, juntament amb seguretat, i el que creïem és que havíem d'actuar d'una manera contundent.

Per això vam passar a la següent fase, vam estar treballant i gràcies al Departament d'Economia i a Governos Locals vam poder tancar una quantitat de 120 milions d'euros, que amb cofinançament multiplica, i el que vam fer va ser treballar en les bases. Fa dos setmanes al consell de govern vam aprovar les bases d'aquesta convocatòria, la setmana passada es

va aprovar també al consell de govern la pluriennalitat dels 120 milions i a finals d'aquesta setmana, a principis de la setmana que ve, la convocatòria estarà publicada.

Està clar que l'aposta és important. Nosaltres aquí fiquem damunt de la taula 120 milions d'euros però és que no només és això, és la part també proporcional que fiquen els ajuntaments més la part que també, en millora d'instal·lacions esportives, aporta el PUOSC, on hi ha més de tres-cents projectes de millora d'instal·lacions esportives amb més de 80 milions, i també un cofinançament, que fa que damunt de la taula hi hagi ara mateix 300 milions d'euros en millora d'instal·lacions esportives per als ajuntaments i les EMDs, cosa que no passava fa molt de temps, crec que era més que necessària.

Ho hem fet en un període molt ràpid, en un any i tres mesos de legislatura, perquè, com vostè bé ha dit, l'esport és un motor social de futur, nosaltres ho creiem, aquest Govern s'ho creu i és necessari que les nostres instal·lacions i els espais que ocupen els nostres infants, adolescents, gent gran que fa activitat física siguin dignes, i per això és una aposta decidida i esperem que tots els ajuntaments i, com he dit abans, EMDs vagin a aquestes convocatòries. Estem realment contents de la resposta que hem tingut a les reunions que hem fet i esperançats de que sigui un pla *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* històric.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Pregunta al Govern sobre les inscripcions del Consorci per a la Normalització Lingüística

310-00280/15

La següent pregunta és sobre les inscripcions al Consorci per a la Normalització Lingüística, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Imma Ferret i Raventós.

Imma Ferret Raventós

Gràcies, president. Honorable conseller, senyor Vila, en els darrers anys hem anat veient una demanda creixent de formació en català, especialment entre les persones nouvingudes. L'enquesta d'usos lingüístics de la població 2023 ens diu que hi ha una bona predisposició a aprendre la llengua. Per tant, és bona notícia que hi hagi aquest interès per aprendre català, que és eina clau per a la cohesió social, l'arrelament i la igualtat d'oportunitats. Per tant, garantir que tothom tingui accés a aquesta formació és essencial.

Davant la creixent demanda s'ha posat sobre la taula la necessitat d'ampliar i adaptar l'oferta formativa per donar-hi resposta. En el pacte nacional per la llengua ja es recull un horitzó específic dedicat a l'ensenyament del català a persones adultes, remarcant la importància de poder ampliar la capacitat i poder facilitar que tothom que ho vulgui pugui aprendre la llengua. Això vol dir que cal anar avançant en aquesta direcció i continuar reforçant el sistema.

Per això, el Consorci per a la Normalització Lingüística és, com vostè diu, el sistema nerviós de l'ensenyament de la llengua, i d'aquí en va sortir el pla de xoc presentat el passat mes de març. El Consorci per a la Normalització Lingüística ha estat, i continua sent, el pilar central de l'ensenyament de català a adults i és per això que li volem preguntar quins resultats han tingut fins ara aquestes actuacions per l'entitat i com ha anat el darrer període d'inscripcions d'aquest mes de setembre del 2025, així com també si ens pot explicar com podem reforçar encara més el sistema d'ensenyament de català a adults per donar resposta a tota aquesta demanda.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Gràcies, president. Gràcies, diputada Ferret. Efectivament, hi ha una alta demanda de formació per aprendre el català i, de fet, el Consorci per a la Normalització Lingüística ha tancat l'últim període d'inscripcions amb unes xifres rècord de 41.000 alumnes matriculats en un sol trimestre, això no ho havíem tingut mai.

En només un any hem aconseguit incrementar l'oferta de cursos un disset per cent, distribuïda en tots els nivells i en totes les modalitats, i això ha estat possible gràcies al pla de xoc per a l'ensenyament d'adults acordat entre el Govern i Esquerra Republicana el passat mes de març, i gràcies al fet que, tal com preveia el pacte nacional per la llengua, s'ha pogut relançar el Consorci per a la Normalització Lingüística amb una inversió de 6,8 milions d'euros. Aquesta inversió ha permès ampliar plantilles, obrir cursos, per exemple, a gairebé una trentena de localitats on fins ara no s'hi podia fer aquesta formació.

Ara bé, m'agradaria assenyalar que aquest creixement s'està produint en el marc d'una transformació estructural del que és el sistema, el model d'ensenyament de català per a persones adultes. És evident que davant de la demanda, hem d'incorporar altres agents a aquest sistema; parlo d'entitats, parlo d'associacions, parlo de sindicats, parlo de col·legis

professionals, de patronals, d'empreses... Per fer-ho, aquest trimestre el nostre departament ha llançat una subvenció perquè municipis, mitjans i petits, i entitats puguin organitzar cursos de català de nivells A1 i A2, que són els inicials i bàsics, i més demandats.

Un cop conclosa aquesta primera edició estic content de poder comunicar que hem rebut pràcticament quatre-centes sol·licituds de nous cursos i això ens permetrà oferir almenys unes deu mil noves places. Alguns d'aquests cursos ara ja han començat. D'altres aniran obrint de forma progressiva.

L'obertura d'aquests cursos significa un canvi en el model en el sistema d'ensenyament de català per a adults. En primer lloc, perquè desestacionalitza l'oferta, perquè permet anar-se incorporant el sistema d'aprenentatge en altres moments. En segon lloc, perquè reforça la capil·laritat territorial de l'oferta i permet arribar a molts municipis, especialment a municipis rurals, on fins ara no hi havia capacitat per arribar-hi. També recull, per tant, que hi hagi més possibilitat de triar per als aprenents, tant des del punt de vista territorial com des del punt de vista de les dates d'inscripció.

En resum, estem passant d'un model estacional a un model més flexible, amb més capacitat i que reconeix les necessitats i les aportacions de més actors. Perquè la voluntat d'aquest Govern és que qualsevol persona que vulgui aprendre català pugui fer-ho en les millors condicions possibles.

El president

La següent pregunta és sobre l'agenda catalana per la conciliació i la corresponsabilitat.

Pregunta al Govern sobre l'agenda catalana per a la conciliació i la corresponsabilitat

310-00281/15

Per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Sabrin Araibi i Marachi.

Sabrin Araibi Marachi

Gràcies, president. Consellera, Catalunya ha fet avenços importants per situar el dret al temps al centre de les polítiques públiques. Som un país pioner i ho hem demostrat amb la Time Use Week, i hem demostrat com la conciliació i la corresponsabilitat són elements essencials per garantir la igualtat d'oportunitats, la salut i el dret al temps.

Tot i així, la realitat ens recorda que encara queda molta feina per fer. Les dades continuen demostrant que les dones assumim en major mesura la responsabilitat de les tasques de cura

dins de l'àmbit familiar, i això té conseqüències molt clares, com ho demostren diverses dades. Un 21,8 per cent de les dones ha de reduir la seva activitat laboral per assumir tasques de cura, mentre que només un 8,1 per cent dels homes es troba en aquesta situació. Un 19,3 per cent de les dones ha interromput la seva feina durant més de quatre mesos per dedicar-se a tasques de cures, una realitat que només afecta un dos per cent dels homes. I pel que fa a les oportunitats de promoció, un 12,3 per cent de les dones ha vist com se li limitaven, mentre només un 4,7 dels homes es troben en aquesta situació.

Les dones som les que patim més directament aquesta desigualtat. Som nosaltres qui continuem agafant la gran majoria de les excedències per cura, el vuitanta-set per cent en el cas de cura dels fills i filles i el setanta-cinc per cent en cas dels familiars dependents. Aquesta situació no només és injusta, sinó que representa la pèrdua del cinquanta per cent del talent del país, en tant que les dones som la meitat de la població, i comporta una greu pèrdua d'oportunitats per a la societat i per a l'economia.

Aquestes desigualtats s'agreugen encara més si tenim en compte el repte demogràfic que afronta el nostre país, una taxa de natalitat molt baixa i una població cada vegada més envellida. Davant d'aquest escenari és imprescindible repensar el model de cures i la manera com organitzem el temps de vida i el temps de treball. Només si abandonem i deixem enrere aquestes discriminacions i avancem decididament cap a una corresponsabilitat real i efectiva podrem assolir la igualtat plena i garantir un futur sostenible per al nostre país.

Per aquest motiu, consellera, davant d'aquestes dades i d'aquest context, voldríem saber quina estratègia té el Departament d'Igualtat i Feminisme per impulsar la conciliació i la corresponsabilitat al nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Eva Menor Cantador, consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, diputada Araibi, per posar aquest tema sobre la taula. Efectivament, vostè ha donat moltes dades que reflecteixen que no existeix una igualtat en la distribució dels usos del temps i això té una repercussió directa en la igualtat d'oportunitats, en l'accés a la formació, en l'accés al treball, en l'accés a les oportunitats de promoció professional, també el dret a la vida, el dret a l'oci i el dret a disposar de temps per viure.

És una evidència que aquesta desigualtat no només és exclusiva de les dones, però sí que ens afecta de manera majoritària a les dones, i has posat l'exemple de la responsabilitat gairebé en exclusiva que tenim les dones, de la responsabilitat del treball de cura dels nostres infants i persones dependents.

Per cert, avui és el Dia Internacional de les Persones Cuidadores i és un bon moment per posar en valor les cures, per dir que no és responsabilitat exclusiva de les dones i per dir que és responsabilitat del conjunt de la societat, que les hem de retribuir i que les hem de dignificar. I en això estem treballant, amb aquesta agenda catalana per a la conciliació i la corresponsabilitat, perquè ens permetrà, primer, treballar la corresponsabilitat de les cures, però no només circumscrit a l'àmbit individual i familiar, sinó com una responsabilitat institucional i col·lectiva, primer en benefici de les dones, perquè som les que sostenim aquest pilar essencial de la societat i que ens fa perdre oportunitats de desenvolupament professional i de treball productiu, però també com a benefici col·lectiu, vostè també ho ha mencionat, és imprescindible per sostenir el futur davant reptes socials i demogràfics com l'envelliment de la població i la baixada de la natalitat. A més, fer aflorar aquesta activitat econòmica té un impacte positiu en el PIB i que també ens permetrà generar prosperitat compartida.

Treballar en polítiques de conciliació és una eina imprescindible per a la plena igualtat real en el treball productiu, però també és una inversió en productivitat econòmica i en benestar, perquè està molt demostrat que apostar per la flexibilitat també atrau talent i millora el clima laboral, i les noves generacions també busquen salari en temps.

Com ho farem? Treballant en tres dimensions: mida empresa, adaptat a la realitat de cada empresa, no és lo mateix una petita empresa que una gran empresa; adaptat a cada territori, no és la mateixa infraestructura ni necessitats de cura que tenen les zones urbanes i les zones rurals; i també adaptada a cada sector econòmic, perquè no és la mateixa la realitat de les empreses del sector de l'hostaleria que del sector de la indústria.

En definitiva, perquè només quan el temps s'organitza amb justícia, la igualtat esdevé una realitat.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la política exterior del Govern amb relació al Sàhara Occidental.

Pregunta al Govern sobre la política exterior del Govern amb relació al Sàhara Occidental

310-00290/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Conseller, quina és la posició del Govern davant l'ocupació del Sàhara i la recent resolució del Consell de Seguretat de Nacions Unides?

El president

Per respondre té la paraula el senyor Jaume Duch i Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Bon dia, president. Bon dia a tothom. Senyora diputada, com vostè sap molt bé, la situació del Sàhara Occidental és una qüestió particularment sensible. I nosaltres, en coherència amb el compromís amb les Nacions Unides, i amb el dret internacional com l'únic marc per a la resolució pacífica dels conflictes, el que procurem és guiar-nos sempre per aquestes resolucions. I, efectivament, com vostè sap, el passat dia 30, el Consell de Seguretat de Nacions Unides va aprovar una resolució amb l'abstenció de tres països –Rússia, Xina i Pakistan–, aprovant en essència..., instant les parts a obrir negociacions –això és positiu– prenent com a base tres qüestions que, crec, són fonamentals.

La primera és aquesta proposta d'autonomia marroquina amb l'objectiu d'arribar a una solució política acceptable tant pel Front Polisario com pel Marroc i que permeti l'autodeterminació del poble del Sàhara Occidental. És a dir, hi han tres elements: un és partir, com a base primera, de la proposta que fa el Marroc, però amb dues condicions molt importants. La segona, que hi hagi un acord entre les dues parts. La tercera, que es permeti l'autodeterminació del poble del Sàhara Occidental. És, per tant, una recomanació. La via del reconeixement d'una autonomia genuïna, sí, però instant les parts a sotmetre idees que portin a una solució mútuament acceptable.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Veiem avenços en el dret d'autodeterminació. El Sàhara Occidental és un territori pendent de descolonització, com ja demostren diverses resolucions de Nacions Unides, i ocupat

il·legalment pel Marroc després de la retirada d'Espanya el 1975. De fet, seguint el fil del president del meu grup parlamentari, amb la mort del dictador i la Transició, Espanya va abandonar el Sàhara sense completar aquesta descolonització. De fet, el colonialisme espanyol s'acabava, però començava l'ocupació militar marroquina.

Cinquanta anys han passat, cinquanta anys d'exili, cinquanta anys d'oblit, cinquanta anys de traïció, cinquanta anys de camps de refugiats. I és que el Govern espanyol, en lloc de reparar aquest deute històric, el que està fent és aproximar-se a les tesis marroquines els últims anys i a la renúncia de la sobirania del Sàhara Occidental. Tant és així que el dictamen jurídic de Nacions Unides de 2002 i diverses resolucions del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea han declarat que el Sàhara Occidental és un territori separat i diferent del Marroc, que la descolonització marroquina encara continua pendent i reafirma la responsabilitat d'Espanya en tot aquest procés. De fet, vostè feia esment de la resolució del Consell de Seguretat del passat 31 d'octubre, que es proposa negociar sobre la base del pla d'autonomia del Marroc que deixa *de facto* el Sàhara Occidental en mans de la sobirania del Marroc. I malgrat que aquesta resolució no tingui en compte el poble sahrauí, tampoc nega el dret d'autodeterminació, que reconeixen diverses resolucions aprovades prèviament.

Per tant, la pregunta, conseller, seria: què opina el Govern del pla d'autonomia del Marroc? Què té previst fer el Govern per garantir els drets humans, civils i polítics del poble sahrauí? Perquè des d'Esquerra Republicana ho tenim clar: nosaltres defensem el dret del poble sahrauí a l'autodeterminació i a la seva independència, condemnem l'ocupació il·legal del Sàhara Occidental pel Regne del Marroc, rebutgem el suport del Govern espanyol al pla d'autonomia marroquí, perquè el poble sahrauí també mereix justícia, llibertat i reconeixement.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Gràcies, diputada. El Govern espanyol ha donat suport a aquesta resolució de Nacions Unides, com no pot ser de cap altra manera. I, com deia abans, és una resolució que no exclou cap escenari i, per tant, el que hem de fer és un seguiment curós del desplegament d'aquest full de ruta, que és finalment el que s'ha aprovat, amb l'esperança de que, finalment, s'arribi a una solució acceptable per totes dues parts.

I, mentrestant, nosaltres hem de continuar fent les coses que ja s'han fet. Catalunya manté diverses iniciatives rellevants de cooperació –cooperació municipalista, cooperació ciutadana– amb el poble del Sàhara, especialment als campaments de Tindouf, a través de projectes en salut, en educació, en seguretat alimentària, en enfortiment institucional. Des del Govern, des de l'Agència Catalana de Cooperació s'han impulsat i s'impulsaran projectes de cooperació, sovint en col·laboració amb els ajuntaments, i, a més, existeixen iniciatives, com el programa «Vacances en pau», per a nanos i nenes sahrauís, que crec que s'hauria de promoure i que en els propers anys s'hauria d'ampliar.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les acreditacions de competències professionals.

Pregunta al Govern sobre les acreditacions de competències professionals

310-00291/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Bon dia, consellera Niubó. Al setembre el Departament d'Educació i Formació Professional va comunicar que les acreditacions de competències professionals que estaven en marxa s'havien de finalitzar abans del 14 d'octubre i que, en cas de no finalitzar-les a temps, no podrien assegurar el pagament a les persones acreditadores. A més a més, també es va informar que no es tramitaran nous expedients d'acreditacions de competències professionals fins a nou avís. Ens consta que hi ha fons econòmics suficients, però ja han alertat que no podran assegurar els pagaments.

Com és possible, consellera? No pot ser que tinguem les acreditacions professionals aturades, no pot ser que hi hagi treballadors i treballadores que no puguin accedir a un lloc de treball o a una millora professional simplement perquè el Govern no ha garantit la continuïtat del finançament.

Vostès fa més d'un any que governen, per tant, la pregunta és clara, consellera: no saben que això passaria? Per què no van fer cap previsió? I quan tenen previst reactivar les acreditacions professionals i quines mesures concretes pensa prendre el Govern per garantir-ne la continuïtat i el finançament estable?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, bon dia. Gràcies, president. Gràcies, diputada. Aprofito que m'ha fet aquesta pregunta per posar en valor també el procés d'acreditació de competències, que és un procés que, com saben, permet –molt important– a les persones que no tenen una formació reglada, en base a una experiència professional anterior o en base a una altra experiència, diguem-ne, una formació, en tot cas, no reconeguda oficialment, poder obtenir un certificat de professionalitat, poder convalidar o completar fins i tot un títol de formació professional. I per tant, això és positiu perquè facilita les oportunitats, doncs, de trobar feina o, en tot cas, també de millorar el currículum, i, per tant, facilita el desenvolupament professional i personal.

I aquest procés no està en qüestió. Vostès, millor que ningú, doncs, saben que, des del 2021, el Govern de Catalunya, a través de l'Agència de Formació i Qualificació Professional, ha pogut disposar d'uns fons, que són fons provinents del mecanisme de recuperació i resiliència de la Unió Europea, que permeten, doncs, precisament impulsar tot aquest procés d'acreditació de competències. Que, aquests fons, no? –per cert, 72 milions d'euros en aquests anys–, s'han pogut executar i que finalitzaven el 2024. Per tant, aquests fons europeus, no?, en el sentit que els coneixem, aquests finalitzaven, tenien una data i, a més a més, s'havien de justificar. D'aquests –ho dic per concretar el tema de l'execució–, tenim que l'any 2021 se'n van executar 3 milions, l'any següent se'n van executar 9 i aquest últim any n'hem pogut executar 12. I, per tant, hem millorat el ritme d'execució; de fet, hem millorat un terç aquest ritme d'execució aquest últim any que ens permet haver, diguem-ne, completat, no?, aquest procés d'implementació de competències professionals al mateix nivell que es van fer els dos primers anys junts.

Però, en tot cas, això també ha estat gràcies a l'aliança dels agents socials: de Pimec, de Foment, d'UGT i Comissions, que estan presents a la Comissió Rectora de l'Agència de Qualificació i Formació Professionals. I aquest procés no està en qüestió. És veritat que finalitzen aquests fons europeus, i això és el que s'ha comunicat que s'havia de justificar, i, a partir d'aquí, el Govern està plenament compromès amb aquest procés d'acreditació de competències i estem treballant per donar-hi continuïtat.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Consellera, jo li he fet tres preguntes molt concretes i vostè no me n'ha contestat cap i no m'ha concretat cap de les qüestions que jo li preguntava. Vostès van optar per canviar l'adscripció de l'Agència de Formació Professional traslladant-la al Departament d'Educació. Per tant, la responsabilitat d'aquesta situació és exclusivament seva.

Les acreditacions de competències professionals són una eina clau per reconèixer l'experiència i la capacitat tècnica laboral de moltes persones treballadores, per millorar la qualitat de l'ocupació i per donar resposta a les necessitats de molts sectors productius. Aturar-les és aturar oportunitats, aturar drets i frenar el reconeixement de la feina feta de molts treballadors i treballadores d'aquest país.

Consellera, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana li exigim que garanteixin el finançament d'aquest programa, que dotin l'Agència Fpcat de pressupost i que la dotin dels recursos humans i econòmics necessaris per evitar dependre de fons europeus i de l'Estat. I, per tant, reactivin ja les acreditacions professionals. I no s'excusin en la falta de pressupostos, perquè només depèn de vostès. I ho han de fer amb el pressupost del Departament d'Educació sense tocar ni el del SOC ni el del Consorci de Formació Contínua.

De vostès depèn revertir l'infrafinançament que pateix el nostre país i tenir els recursos que ens pertoquen per poder sostenir qüestions tan fonamentals com que tothom pugui acreditar la seva qualificació professional. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Nosaltres... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, diputada, finalitzen els fons. De fet, vostès, haguessin hagut de retornar 50 milions d'euros el curs passat. Nosaltres hem millorat aquest ritme d'execució. Per tant, finalitzen els fons, no finalitza el procés d'execució. I s'està treballant, com deia, per donar-hi continuïtat, tal com es farà.

El president

La següent pregunta és sobre el bloqueig del català a l'escola.

Pregunta al Govern sobre el bloqueig del català a l'escola

310-00285/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; bon dia, consellera. Aquest setembre, el TSJ ha anul·lat diversos articles clau del decret de règim lingüístic. És una sentència que, una vegada més, imposa la lògica monolingüe de l'Estat i ataca de ple el model d'escola catalana. El Govern va anunciar que hi interposaria recurs. Li preguntem si ho han fet; han presentat aquest recurs?, i, si és que sí, amb quins arguments l'han defensat.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí; gràcies de nou, president. Diputada, bé, com hem dit en moltes ocasions, aquest Govern està plenament compromès en la defensa del model lingüístic del sistema educatiu de Catalunya, primer, perquè, evidentment, hem de voler, i volem, garantir doncs, el ple domini de les llengües oficials, evidentment, del català al final de l'escolarització obligatòria; perquè, a més a més, creiem en la necessitat de preservar el català com a patrimoni comú i preservar també el consens polític, cultural, social, pedagògic que l'ha sustentat durant tants anys, i també, evidentment, com a eina de cohesió, com a eina de promoció i d'igualtat d'oportunitats, i que també és molt important en un context d'acollida com el que estem tenint. A partir d'aquí, ja hem dit que recorrerem i farem totes les mesures legals de que siguem capaços per preservar aquest model, com ho estem fent. Vam demanar explicacions doncs també al tribunal, i en aquest sentit s'està preparant el recurs de cassació, tal com el propi president de la Generalitat va explicar.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo i Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

No ho sé, consellera, però, si no vaig errada, el termini per a la presentació del recurs de cassació ja ha finalitzat. En tot cas, per nosaltres, recórrer aquesta sentència és imprescindible. Esperem que el Govern ho pugui fer –jo crec que a aquestes alçades, no. Perquè aquesta sentència no es basa ni en criteris pedagògics ni respecta el dret d'aprendre

la llengua de l'alumnat. És una sentència dictada per un tribunal amb magistrats recusats, tots ells, sense fonament jurídic sòlid, declarant nul·litat d'articles de manera conjunta, sense entrar al detall de cada un d'ells. Per tant, una sentència política que el que pretén és imposar el castellà a les aules. I creiem que el Govern l'ha de defensar també políticament amb totes les eines que estiguin a la seva mà. Perquè, mentre el català està retrocedint a les aules, i aquesta realitat vulnera el dret de tot l'alumnat a adquirir de manera plena la llengua pròpia del país, el Govern deixa que siguin els tribunals espanyols qui decideixin com s'ensenya a Catalunya.

I per això li preguntem què és el que el Govern farà ara, que és el que farà avui realment perquè el català es pugui mantenir a les aules. Aplicaran els articles del decret que no han estat anul·lats? Activaran la inspecció i el règim sancionador contra els centres que incompleixin el projecte lingüístic, com diu l'article 36? Desplegaran l'acreditació del C2? No sabem què és el que faran; el que sí que sabem és el que han fet ja, i el que han fet és presentar una esmena a la totalitat a la proposició de llei d'usos lingüístics presentada per la CUP. Una llei que presentava eines, que donava mesures reals, aplicables, efectives, per garantir la plena competència en català de tot l'alumnat; una competència indispensable i prioritària per a la igualtat d'oportunitats i la cohesió social i nacional del país.

I per això li preguntem, consellera, si faran res per defensar la llengua a les aules o continuaran deixant el català en mans dels tribunals espanyols?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies. Diputat, no és que farem, és que s'està fent moltíssim. Jo volia començar dient que el sistema lingüístic del model educatiu de Catalunya no està amenaçat. Per sort, tenim una llei del 2022, que van votar en contra..., van fer una esmena a la totalitat, a la seva proposició, precisament perquè el que volia és carregar-se, no?, eliminar aquella llei que va ser tan important i, a més a més, va ser plenament consensuada. I, a més a més, tenim els documents d'organització i gestió de centres, els Doigc, que incorporen aquells elements de defensa dels projectes lingüístics dels centres educatius.

I li deia el que estem fent, perquè estem fent un esforç sense precedents per facilitar també l'acollida a l'alumnat nouvingut. Incorporem dues-centes noves aules d'acollida addicionals, no només les intensives per a alumnat major de catorze anys, sinó per primera vegada per a alumnat de primer i segon d'ESO. Això em sembla que és un avenç important a tenir en

compte. I ens posarem en un moment que tindrem més de 1.500 aules d'acollida, cosa que no havia succeït anteriorment.

A més a més, estem fent un esforç molt important. Vostè parlava de l'oferta de C2. Ara mateix, doncs, com sap, tenim només tres de cada deu docents que tenen acreditat el C2 de català. I pensi que de l'any 2021, en què s'oferien 390 places de C2, no?, per aprendre, per tenir el C2, en aquests moments se n'estan oferint més de 5.600. Fixi's, de 360 a més de 5.600. Això és un compromís ferm en la defensa també del català i en la formació dels nostres docents.

I hi ha moltes altres mesures. Per exemple, les concrecions curriculars; les vam fer, les van publicar, de fet, el curs passat, per millorar, doncs per facilitar als centres educatius, tenir clares quines eren les competències imprescindibles que s'han d'assolir nivell per nivell. Formació a docents alineada amb les necessitats que detectem a les aules. Les aules d'acollida, que li he comentat..., en els documents d'organització i gestió de centres les instruccions als centres educatius, hem demanat... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Senyora consellera, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la política d'habitatge

310-00289/15

La següent pregunta és sobre la política d'habitatge. I la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Juan Fernández Benítez, que té la paraula.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. *Consellera*, el pasado mes de abril se aprobó en este Parlament una propuesta del Partido Popular para crear un servicio específico para luchar contra la okupación ilegal.

¿Cuándo va a cumplir con ese mandato del Parlament?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; moltes gràcies. Diputat, estem treballant, de fet, ja amb Interior en la lluita contra les ocupacions delinqüencials. Per tant, aquesta ja és una realitat.

Saben també que estem complementant aquests treballs amb una oficina, amb una coordinació amb els serveis d'acompanyament a les famílies amb pèrdua d'habitatge, que aquesta realitat també existeix.

I, per tant, entenem que en aquests moments estem donant compliment perfectament a la resolució parlamentària que vostè em comentava.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Consellera, no fue eso lo que se aprobó. Se aprobó una cosa muy distinta.

Ustedes prefieren seguir protegiendo a los okupas. Y lo que no pueden negar es la realidad que sufren miles de vecinos en Cataluña. Porque los datos no mienten: más del cuarenta por ciento de todas las okupaciones ilegales que se producen en España se concentran aquí, en Cataluña. Algo mal estarán haciendo ustedes. Siete mil denuncias en 2024, por si hay algún despistado que no lo sabe –siete mil denuncias. Y no hablamos solo de pisos de fondos, también de particulares, familias, jubilados, gente que ha ahorrado toda una vida para tener una segunda vivienda o para completar su pensión.

Mientras tanto, esos vecinos se enfrentan a largos meses, incluso años, de procedimientos judiciales, mientras los okupas disfrutan de suministros gratuitos, ayudas sociales y el amparo de una administración que mira hacia otro lado. ¿Es eso la justicia social? ¿O es castigar al que cumple y premiar al que incumple?

La inseguridad ha llegado a tal punto que en municipios como Terrassa o Mataró se denuncian okupaciones cada semana, casi cada día, y los Mossos d'Esquadra reconocen que el fenómeno se ha desbordado. Y, por si fuera poco, muchos ayuntamientos acaban pagando con dinero público alquileres sociales a okupas que han entrado por la fuerza.

Consellera, los vecinos no quieren discursos, quieren hechos, quieren protocolos de desalojo exprés, quieren desbloquear la ley antiokupa del PP en el Congreso, quieren apoyo jurídico con una oficina antiokupas como la de Badalona, que ha reducido en un cuarenta y cuatro por ciento las okupaciones en esa ciudad. Y, sobre todo, lo que quieren es una defensa clara del derecho a la propiedad, que es tan constitucional como el derecho a la vivienda.

Si su Gobierno no actúa con firmeza, lo que está haciendo es legitimar la ley del más fuerte y abandonar a los vecinos. Cataluña no puede ser el paraíso de los okupas y el infierno de los propietarios legales.

Consellera, un consejo: pacte menos con los Comuns cómo proteger a los okupas y trabaje más por proteger a los vecinos y a los propietarios.

El president

Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputat, com que em dona consells, em permeto també donar-li un consell: escoltin més els catalans i catalanes; nou de cada deu catalans i catalanes diuen que la seva principal preocupació és l'habitatge.

Aquest Govern actua..., ha actuat, actua i actuarà, en contra de les ocupacions delinqüencials, efectivament. Però aquí hi ha un problema de fons. Vostès estaran d'acord a regular els usos no residencials de l'habitatge? Ho veurem en properes setmanes amb les seves votacions. Vostès estan d'acord en construir aquest nou parc d'habitatge públic protegit de manera permanent de lloguer assequible? Hi estan d'acord o no hi estan d'acord? Vostès donen suport a les polítiques d'emancipació per joves que hem desplegat des del Govern? Hi estan d'acord o no hi estan d'acord?

Perquè, a part de fixar-se amb les ocupacions, vostès haurien d'escoltar no només els catalans i catalanes, sinó les institucions europees. El nou comissionat d'Habitatge parla de regular els usos d'habitatge. Per tant, escoltin també el que s'està dient d'Europa.

Per tant, diputat, aquest Govern està actuant fermament contra les ocupacions delinqüencials; és una de les prioritats que compartim amb el Departament d'Interior. Però els demanaria també una mica d'acompanyament en les polítiques d'habitatge a Catalunya.

El president

La següent pregunta és sobre les sancions per l'incompliment de la limitació dels preus de lloguer.

Pregunta al Govern sobre les sancions per l'incompliment de la limitació dels preus de lloguer

310-00284/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellera, parlant de la llei del més fort, és vostè conscient que les immobiliàries i els portals d'anuncis de lloguer se salten constantment, cada dia..., incompleixen la llei de contenció de rendes?, que es salten la llei impunement?, que gairebé cap dels anuncis que hi ha fan constar si el propietari és un gran tenidor o un petit tenidor, quin és el preu marcat per l'índex de referència?, que continuen utilitzant la figura del frau dels lloguers de temporada per saltar-se la limitació de preus, ara, a més a més, amb la inestimable ajuda de Junts per Catalunya i el Partit Popular, que han endarrerit encara un mes més la regulació d'aquests usos no residencials de l'habitatge i que, per tant, estan fent i obligant moltes famílies a seguir signant contractes de lloguer de temporada perquè són els únics que els hi ofereixen?

Però és que, consellera, no cal ser Sherlock Holmes per adonar-se com s'estan saltant la llei. Miri, jo ahir vaig entrar a un d'aquests portals i de tots els habitatges que s'anuncien de lloguer a Mataró no n'hi havia cap que complís les condicions marcades per la llei de contenció de rendes i marcades pel decret del règim sancionador que vam acordar el seu Govern i nosaltres. És que no n'hi havia cap; és un frau de llei als ulls de tothom. Només cal accedir a un portal web.

Vostè s'imagina que quan algú se salta i fa un avançament en una línia contínua o quan hi ha una foto d'un radar perquè va amb excés de velocitat, els Mossos s'ho mirin i diguin «ui, que difícil és posar aquesta sanció, anem a mirar-ho bé»? No, no passa això. Doncs això és el que vostès estan fent amb la llei de contenció de rendes i amb les sancions, que s'ho estan mirant i no estan fent res, estan permetent aquesta impunitat.

Consellera, què pensa fer exactament el seu Govern per aplicar les sancions, per anar contra les immobiliàries i contra aquests que se salten la llei i per, d'una vegada per totes, defensar de veritat la contenció de rendes?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Silvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Diputada, no cal ser efectivament Sherlock Holmes, però sí que cal tramitar l'expedient d'acord amb el marc jurídic, i, efectivament, això requereix unes setmanes. Tots voldríem anar més ràpid, tots voldríem... Jo això ho entenc perfectament, però sap també que hem d'acreditar tots aquests expedients amb la màxima seguretat jurídica.

Però, escolti, el nostre compromís respecte al dret a l'habitatge és, ha estat, inequívoc, d'aquest Govern, des del primer moment. És veritat, sempre ho dic..., i aprofito per dir que, a més, estem avançant des del Govern gràcies, i vostè ho deia també, a l'impuls i el treball conjunt de les forces de progrés d'aquest arc parlamentari. I, per tant, vull reconèixer, com sempre, l'impuls que ens donen al Govern amb recursos, no?, amb els suplementes de crèdit i també amb el seu treball conjunt.

El Decret llei 1/2025, que es va validar el 29 de gener d'enguany, marca efectivament el règim de limitació dels preus de zones de mercat tens. Hem fet també una guia operativa pública per evitar frau; informació i vigilància des de Consum. En aquests moments s'estan tramitant trenta expedients, com els que vostè o alguns, no?, dels que vostè indicava.

Entren ja..., ahir es publicaven les primeres places d'inspectors. Per tant, abans de finalitzar l'any tindrem aquest cos d'inspectors contractat. La regulació del lloguer de temporada i habitacions, que esperem –segur– que quedarà aprovat abans de que finalitzi aquest 2025. Regulació de lloguer de temporada, com bé deia, aplicació territorial del topall. Aquí hem iniciat trenta expedients, també, de vigilància d'incompliment d'aquest topall de lloguer, perquè efectivament estem detectant casos especialment a l'àrea metropolitana, casos on s'està incomplint aquest topall.

Per tant, jo entenc que tots voldríem córrer més, però també els demano que facin la reflexió..., i ho hem dit en algunes ocasions, que ho hem de fer amb la màxima seguretat jurídica. El pitjor missatge que podríem donar a la ciutadania és que aquests expedients no arribessin a bon port i, efectivament, doncs, es sancioni a qui està incomplint la llei.

També vull posar en valor tots els propietaris que estan fent bé les coses. Quan es marca un marc jurídic és precisament per donar seguretat a totes les parts.

Per tant, el compromís i el treball continuen sent per part del Govern en aquesta direcció.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Consellera, setmanes, però és que portem nou mesos, nou mesos on la picaresca campa pels portals i pels anuncis immobiliaris i on no s'ha fet absolutament res. Clar que cal donar seguretat jurídica, però és que només cal entrar a un portal, veure un anunci i veure la picaresca i els trucs que estan fent per saltar-se la llei.

Per tant, seguretat jurídica però agilitat i un missatge clar de zero impunitat cap a les violacions de la llei en aquest tema. Com és allò que sempre diu el president Illa? Doncs que qui la fa la paga, que en aquest país la llei es compleix... Abans l'hem sentit dir que no li tremolaran les cames. Doncs sembla que per les sancions sí que els hi estan tremolant les cames; al seu departament i també al departament del conseller Sàmper, que tampoc posa les sancions.

Consellera, no s'entendrà que acabem aquest any amb més de nou mesos del règim sancionador en vigor i cap sanció posada. No s'entendrà i semblarà un incompliment de l'acord que tenim... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada.

Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, moltes gràcies. Doncs efectivament, es sancionarà el qui incompleixi les rendes del topall del lloguer. Això és així. Hi ha trenta expedients iniciats, com li deia, els inspectors en marxa, i per tant això serà així... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la ideologia de gènere i transsexual a les aules de primària

310-00282/15

La següent pregunta és sobre la ideologia de gènere i transsexual a les aules de primària, i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Señora *consellera*, la ideología de género y transexual está profundamente instaurada en nuestras aulas. Estamos hablando de talleres como el «Octubre Trans» en una escuela de Cubelles, donde se explica a niños de diez años que el sexo es una imposición social y se les empuja a dudar de su identidad; que sean chicos, chicas, «chiques», sin importar su biología. O de «Píntate las uñas», en la escuela Germans Amat i Targa, de Viladecans, donde un niño de seis años –autista, por cierto– fue obligado a participar en un taller de igualdad en el que se pintaban las uñas de las manos obligatoriamente. O a probar cosas nuevas, en el Institut Polinyà, con alumnos de segundo, donde se impartió un taller de orientación sexual y se animó a los alumnos a probar cosas nuevas, porque si no las pruebas no sabes si te gustan.

Esto es adoctrinamiento y es una sexualización prematura que pone en riesgo la inocencia y el bienestar emocional de los menores. (*Remor de veus.*) Y encima destinando 8...

El president

Silenci, si us plau...

Joan Garriga Doménech

...millones de euros de todos los catalanes.

Y lo más grave: todo a espaldas de las familias. Si tu hijo se va de excursión al zoo, si no firma el padre, no va de excursión. Si a tu hijo hay que darle Dalsy en el comedor, si no firmas no se le da el Dalsy ni el medicamento en el comedor escolar. Pero, en cambio, para hablar de prácticas sexuales en horario escolar ni informan ni piden permiso a los padres.

Por todo ello, señora *consellera*, le preguntamos desde VOX: ¿van a seguir imponiendo la ideología de género y transexual en las aulas a espaldas de las familias?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bé, el sistema educatiu no adoctrina, el sistema educatiu educa. I en això seguirem.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Mire, señora *consellera*, niega la realidad, pero es que todo es fruto de la realidad que ustedes aquí han aprobado en los decretos del 22, en el decreto del 23 y en el programa Coeduca't que ustedes aprueban y defienden y aplican. Dejen de esconderse detrás de eufemismos pedagógicos y en ese argumento de que a veces dicen que pretenden compensar la pornografía ahí fuera con más pornografía en las aulas y con sus ideologías. Lo que están haciendo en las aulas es sexualizar y adoctrinar a menores y encima, sin informar y pedir permiso a los padres.

Desde VOX, vamos a seguir defendiendo la libertad de los padres, el bien de los menores y denunciando esta realidad aquí, en la calle y en los tribunales. Hasta que gobernemos, que acabaremos con estas atrocidades, como estamos haciendo donde condicionamos gobiernos. Saquen sus manos de nuestros hijos, respeten a los padres y dejen ser a los niños ser niños.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, diputat, només li diré que l'educació, o sigui, educar és una responsabilitat compartida. L'escola no vol substituir la família. Cadascú, evidentment, té el seu paper i a partir d'aquí el que hem de fer és educar precisament per no deixar espai a la pornografia, als estereotips de gènere, a les desigualtats... i això és el que fa l'escola. Cadascú... Hi han projectes educatius. Com sap, hi ha un programa integral d'educació afectivosexual, que és adequat a les edats dels alumnes que precisament vol això; vol educar, vol poder acompanyar les famílies en aquest procés per evitar situacions d'estigma, de situacions que estem vivint de violència que, a vegades, com deia, la pornografia ha substituït determinades informacions i, evidentment, com deia abans, amb l'adequació corresponent a les edats. Confiem plenament en els projectes educatius, en les direccions, en el conjunt de docents de Catalunya, i això és el que està establert a la normativa.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les mesures que té previst emprendre el Departament d'Interior per a reparar el greuge als Mossos d'Esquadra, causat per diverses declaracions que banalitzen actes violents contra la integritat física dels agents.

Pregunta al Govern sobre les mesures que té previst emprendre el Departament d'Interior per a reparar el greuge als Mossos d'Esquadra causat per diverses declaracions que banalitzen actes violents contra la integritat física dels agents

310-00283/15

Per formular-la en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

La Comissió de l'Estatut del Diputat va descartar obrir investigació sobre les declaracions en seu parlamentària de la diputada de la CUP Laura Vega, on vindicava com a fet cultural propi la crema de contenidors i el llançament de pedres contra els Mossos d'Esquadra. La investigació es va descartar gràcies als vots de Junts, Esquerra, els Comuns, la CUP i –oh sorpresa!– el PSC. Com a consellera d'Interior i responsable del Cos de Mossos d'Esquadra, es desmarca de la posició del PSC en la votació o l'aplaudeix i legitima?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Moltes gràcies, president del Parlament. Molt honorable president de la Generalitat, consellers i conselleres, diputats i diputades i també públic assistent. Diputada Orriols, des del primer moment que el president Illa va prendre possessió com a president de la Generalitat, el primer que va fer és mostrar el suport a la professionalitat del Cos de Mossos d'Esquadra, del qual, com a país, ens hem de sentir molt orgullosos i la millor manera de contrarestar la banalització que algú –algú– pot fer en el marc de la seva llibertat d'expressió contra el Cos de Mossos d'Esquadra és remetre'ns a l'enquesta de seguretat pública de Catalunya del 2022 –que, per cert, estem actualitzant–, on els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya li donen un 7,5 a la feina dels Mossos d'Esquadra, una nota prou bona.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats els primers mots de la intervenció de l'oradora) ...que governa el país, permeti que es banalitzi la violència contra els Mossos d'Esquadra en seu parlamentària és simplement repugnant i surrealista. No van tots escortats per agents dels Mossos? Ells escorten a vostès i, en acabat, vostès miren cap a una altra banda quan es fan crides a llençar-los pedres?

En la mateixa comissió, els mateixos partits que van eximir de tota responsabilitat la diputada de la CUP per la seva incitació a la violència contra els agents de l'autoritat van determinar que calia investigar-me a mi per afirmar que el vel islàmic és la bandera de la misogínia i del fonamentalisme. Sembla que la llibertat d'expressió a la que vostè apel·lava o la inviolabilitat parlamentària et cobreix quan vols llençar pedres a la policia, però no quan assenyaless l'avenç d'una ideologia políticoreligiosa que arrabassa drets i llibertats arreu del món.

De fet, la vergonya que es va viure en aquella comissió va en consonància amb el tarannà del Govern Illa, que ara es dedica a subvencionar amb 64.000 euros un congrés de joves musulmans a on participen dos ponents detinguts per radicalisme islàmic. La complicitat i connivència del seu Govern amb l'islamisme comença a fer feredat, senyora Parlon. Sap quin és el verb que defineix el llançament de pedres contra algú? Sí, «lapidar», una pràctica habitual a països musulmans. Que el PSC toleri referències a la lapidació en aquesta cambra i percebi com a *(remor de veus)*...

El president

Silenci, si us plau.

Sílvia Orriols Serra

...inadmissibles i dignes d'investigació les meves declaracions contra el vel islàmic, misogin i fonamentalista, fa saltar totes les alarmes. Qui ens governa, el PSC o Hamàs?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Em va agradar el verb que utilitzava amb la seva pregunta, de que hem d'intentar no banalitzar els actes violents; no hem de banalitzar, la veritat. M'acaba d'apuntar el conseller Espadaler que no hi ha cap subvenció per a cap grup ni cap congrés de fonamentalistes i crec que jo, a Hamàs, m'hi assemblo poc. *(Alguns aplaudiments.)* Soc una dona que crec en la democràcia, en els valors democràtics i em sento molt orgullosa com a consellera d'Interior, que és un privilegi poder ser la consellera d'Interior de la Generalitat de Catalunya, de la feina que fan

al Cos de Mossos d'Esquadra, una policia democràtica; una policia democràtica que evidentment fa una feina de risc i volem que la faci protegida.

Per això hem creat la Subdirecció General d'Assistència i Assessorament, que treballa de la mà del Gabinet Jurídic central per protegir-los i defensar-los penalment i administrativament quan algú creu que pot tirar per terra la professionalitat i la feina que fan el Cos de Mossos d'Esquadra, protegint el conjunt de la ciutadania en diferents circumstàncies, el que es manifesta i el que no es vol manifestar i té dret a fer la seva vida, quan hi ha problemes de seguretat en els nostres barris, quan es fa un esdeveniment esportiu, cultural i social. Aquesta és la feina que fan els Mossos d'Esquadra.

I, per això, habitualment insisteixo aquí que els Mossos d'Esquadra els hem de protegir *tots* els diputats que som aquí. Ens hem d'interessar per la feina que fan, per comprendre la feina que fa el Cos de Mossos d'Esquadra, i sobretot, no utilitzar-lo políticament, que vol dir que hem de respectar els seus criteris professionals i com a policia democràtica, la policia democràtica de Catalunya té els controls per quan alguna activitat no està ben feta (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) també... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera. La senyora Laure Vega em demanava la paraula. Entenc que era per al·lusions. No correspon en aquest cas cedir-li la paraula, perquè s'ha fet referència a un expedient que s'ha substanciat a la Comissió de l'Estatut dels Diputats, que fa referència justament al que vostè va dir i, per tant, és la Comissió de l'Estatut dels Diputats qui s'ha posicionat. No correspon en aquests moments obrir un nou torn en termes d'al·lusions.

Pregunta al Govern sobre la situació del català

310-00286/15

A continuació, formularem la pregunta sobre la situació del català, que la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la diputada senyora Mònica Sales i de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Conseller, creu que és necessari saber francès per treballar a França?

El president

Per respondre té la paraula el senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística. *(El conseller comença a parlar sense fer ús del micròfon.)* Enguegi el micro.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Gràcies. Li donaré una descripció empírica: a França és altament recomanable si vols progressar saber francès. També és empíricament demostrable que fins i tot hi ha hagut un director de la UNESCO que ha treballat a... Era australià i ha treballat a París i, en diversos anys de viure-hi, no hi va aprendre francès.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales i de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Conseller, l'altre dia va afirmar en una entrevista que no existix en cap país l'obligació de saber una llengua pròpia per poder treballar, una afirmació falsa, a més sorprenent si ve del conseller de Política Lingüística. Al Quebec, per exemple, el francès és l'idioma oficial de treball per la llei 101 des del 1977. Per això li preguntem quines mesures reals impulsarà per garantir el dret dels catalanoparlants, dels consumidors a ser atesos en català, tal com estableixen la llei de comerç, serveis i fires, el codi de consum i la llei de política lingüística. I sí, parlem de mesures concretes, no de proclames buides, perquè en aquest context complicat que sap que té la llengua, que fa davallada, calen decisions valentes.

Fa temps que es parla de la importància del català en l'àmbit del treball, però el requisit lingüístic continua sent massa sovint paper mullat. Després de les seues declaracions –no afortunades, a parer nostre–, Plataforma per la Llengua, signant del pacte, li va recordar que les lleis en aquests àmbits ja existeixen i que són plenament vigents i, per tant, s'han de complir i, si cal, s'han de fer inspeccions i s'han d'aplicar les sancions corresponents, perquè si no, com complirà l'horitzó 6 del pacte, que parla de reforçar l'ús i l'aprenentatge del català en el món del treball? O com garantiran que no hi hagi vulneració de drets lingüístics? Em dirà que amb formació, que amb cursos, malgrat les sis mil persones que s'han quedat fora d'aquesta matrícula del Consorci per a la Normalització Lingüística. Però sap vostè que cursos i prou no és suficient. Aprendre la llengua és necessari, però cal parlar-la, parlar la llengua. El pla de xoc no pot ser només formatiu; el pla de xoc que avui necessita el català urgentment és que sigui necessari, que sigui necessari, per viure a Catalunya.

Sap perfectament que els drets dels catalanoparlants estan més que vulnerats perquè hi ha empreses que no exigeixen cap competència lingüística mínima, també sectors públics com la sanitat o la justícia, en què el català és minoritari. No ha de posar el retrovisor, conseller, ha de mirar el present; ha de mirar el futur. Les dades d'avui necessiten mesures d'avui: legislar, protegir, aprendre i denunciar. Denunciar quan calgui, també la ciutadania, malgrat

que no tenim encara data per a la creació de l'oficina de protecció dels drets lingüístics. En té, de data? No val allò de qui dia passa any empeny, conseller, s'ha de fer la faena.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

L'altre dia vam celebrar el quarantè aniversari del Termcat, que és el centre que genera la terminologia per poder-nos referir als aspectes de la realitat que van apareixent. El Termcat ha generat molta terminologia. Va començar amb «píling», l'últim terme que intenta difondre és «vespreig». Entre els termes que ha generat el Termcat, n'hi ha un de molt interessant que és el «pescaclics»; «pescaclics» és allò que fan alguns mitjans de comunicació quan agafen determinades declaracions i intenten generar unes polèmiques.

Jo no tinc cap inconvenient a aclarir les meves declaracions, tot i que entenc que un partit amb tradició de govern com vostès hauria d'entendre que s'ha de ser seriós a l'hora de parlar d'aquests temes. A veure...

(Remor de veus.)

El president

Si us plau...

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

Gràcies pel silenci. També he de dir que amb les vegades que he repetit en aquesta sala que la política lingüística s'estructura en interlocució, facilitació i regulació, em pensava que això ja havia quedat entès, però bé, cap problema.

Miri, l'altre dia jo vaig deixar *claríssim* –claríssim–, que les empreses han de complir amb el deure de disponibilitat, és a dir, que han d'atendre en català i això implica, òbviament, que han de vetllar perquè el seu personal estigui en condicions per atendre en català. Normalment, aquestes normatives aquí, al Quebec, a Andorra i a la resta del món, es focalitzen sobretot en les empreses. Per què? Perquè el que es fa és regular la disponibilitat de les empreses més que de les persones individuals; això és el que vaig intentar explicar, potser no de forma prou afortunada.

Jo no he dit mai que no hi hagi d'haver regulació lingüística en l'àmbit laboral; de fet, a Catalunya ja en tenim –de fet, al Ple anterior n'havíem parlat. Per tant, crec que és fàcil d'entendre que jo això ni se m'acudiria comentar-ho d'aquesta manera. En tot cas, com dic,

les regulacions són bàsicament..., afecten les empreses. I és aquí on hem de continuar avançant, perquè si no es creen falses expectatives, es creen desencisos, es crea desafecció i fins i tot es generen *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* comportaments... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Pregunta al Govern sobre les relacions internacionals del Govern

310-00287/15

La següent pregunta és sobre les relacions internacionals del Govern i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, president. Conseller, permeti'm en primer lloc, que el felicitï per la seva defensa matinal del dret a l'autodeterminació. *(Alguns aplaudiments.)* Esperem que ho faci també al si del Govern. Dit això, conseller, vostè sap que Junts per Catalunya defensa que Catalunya, la veu de Catalunya, ha de ser arreu del món –arreu del món. No així el vostre Govern; el vostre Govern considera que allà on hi ha problemàtica, on hi ha complexitat no hi vol ser. Segurament perquè ja hi és Espanya, però també en això es contradiu el seu Govern, perquè en el cas de la Xina, que, com bé sap, és un país que ha estat acusat per Nacions Unides per crims de lesa humanitat contra la població uigur o per la repressió contra el Tibet, o contra els demòcrates de Hong Kong, allà sí, va anar el president i van obrir una oficina i, per tant, allà la qüestió dels drets humans no els hi va molestar.

Per tant, la qüestió que li volem plantejar, conseller, en primer lloc, és de què va aquesta intencionalitat variable segons el país, hi ha drets humans de primera i de segona? La segona qüestió, pot garantir que cap contracte de la Generalitat incompleix les directrius de la Comissió Europea en matèria de seguretat que afirmen que està plenament justificat excloure Huawei en tot allò que afecti les dades i la seguretat dels europeus? I tercera qüestió, conseller, el Govern pot garantir a aquest Parlament que són falses les informacions aparegudes en mitjans nacionals i internacionals de solvència contrastada, que informen que Huawei ha guanyat un megacontracte amb la Generalitat de 127 milions d'euros per connectar i gestionar les dades de tots els serveis públics de Catalunya?

Gràcies, conseller.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Jaume Duch Guillot, conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Gràcies, president. En primer lloc, no tergiversi el que s'ha dit; jo el que he fet és explicar quines són les vies de solució que procura aquesta resolució de Nacions Unides i, per tant, totes aquestes vies són discutibles i totes aquestes vies s'hauran d'estudiar en els propers mesos. Això és el que he dit; la resta la diu vostè.

Pel que fa als drets humans, jo crec que és evident des del primer moment que aquest Govern, com no pot ser de cap altra manera, procura pel respecte als drets humans allà on té influència, però per tenir influència s'hi ha de ser, si no hi ets, no tens influència. I, per tant, és important estar en els diferents llocs i per això també és important tenir en compte que al mateix temps hem de beneficiar els propis ciutadans de Catalunya. Això què vol dir? Una acció exterior seriosa, de país seriós, una acció exterior que el que faci és, hi insisteixo, beneficiar les nostres empreses, els nostres ciutadans, les nostres universitats, els nostres centres tecnològics. I tot això per descomptat que és perfectament compatible amb la defensa dels drets humans, com fan tots els països, com fan tots els estats seriosos del món. Això és el mateix que fem nosaltres.

I sobre el tema de Huawei, vostè m'ho va preguntar en comissió parlamentària, jo li vaig contestar efectivament, com no pot ser d'altra manera, tots els contractes de la Generalitat respecten les lleis de contractes, tots els contractes de la Generalitat respecten la reglamentació comunitària europea i no, no hi ha cap contracte que es defineixi com vostè ho ha fet.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmases i Thió.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, president. Conseller, nosaltres sí que defensem que Catalunya, la veu de Catalunya i la defensa dels interessos nacionals s'han de fer arreu del món –arreu del món.

Però la preocupació que li he expressat respecte al contracte de Huawei no és una preocupació només de Junts, és una preocupació de país i és una preocupació, si m'ho permet, que també ens han fet arribar diferents consolats que són a Catalunya, que són a

Barcelona i, per tant, els hi agrairíem que hi hagués transparència. Li demanem transparència, conseller, perquè per aquestes vies que es crearan han de circular les dades dels Mossos, les dades dels hospitals, les dades dels jutjats de pau... Sabem que aquest contracte no es formalitzarà fins el 21 de novembre, i per tant, com a Junts per Catalunya li tornem a estendre la mà, asseguem-nos, no el formalitzi, estiguem-ne completament segurs, perquè ni vostè, ni el seu Govern, ni el Govern espanyol, ni el PSOE ni els seus interessos ens poden fer sortir del consens europeu. Junts per Catalunya (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) estarà a Europa i amb el consens europeu.

El president

Se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Jo crec que a vostès el que els hi molesta de l'Acció Exterior del Govern és, primer, que no la fan vostès, i segon, que funciona, que funciona, que dona resultats i que en un any ha permès guanyar molts espais que en el seu moment s'havien perdut i sobretot, començar a influir de veritat allà on s'ha d'influir i on es prenen les decisions, tant a la Unió Europea com fora de la Unió Europea, incloses les organitzacions internacionals.

I sobre el tema d'aquest contracte que vostè menciona, jo ja l'hi he dit, no hi ha cap contracte amb aquesta empresa, per tant, a partir d'aquí, tot el que vostè m'explica no té massa sentit. En tot cas, sí que li puc dir que tots els contractes que firma la Generalitat a partir de la decisió que prenen les taules de contractació –no els polítics, les taules de contractació– es fan seguint tota la legislació catalana, espanyola i europea.

El president

I la darrera pregunta al Govern és sobre el patrimoni cultural.

Pregunta al Govern sobre el patrimoni cultural

310-00288/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Jordi Bertran i Luengo.

Jordi Bertran i Luengo

Moltes gràcies, president. Consellera Hernández ens podria explicar quines accions ha realitzat el Govern en relació amb la moció aprovada per aquest Parlament sobre les pintures de Sixena?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Gràcies, president. Gràcies, diputat. Com sap, i ho he explicat en diverses ocasions, per aquest Govern el patrimoni cultural i la seva salvaguarda és una prioritat i, per tant, en aquest assumpte també, totes les accions que hem dut a terme, que estem duent a terme, estan centrades en la preservació d'aquest patrimoni, en la seva salvaguarda, com s'ha estat fent al llarg de tots aquests anys i continua fent-ho de la mateixa manera.

Per tant, totes les accions que nosaltres hem emprès estan encaminades tant des del Govern, des de la Generalitat, com des del patronat, del que en formem part, com vostè sap, perquè el MNAC és un consorci que consolida la Generalitat de Catalunya i forma part del sector públic de la Generalitat de Catalunya, així com el museu, han estat totes encaminades a preservar aquest patrimoni. Patrimoni que preserva el MNAC amb el màxim rigor, i vull des d'aquí també aprofitar per agrair la tasca i el gran compromís i el gran rigor dels equips del museu en la preservació d'aquest patrimoni.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Jordi Bertran i Luengo.

Jordi Bertran i Luengo

Gràcies, president. La realitat, consellera, és que sort en tenim de la professionalitat del personal del MNAC, que lluita amb criteris tècnics i científics i amb solvència jurídica per complir les lleis del patrimoni.

El president Illa no ha demanat a l'Estat que l'Instituto del Patrimonio Cultural de España, adscrit al Ministerio de Cultura, emeti l'informe pericial que sí havia fet per a la Dama d'Elx o el Guernica de Picasso. Ja és el sùmmum que governant a Madrid i a Catalunya, el PSC-PSOE no faci de *motu proprio* aquestes accions i les hagi d'instar el Parlament des de l'oposició.

Després de la moció, vostè, consellera, i també el conseller Dalmau, van demanar prudència a la ciutadania i als grups parlamentaris i n'hem tingut, però el Govern i Madrid han fet gala d'una inacció de traca i mocador. I el ministre de Cultura, Urtasun, de Sumar, ha actuat contra Catalunya i contra el patrimoni. Al juny renunciava a activar l'*instituto*, fent cas omís de l'acord del Parlament i menystenint els tècnics. A l'octubre, quatre mesos després de la moció, i veient la inacció del Govern i el *ministerio*, a la desesperada, el president del MNAC demanà l'informe a l'*instituto*.

Aquest organisme, amb el mateix president, Pedro Sánchez, l'agost de 2023, fa poc més de dos anys, quan Sixena ja bullia, sí que havia elaborat d'ofici informes sobre la Dama d'Elx i la Dama de Baza, a Jaén, ambdues dipositades a Madrid. «Un traslado externo activaría mecanismos de deterioro con graves consecuencias que comprometerían la inseguridad de estas obras tan significativas para el patrimonio histórico español» conclouia l'informe. Què ha canviat, doncs? Doncs que ara les peces en litigi estan a Catalunya i no a Madrid, i que Sánchez és presoner d'Urtasun, nomenat poc després d'aquell informe. Un ministre, doncs, que amb la inacció traeix Catalunya.

Consellera Hernández, sap qui és Jorge Pueyo? Sap què afirma el 2024? «Desde la Chunta Aragonesista y desde mi portavocía de Sumar en la Comisión de Cultura del Congreso, siempre defendemos que los bienes son de Aragón, y no sólo los bienes de Sixena son de Aragón, todos los bienes espoliados a Aragón deben volver. Todos.»

Vergonya, cavallers del Govern (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), vergonya, perquè traeixen el patrimoni.

El president

Se li ha acabat el temps, senyor diputat. Per respondre, té la paraula la consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Gràcies, president. Gràcies, diputat. Com vostè sap, en el patronat del 16 de juny es van prendre uns acords, en el si del patronat, encaminats a dos objectius. El primer, demanar un incident d'execució. Aquest és un procés molt llarg que vostè sap molt bé que ve de molt molt lluny, i que nosaltres estem portant totes les accions possibles des del punt en el que estem ara mateix, en aquest punt jurídic, per arribar fins al final amb totes les conseqüències. Aquest incident d'execució, per descomptat, el que posa sobre la taula és que, des del punt de vista tècnic, cap dels informes dels que disposem, i la Generalitat n'ha emès, d'informes, i el *ministeri* els ha subscrit –sí, senyor Bertran, els ha subscrit–..., que aquests informes ens indiquen que, naturalment, aquest moviment de peces, aquest trasllat i aquesta instal·lació

en qualsevol altre lloc, no es pot fer sense incórrer en riscos elevadíssims, alguns podrien arribar a ser fins i tot irreversibles.

Però això és el que nosaltres hem fet assessorats pels nostres serveis jurídics, pels advocats professionals en la matèria de què disposem; anem seguint pas a pas i en cada moment totes les passes que estan *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* al nostre abast.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Decret Llei 20/2025, de 30 de setembre, sobre el règim excepcional dels crèdits de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya derivats de la gestió de prestacions socials de caràcter econòmic en l'àmbit de la infància i l'adolescència

203-00025/15

El quart punt de l'ordre del dia és el debat i votació sobre la validació del Decret Llei 20/2025, de 30 de setembre, sobre el règim excepcional dels crèdits de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya derivats de la gestió de prestacions socials de caràcter econòmic en l'àmbit de la infància i l'adolescència.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió, l'honorable senyora Mónica Martínez Bravo.

(Pausa.)

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, president. Membres del Govern, membres de la Mesa, diputats i diputades, joves extutelats que avui ens acompanyen. Comparec davant d'aquesta cambra per defensar el decret llei que condemna els deutes derivats de pagaments indeguts de la prestació de joves extutelats. Aquesta no és només una mesura econòmica, és una mesura de justícia social que s'emmarca en la transformació profunda que estem impulsant del sistema de protecció a la infància, i també del sistema de gestió de prestacions.

La meua intervenció l'he volgut dividir en quatre blocs: què ha passat?, d'on venim? Què és el que estem fent?, quina és la nova etapa que hem obert? Tercer, defensar que és una

mesura totalment alineada amb el nostre marc legal i amb els precedents normatius, i que és l'única mesura humana que una administració pública i un parlament pot impulsar.

En el primer bloc..., què ha passat?, d'on venim? Aquesta és una qüestió que també requereix un cert rigor, un cert temps, per aportar dades, aportar evidències, i en compareixença a la Comissió de Drets Socials i Inclusió he tingut l'oportunitat d'explicar, en dues vegades, tota la problemàtica dels pagaments indeguts, primer per la renda garantida de ciutadania, i segon, per la situació relacionada amb la prestació de joves extutelats.

A reacció d'aquestes explicacions, que estan gravades –i els hi recomano, si puc fer un suggeriment, que revisem aquelles intervencions–, alguns grups em van criticar de manera despectiva que semblava que havia vingut a fer una classe. Doncs jo crec que potser una mica més de pedagogia, una mica més de dades no ens anirien malament per posar una mica de rigor als debats polítics. Crec que hem de reivindicar, des del meu punt de vista, el Parlament com un espai per poder fer aquesta pedagogia des del rigor, des de les dades i, entre tots, posar-nos d'acord sobre quines són les polítiques públiques que Catalunya necessita.

Llavors no m'estendré molt per relatar per què sorgeix la problemàtica de pagaments indeguts i com es soluciona, perquè ja ho he explicat, però sí que els hi puc fer cinc cèntims. Els pagaments indeguts sorgeixen de la manca de recursos tecnològics, tècnics i humans combinat amb un model de gestió obsolet, un model de gestió que fa una gestió de prestacions en base a dades en comptes de amb dades i automatismes. Aquesta és una problemàtica que ens vam trobar com a govern que el Govern Aragonès ja va identificar en el marc de la renda garantida i va començar a solucionar. I crec que també és important dir-ho: que el 2023, en el marc de la Direcció General de Prestacions, va haver-hi un canvi important que va encarrilar el problema, va voler posar sobre la taula el problema i començar a solucionar aquesta qüestió. Tots uns canvis que nosaltres vam accelerar, vam recolzar i que estem estenent a altres àmbits del Departament de Drets Socials on no havien arribat, com, per exemple, en l'àmbit de l'antiga DGAIA.

I aquest és el punt on estem, que a l'àmbit de la DGAIA, de les prestacions d'extutelats, doncs, fins fa pocs mesos, fins al maig del 2025, quan vam abordar aquesta transformació integral, les prestacions es continuaven gestionant amb manualitats, amb el suport d'una entitat externalitzada, però que no canviava el model i que no va ser suficient per evitar els pagaments indeguts.

Els pagaments indeguts és una problemàtica molt greu, sobretot per a les persones que reben aquestes notificacions que l'Administració els ha pagat de més i que han de retornar aquests diners; però també és un problema greu per als funcionaris i per a l'Administració, perquè els funcionaris estan obligats per llei a reclamar aquests pagaments indeguts, i, si prescriuen, pels funcionaris i l'Administració..., pot tenir repercussions patrimonials a nivell individual. Per això, moltes vegades els propis funcionaris es veuen obligats a fer notificacions de pagaments indeguts que, doncs, generen un gran neguit, lògicament, en la ciutadania. És un problema molt seriós, molt greu, que s'ha d'abordar des del rigor i que hi ha dos opcions: mirar cap a una altra banda o solucionar-ho d'arrel. Solucionar-ho d'arrel perquè no es produeixin, en primer lloc, els pagaments indeguts, perquè avui en dia tenim les eines tecnològiques, les infraestructures digitals i tècniques per dissenyar les prestacions de manera que això no passi. I això és el que estem fent i això és el que hem fet.

El segon bloc és què hem fet per solucionar-ho. I la bona notícia és que la problemàtica està pràcticament resolta. Ho vam fer, com he esmentat abans, en l'àmbit de les prestacions socials. A partir del 2003 hi ha un canvi important i la cosa es comença a reconduir, amb una direcció general reforçada per gestionar prestacions en base a dades. El maig del 2025 vam anunciar una reforma integral de l'antiga DGAIA: la constitució de la nova DGPPIA, amb una estructura renovada, més forta, més transparent i més control.

I aquí la peça clau dels pagaments indeguts, o relacionada amb la prestació, és que vam traspasar la gestió de la prestació de l'antiga DGAIA a la Direcció General de Prestacions Socials. I des d'aquell moment els equips estan treballant colze a colze des de fa mesos, i des de fa mesos la prestació d'extutelats ja té creuaments mensuals que pràcticament eliminen la problemàtica dels pagaments indeguts. I a partir de l'1 de novembre s'ha traspassat formalment aquesta prestació íntegrament a la Direcció General de Prestacions Socials, que, a més d'aquests creuaments mensuals, està impulsant, està traslladant el pla d'integritat d'aquesta direcció general a la Direcció General d'Infància i també en l'àmbit de les prestacions d'extutelats. Un pla d'integritat que es basa en els millors estàndards de l'àmbit del dret del *compliance*, tot un seguit de normes que autoregulen les administracions públiques per prevenir, doncs, deficiències en la gestió.

Llavors, el segon missatge és que el problema ja està solucionat i, a més, hi ha en marxa una reforma de la renda garantida, on el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar ha posat unes esmenes que proposen integrar les prestacions d'extutelats en el marc de la renda garantida, seguint, doncs, les millors pràctiques d'integrar prestacions. És una mesura, aquesta condonació que proposem avui, totalment alineada amb el marc normatiu. Hi ha

jurisprudència prèvia, primer, que dona dret als ciutadans a no haver d'aportar documentació que està en disposició de l'Administració, i, per tant, una situació molt rellevant. Per què? Perquè el vuitanta-cinc per cent dels pagaments indeguts en la prestació d'extutelats es dona perquè els joves comencen a treballar, que és el que han de fer, començar a treballar. I l'Administració pública disposa de dades que indiquen que aquests joves han començat a treballar. Si l'Administració catalana no havia fet les interoperabilitats amb dades de la Seguretat Social, doncs potser aquí estava el problema. Però l'Administració pública en el seu conjunt sabia que aquests joves havien començat a treballar. I, per tant, hi ha jurisprudència que diu que el ciutadà no havia d'haver aportat aquestes dades. Però, a més, hi ha jurisprudència del Tribunal Suprem, fent-se ressò del Tribunal Europeu de Drets Humans, que reclamar aquests pagaments indeguts és desproporcionat, suposa un greuge desproporcionat per al ciutadà, i moltes vegades, si aquest ciutadà porta l'Administració als tribunals, guanyen judicialment. Aquesta condonació és totalment compatible amb la condonació dels deutes de la renda garantida, que aquest Parlament també va validar fa uns mesos.

I el quart i últim bloc, doncs, és posar en valor que aquesta és l'única decisió que pot prendre el Parlament humana, amb humanitat. Perquè una condonació del deute no és la solució; la solució ja la tenim en marxa, ja l'hem fet, ja està encarregada. Però el que no podem fer és que aquesta situació la paguin els joves més vulnerables, joves amb els quals jo he tingut el privilegi de parlar-hi, que m'han explicat les dificultats que han tingut per redreçar la seva vida sense un context familiar i com, doncs, aquests joves al final han fet el que havien de fer, començar a treballar.

La solució ja està en marxa. I, només per acabar, demano també als grups parlamentaris que continuem defensant l'estat del benestar, el rigor. Els hi va dir el president Illa: un bon govern es fa també amb una bona oposició. Reivindicar aquesta oposició des del rigor. I entre tots, des del meu punt de vista, hem de lluitar contra els intents, les temptacions de desprestigiar el sistema de prestacions, l'estat del benestar i el sistema de protecció a la infància.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, consellera. Passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Segons es va acordar a la darrera Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per a cadascú. Té la paraula, pel Grup Parlamentari de Junts, la senyora Maria Àngels Planas i Crous.

M. Àngels Planas i Crous

Bé; moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom, consellers, conselleres, diputats i diputades. Des de Junts per Catalunya votarem a favor d'aquest decret llei perquè reconeix una realitat que no pot esperar. Estem parlant de persones vulnerables, sovint joves, que surten del sistema de protecció i que no poden ser tractades com a deutores de l'Administració. És una qüestió d'humanitat i també de coherència, amb la finalitat de que les prestacions socials són per protegir, no són per castigar. I és un decret necessari que resol amb urgència una situació injusta, la de joves extutelats que, per circumstàncies administratives o econòmiques, havien acumulat deutes amb la Generalitat, fruit, doncs, d'una gestió deficient i de les prestacions socials que els havien estat concedides.

Aquest decret no és una condonació universal, sinó condicionada; només afecta aquelles persones que continuen essent vulnerables a data del 2024, que no han comès cap frau i que, a més a més, acrediten ingressos inferiors a dues vegades el salari mínim interprofessional. A més, també queda exclòs qualsevol cas que s'hagi de facilitar informació falsa per obtenir aquesta prestació. Estem parlant, per tant, de joves extutelats, menors en risc, famílies acollidores que van rebre les prestacions econòmiques i que, per manca de coordinació o de personal, han vist com l'Administració els reclama deutes que mai no haurien d'haver existit. Darrere les xifres hi ha nois, noies que van ser tutelats per la Generalitat perquè no podien viure amb les seves famílies, per molts de motius: maltractaments, negligències o abandonament. Molts d'ells han nascut, han crescut aquí i també han estudiat aquí, i el que fan és, com qualsevol jove, intentar tirar endavant aquí a Catalunya.

Aquest decret reconeix obertament que el departament i la DGAIA tenen un problema estructural que s'ha anat agreujant amb el temps: dèficit crònic de personal, eines informàtiques insuficients i processos manuals que s'arrossegueu des de fa anys. És imprescindible que el Govern hi posi recursos, però també que faci una aposta ferma per la transformació digital dels serveis socials, perquè sense ella és impossible revertir aquesta situació.

I, de fet, consellera, jo sí que li vull recordar que va ser a finals del 2021 que es va signar un conveni amb el ministeri de fons europeus a través del qual el departament va aconseguir 30 milions per desenvolupar aquest pla de transformació digital el 22-24. Hi havien previstes 201 actuacions dels programes informàtics. I nosaltres el que sí que voldríem saber és en quin punt està aquesta transformació digital iniciada aquest any 2022.

L'automatització pot ajudar molt en els processos administratius, mentre que els educadors i els treballadors socials s'han de poder dedicar al que és essencial: el seguiment personal i humà. Per això el nostre vot és favorable però crític. Favorable, perquè és una mesura justa per protegir persones que durant massa temps han estat víctimes d'un sistema lent i ineficient, però també crític, perquè arriba tard: després de 455 dies del seu Govern, encara no han resolt el problema que el text ja reconeix.

La Sindicatura de Comptes i també l'auditoria del servei de valoració de seguiment de persones extutelades han confirmat que també hi han hagut pagaments indeguts l'any 2023 i el 2024. I, per tant, això el que ens demostra, doncs, què és? Que el problema persisteix. Per això, nosaltres el que li preguntem és..., que el Govern ha reduït la mitjana de deu mesos... –hi havia una mitjana de deu mesos que aquests nois..., que rebien els pagaments. S'ha pogut reduir aquesta mitjana? El Govern també ha posat fi a aquests pagaments indeguts que també s'han detectat el 2024 i el 2025? Ens pot donar garanties, consellera?

Valorem positivament que el text incorpori també un sistema, com ha dit vostè, d'interoperabilitat entre les administracions, que permetrà, doncs, poder creuar aquestes dades amb Drets Socials, amb Educació, amb Hisenda i amb Treball. I el text també reconeix que el departament arrossega dèficits crònics i que la DGAIA va quedar molt superada quan es varen incrementar els joves tutelats –més de tres mil en nou anys. No és acceptable que gairebé una dècada després encara no hi hagi els mecanismes de control eficients. Aquest decret no pot ser un punt final, sinó un punt de partida, perquè això no pot tornar a passar. La protecció social ha de funcionar amb eficàcia, amb transparència i també amb dignitat. I nosaltres, des de Junts, per tant, defensem aquest decret com un acte de justícia, però també exigim resultats i un compromís real per poder reforçar els serveis socials, modernitzar aquests sistemes de gestió i reduir el temps de tramitació.

I vaig acabant. Nosaltres pensem, doncs, que Catalunya ha de ser un país que cuida, que acompanya i que confia en la seva gent jove. I, per aconseguir-ho, per tant, ens cal una administració que sigui àgil, que sigui humana i que sigui responsable.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Carles Campuzano i Canadés.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, senyor president. Honorables conselleres i consellers, consellera de Drets Socials i Inclusió, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana també convalidarà aquest decret llei. S'ha utilitzat tant per la consellera com per la portaveu de Junts l'expressió «perquè és de justícia». No volem empitjorar la situació dels joves extutelats amb una exigència de retorn de diners que farien impossible l'objectiu que ens marquem, que és la seva emancipació. Ho fem, per tant, per sentit de responsabilitat amb aquests joves i assumint també que és un problema que existeix i que, amb mentalitat de govern, hem d'ajudar a resoldre aquí des del Parlament.

Permeti'm, però, també compartir algunes idees, no? Quan l'Administració detecta cobraments o pagaments indeguts, l'Administració està fent la seva feina. El que seria inquietant és que, havent-hi cobraments o pagaments indeguts, l'Administració no fes la seva feina. Per tant, l'Administració indica que hi ha un problema. El problema apareix quan l'Administració tarda en identificar aquests cobraments indeguts, i això genera interessos de demora a les persones que els han rebre, genera perjudici a la pròpia Generalitat i tenen el risc de prescriure. Per tant, la política de detectar els cobraments indeguts és una bona política.

Ara bé, quan falla el segon, quan falla l'Administració en detectar aquests problemes, és evident que no poden assumir els ciutadans les conseqüències, efectivament, d'una gestió que no és adequada. I s'ha dit –i ho ha dit la consellera i l'hi agraeixo–: des del 2023 el Govern de la Generalitat, el Departament de Drets Socials, es va posar les piles per afrontar aquest problema, per posar l'èmfasi en el risc que vam detectar, que era el de la prescripció dels cobraments i els pagaments indeguts i això anava molt vinculat al desplegament del pla de digitalització del Departament de Drets Socials que està en marxa; es va començar a posar en marxa en aquell període i que va avançant..., i assumint també –i s'ha dit– que la Direcció d'Atenció a la Infància mai ha tingut les capacitats per gestionar les prestacions econòmiques. De fet, el Govern ha concretat i cedit una decisió que teníem prevista, nosaltres, en la fase final de la legislatura anterior, que és que les prestacions que gestionava la DGAIA fossin assumides per la direcció general especialitzada en la gestió de prestacions socials, que és la corresponent direcció general.

I no podem oblidar –i no s'ha dit, i crec que no és menor– que aquesta situació d'incapacitat del sistema, de l'estructura de la DGAIA de gestionar prestacions, a partir de l'any 16 s'agreuja perquè la DGAIA es concentra –i, de fet, continua concentrada en això, en bona part– en l'acollida dels joves migrants sols, que, a més a més, multiplica el nombre de prestacions econòmiques que estem donant. Nota a peu de pàgina: aquestes prestacions econòmiques

no són només per a joves arribats de l'estranger, sinó que són per al conjunt de joves del sistema de protecció a la infància.

I no hem d'oblidar, paral·lelament, que des de l'aprovació d'aquestes prestacions, l'any 2006, el Parlament de Catalunya, amb entusiasme i pràcticament unanimitat, ha anat ampliant el grau de cobertura d'aquestes prestacions i augmentant-ne també la complexitat. I probablement tots plegats, com a legisladors, ens hauríem de preguntar que el nostre entusiasme en la legislació –que és allò que ens pertoca–, potser ha d'anar acompanyat també de la nostra capacitat de dotar les administracions dels recursos adequats per aplicar aquesta normativa.

Finalment, alguns grups en aquest debat s'han dedicat sistemàticament a generar confusió i dubtes; fins i tot jo crec que ahir mateix algun grup parlamentari intentava treure pit amb una intervenció de la Policia Nacional en relació amb un frau que es produïa en el sistema de protecció de la infància, que té a veure amb una denúncia de la pròpia Direcció General d'Atenció a la Infància.

I no deixa de sorprendre'm que algun grup progressista de la cambra també s'afegeixi a aquesta actuació. Crec que hem de reivindicar que tenim un bon sistema d'emancipació dels nostres joves, amb taxes d'inserció elevades. De fet, els problemes dels impagaments es deriven de que estem tenint èxit en la inserció laboral dels joves, que és la garantia de la seva emancipació, perquè hem muntat un sistema que està orientat a la integració social per la via de la inserció laboral. Té problemes que s'han de resoldre, però és evident, senyora consellera, que si el Govern es manté en aquesta direcció, que és la direcció que hem construït al llarg d'aquests anys, tindrà el nostre suport polític.

Els joves, siguin nascuts aquí o siguin arribats d'arreu del món, es mereixen viure en un país on tinguin oportunitats i possibilitats de desenvolupar els seus projectes de vida. Aquest decret llei respon a aquests plantejaments.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies. Gràcies a vostè, diputat. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, vicepresidente. Buenos días, consejeros y diputados que nos acompañan hoy. Bien, hoy el Govern nos trae un decreto que, más que una solución, es la constatación

de un fracaso; un decreto que pretende declarar no exigibles los créditos derivados de ayudas sociales concedidas o gestionadas de forma incorrecta. Es decir, el Govern reconoce que ha gestionado mal unas prestaciones y, en lugar de corregir estos errores, decide perdonarse a sí mismo. Nos visten de justicia social lo que es una irresponsabilidad institucional.

Miren, el dinero público no es del Govern ni de un partido político, ni tampoco de un departamento; es de todos los catalanes. Y lo que se nos propone hoy es que, porque ha habido falta de control, falta de personal y errores acumulados, renunciemos a recuperar ese dinero. Y yo pregunto: ¿Quién se va a hacer cargo de esa pérdida? ¿Quién se va a hacer responsable? ¿Quién va a rendir cuentas por los fallos en la gestión? ¿O es que aquí nadie nunca responde por nada?

Miren, el propio decreto lo dice claramente: habla de un déficit crónico de recursos humanos, técnicos y materiales; habla también de la imposibilidad material de gestionar los reintegros. En resumen, una administración desbordada y mal planificada, pero la respuesta del Govern no es depurar responsabilidades ni auditar lo ocurrido, no; la respuesta es perdonar los errores con el dinero de todos.

Ahora, eso sí, cuando una se mira el organigrama de la Generalitat, se queda pasmada con el comité de expertos..., *l'oficina, la taula, l'observatori, l'observatori de la taula, el pacte, el pacte per a la taula (remor de veus), la taula pel pacte...*, y un largo etcétera de inventos que no sirven para otra cosa que para multiplicar cargos y seguir parasitando la Administración.

Y, miren, a mí hoy se me ocurre que pongan a los del comité de expertos..., *l'oficina, la taula, l'observatori, l'observatori de la taula, el pacte y la taula pel pacte...*, a auditar todo este despropósito de la DGAIA, que van a tener faena y para rato. *(Alguns aplaudiments.)*

Y, miren, quizá así también nos ahorraríamos, pues, alguno de los escándalos bochornosos que estamos conociendo últimamente. Y yo le recuerdo, señora *consellera*, que la Sindicatura de Cuentas ha detectado más de 167 millones de euros pagados indebidamente por prestaciones del Departamento de Derechos Sociales –167 millones de euros–; es que es inaceptable. Cada euro que se pierde por descontrol administrativo es un euro que no llega a las familias que lo necesitan, es un euro que no se invierte en sanidad, es un euro que no se invierte en educación, es un euro que no se invierte en dependencia.

¿Usted conoce cuánto ha aumentado la lista de dependencia en los dos últimos años? En un ciento ochenta por ciento, *consellera* –insisto, es que son datos que son inadmisibles–; cada ayuda mal concedida por el Govern es una oportunidad menos para aquellos que sí necesitan esas ayudas, y aquí ustedes deciden hacerlo más fácil, que es mirar para otro lado.

Y, mire, nos dicen también que esta medida se adopta por extraordinaria y urgente necesidad, pero no es cierto. Insisto, lo que hay detrás de este decreto no es urgencia social; es comodidad política, es el intento de tapar con un decreto los fallos de gestión de años, los retrasos, las carencias, la falta de planificación y ese entramado opaco que hay con ciertas entidades y contratos que se adjudican sin ton ni son. Y esto no es algo que diga yo; esto lo dice la propia Sindicatura de Cuentas y, además, también lo está investigando la Oficina Antifraude.

¿Hace falta que volvamos a hablar de la Fundación Resilis, investigada por un presunto fraude de 4,7 millones de euros y a los que ustedes, señora Martínez, le han dado otro medio millón de euros? ¿Hace falta? ¿Estos son los grandes cambios que nos ha explicado hoy aquí? Porque, si son esos, estamos apañados, ya se lo digo ahora.

Y, mientras tanto, los ciudadanos –esos que sí cumplen– ven cómo el Govern perdona deudas sin exigir explicaciones. Y yo le pregunto: ¿Qué mensaje estamos enviando? ¿Que si la Administración se equivoca no pasa nada?, ¿que si se gestionan más los fondos no pasa nada?, ¿que si se pierden millones no pasa absolutamente nada? Y ese es el problema: es la impunidad institucionalizada.

¿Usted conoce el caso de Sergi, este menor con leucemia al que la Agencia Tributaria le reclama cinco mil euros por una mala gestión suya, por una mala praxis suya? Y, como este caso, hay otras sesenta familias esperando. ¿A usted esto no le parece urgente y extraordinario? (*Alguns aplaudiments.*) Porque a mí me parece una auténtica vergüenza, señora consejera, una auténtica vergüenza, el calvario que les están haciendo pasar a estas familias por su incompetencia.

Miren, desde el Partido Popular por supuesto que defendemos las políticas sociales, pero con rigor, con control y con responsabilidad. Porque la verdadera justicia social empieza por gestionar bien el dinero público y, cuando se gestiona mal, lo que hay que hacer es corregirlo, no esconderlo.

Por eso nosotros hoy votaremos en contra de este decreto, porque creemos que los catalanes merecen un *govern* que asuma responsabilidades, y no que se lave las manos con un decreto, y porque no podemos aceptar que el descontrol administrativo se convierta en una excusa para menoscabar el dinero que es de todos.

Muchas gracias.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor vicepresidente. Bien, hoy, señora consejera, la clase a lo mejor se la damos nosotros a usted. Resulta que, a golpe de decretazo, dada su incapacidad para gobernar, pretenden condonar la deuda a los extutelados, en su gran mayoría ex-MENAs, a los que se les ha pagado de más por error; concretamente, casi 5 millones de euros. Un pago que algunos funcionarios y trabajadores de las empresas gestoras han señalado como intencionado, con la connivencia de la Administración pública –es decir, de ustedes–, hecho que está siendo investigado por Fiscalía y que le corresponderá a un juez decir si es cierto o no.

Es decir, para que los catalanes sepan de qué va todo esto. Unas empresas privadas, cuyos propietarios y gerentes están vinculados con el Partido Socialista, con Junts –y, sobre todo, con Esquerra Republicana, tal como Ricard Calvo, de Resilis–, han pagado 4,7 millones de euros de más a ex-MENAs, hecho que permitía a estas empresas seguir cobrando de la Generalitat de Catalunya por la gestión de estas prestaciones, que es de lo que viven.

Una vez descubierto el pastel, la Fiscalía decide investigarlo, pero el Gobierno socialista de Salvador Illa no solo no aparta a la Administración de estas empresas investigadas por fraude, sino que las vuelve a regar con dinero público para hacer exactamente lo mismo por lo que están siendo investigadas. Y no contentos con esto, el dinero que han recibido estos ex-MENAs de más se les perdona. ¡Qué generoso es el Partido Socialista con el dinero de los demás! ¡Qué generoso solamente si se trata de ex-MENAs, claro! Porque ¿a ver a cuántos autónomos ha perdonado la deuda el Partido Socialista? (*Alguns aplaudiments.*)

Y el problema que VOX ve aquí no es si se debe perdonar o no la deuda a los ex-MENAs que han recibido de más; es que estos ex menores extranjeros no acompañados no deberían recibir ni un solo duro de las arcas del Estado. Deberían devolverlos de inmediato a sus países de origen. Es más, como hemos dicho en infinidad de ocasiones, en lo único que deberían invertir ustedes es en el billete de vuelta, en vez de exprimir a impuestos a los catalanes para darles una paguita. (*Alguns aplaudiments.*)

¿A cuántos de nuestros hijos que no pueden independizarse o que tienen dificultades para llegar a final de mes o que viven en comunas para poder pagar los alquileres astronómicos y no se atreven ni a encender la calefacción en invierno les dan ustedes una paguita? ¡Pero si son tan miserables de reclamar cinco mil euros a la familia de un niño catalán enfermo de

leucemia porque según ustedes no le corresponden! Díganse lo a Mar, señores socialistas, la madre de Sergi, que tendrá que devolver cinco mil euros, pero que los ex-MENAs, que entraron en España dando una patada en la puerta y que llenan nuestras cárceles, pueden quedarse con los casi 5 millones de euros que cobraron de más.

Ahora bien, si van a vincular la vulnerabilidad social con la extinción automática de la deuda, empiecen por condonar la deuda a la familia de este niño enfermo; o a Jordi, que tiene un bar en Hospitalet y la próxima semana bajará la persiana definitivamente porque le debe a la Administración pública treinta mil euros y tiene la casa embargada; o a Jaume, de Nou Barris, que cerró este pasado verano su taller de motos porque no solo le subieron la cuota de autónomos, sino que con su extorsión fiscal, la extorsión fiscal catalana, le obligaron a elegir entre pagar el alquiler de su piso o de su negocio, y resulta que no le daba para las dos cosas. Súmenle a todo esto las multas de la Generalitat por no rotular en catalán y las que le impusieron porque en alguna ocasión había ocupado parte de la acera con las motos de sus clientes. Y tantísimos otros con los que ha hablado Ignacio Garriga cada vez que patea los barrios de Cataluña. Si quiere, ahora le bajamos la lista de todos los catalanes a los que les pueden ustedes condonar la deuda. *(Alguns aplaudiments.)* ¿O les discriminan y les obligarán a pagar por ser catalanes y trabajadores? Para ellos, vulnerables igual, ¿no hay condonación de la deuda, señora consejera?

Mire, señora Martínez Bravo, socialista, consejera de Derechos Sociales, no tienen ustedes vergüenza. Su gestión, sus imposiciones vía decreto ley y sus ideas de bombero la acaban de catapultar a la peor consejera de Derechos Sociales de la última década. Váyase y deje paso a alguien que de verdad le importen los catalanes.

Y, señora consejera, de lo único que el Partido Socialista puede hacer pedagogía es de cómo estafar a los españoles *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –y termino–, porque en eso, señores, son ustedes expertos, que tienen a la mitad de su cúpula y a la mitad de sus familiares imputados.

Gracias.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies. Bon dia, conselleres, diputades, diputats. Jo, com que no soc deixeble de Goebbels, no repetiré mil cops una mentida per intentar que sigui veritat i em centraré amb la realitat dels fets.

Bé, dit això, és de domini públic que l'antiga Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència necessita una transformació profunda si és que volem que el Departament de Drets Socials i Inclusió pugui garantir l'exercici dels drets dels infants i adolescents de Catalunya i per assegurar-ne el seu desenvolupament integral i promoure el seu benestar personal i social durant la tutela, però també durant l'etapa immediatament posterior.

I d'això en parlem, del benestar personal i social de les persones, que cobren prestació d'extutelat, que es veu amenaçat per la reclamació dels pagaments indeguts. Per què? Doncs per una mala gestió. Les coses no passen de cop i estem al punt actual com a resultat d'errors del passat, o potser d'un passat ple d'errors que faríem bé de no tornar a cometre. El que ens porta a una reflexió: deixant de banda les situacions d'emergència, en situació ordinària, per què sempre s'ha d'externalitzar? Què porta a aquesta conclusió? Recordem la desastrosa gestió de Deloitte en la renda garantida a l'etapa del conseller El Homrani i tenim molt recent el cas actual, que es justifica per l'externalització en la tramitació de permisos de residència i de treball o de les prestacions d'extutelats. En què servia aquesta externalització a l'interès del menor? El resultat final deixava ben clar que absolutament en res. D'aquí que recuperin la gestió directa de les prestacions. Però, clar, això no elimina les conseqüències.

Pressuposant que actuem en benefici dels menors, que en alguns casos és molt suposar, podem seguir el passat i intentar utilitzar els problemes en benefici propi i que la veritat no t'espantii un bon discurs, o intentar buscar solucions, sempre en interès de les persones afectades per no agreujar la seva vulnerabilitat. Aquesta és la postura de Comuns.

Per això, quan aquest estiu ens vam reunir amb les joves afectades, vam tenir clar des del principi que no era just i que no podien ser elles les que paguessin les conseqüències dels errors d'una administració amb tota la informació necessària per controlar els requisits de les prestacions i que no va complir amb les seves obligacions. Parlem de joves –a qui reclamen, en alguns casos, fins a 42.000 euros– sense capacitat econòmica ni patrimoni per fer-hi front. I no és que els hagin pagat tots aquests diners de més, sinó que, com que s'acabava el termini per reclamar, el mes de juliol, i per si de cas, se'ls hi van enviar comunicacions que en alguns casos incloïen la totalitat del que havien cobrat. I aquí, per tant, l'Administració ha provocat un patiment desproporcionat.

Joves que volen tenir un futur millor, i per fer-ho possible estudien i treballen. I una prestació per fer més fàcil estudiar, doncs, podia quedar absolutament en el no res per la inhumanitat de l'exigència de tornar uns diners que els forçarien a deixar la seva feina per buscar una feina a temps complet o buscar una altra feina a temps parcial i deixar els estudis.

La solució, per tant, només podia ser una, que és la que aplica el decret llei: considerar com a no exigibles els pagaments no causats intencionadament per la persona receptora de la prestació. I aquest és un debat que té molt a veure amb un altre que farem aquest Ple com és el de la llei de bones pràctiques administratives. Dret a l'error, sí, per ambdues parts, però l'Administració ha d'assumir els errors propis, i, per tant, les conseqüències que impliquen i condonar els diners que van ser pagats indegudament.

I ho fa amb garanties jurídiques per aquests joves, per les treballadores al servei de la Generalitat, però també de la pròpia Administració, clarificant la situació administrativa i donant seguretat jurídica en la tramitació dels expedients.

El problema és que no és la primera ocasió en què ens trobem amb aquesta problemàtica, que ja es va donar, com hi feia referència anteriorment, amb les prestacions de la renda garantida i a la que és cert que vam aplicar també una solució d'aquestes característiques amb una condonació del deute, el que dona idea del grau de desgavell administratiu en què es troba immersa la gestió de les prestacions, quelcom que té a veure, en bona part, amb la tasca de governs anteriors, però que aquest Govern té la responsabilitat de posar-hi remei.

Esperem no tornar-nos a trobar amb una situació d'aquestes característiques, sigui amb la prestació d'extutelats o de qualsevol altra gestionada per la Generalitat de Catalunya.

Però sobretot necessitem que ningú més s'hagi de sotmetre a l'angoixa de veure com se li reclamen diners que no té ni pot aconseguir per una mala gestió administrativa.

Així que ens pronunciaren favorablement respecte a la convalidació del decret llei perquè *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –i acabo– fem una aposta decidida pel futur dels joves extutelats, però també pel de la viabilitat futura de la gestió administrativa de prestacions.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, president. Consellera, diputats... I sobretot aprofito per saludar els joves que avui acompanyen..., que han vingut aquí a veure com evoluciona aquest decret, que heu patit, no?, amb angoixa tot aquest procediment, tota aquesta injustícia que es va cometre amb vosaltres, però que heu sabut defensar-ho i que heu lluitat com altres vegades per les vostres vides i que des d'aquí tot el nostre escalf i tot el nostre acompanyament. Perquè quan l'Administració falla, qui pateix les conseqüències normalment són les persones més vulnerables, però quan aquest error es produeix en l'àmbit de la protecció a la infància ja no és una disfunció tècnica, sinó que parlem, en aquest cas també, molt concretament d'un maltractament tractament institucional.

Aquest decret llei, per això, que nosaltres recolzem, reconeix per fi que reclamar aquest deute a famílies, a joves, a infants que han rebut prestacions socials per errors de gestió realment és una injustícia. Parlem de tres ajuts en concret, la prestació per a joves extutelats, la prestació per a menors en situació de risc i també la prestació per acolliment de menors sota la guarda de la Generalitat. És evident que cap d'aquestes persones que rebien les prestacions havien de carregar amb la responsabilitat d'una mala gestió administrativa.

Per això diem que és una mesura necessària i per això ho recolzarem. Però també diem que és una mesura, al nostre parer, insuficient. És necessària perquè posa fre a aquest despropòsit, però al mateix temps és insuficient perquè només contempla els casos de persones que ara es troben en situació de vulnerabilitat.

Però nosaltres ens preguntem, us preguntem: com es pot fer aquesta distinció? Per nosaltres, tots els joves, tots els infants sota tutela o protecció de la Generalitat són, per definició, vulnerables, i limitar-ho només a una part del col·lectiu és tornar a excloure –es torna a repetir el mateix error, però ara des d'un altre angle.

A més, també pensem que aquest decret arriba com una manera de tancar un capítol que no s'ha volgut llegir sencer, perquè els deutes que ara es condonen no són una excepció comptable; són la conseqüència directa d'una gestió deficient i d'una administració que durant anys no ha sabut garantir un seguiment correcte de les prestacions. I això és greu.

I no es tracta només de demanar responsabilitats individuals, però sí que pensem que s'han d'assumir responsabilitats polítiques per aquesta mala gestió. A més a més, aquesta mateixa setmana, quan s'ha presentat aquesta mesura, la conselleria feia pública l'auditoria on es reconeix, i cito literalment, que els procediments seguits en el període 23-24 no han garantit el compliment de les normes que els regulen, ni els pagaments de les prestacions

econòmiques, ni, en el seu cas, el règim de copagament de les prestacions d'habitatge, no? Diem clarament que no s'ha garantit el compliment de les normes que ho regulen i, tot seguit, amb el decret que avui ens presenta, en la seva argumentació, llegim que l'actuació dels gestors públics ha estat diligent, adequada, ajustada a les necessitats de cada moment. Home, estem dient al mateix temps una cosa i la contrària. No es pot admetre que hi ha hagut una mala..., una gestió negligent i al mateix temps afirmar que tot s'ha fet bé. Aquesta contradicció desmunta la credibilitat del Govern i, al nostre parer, ofèn tant a les persones afectades com a les professionals que fa anys que intenten sostenir un sistema ple de mancances.

Mentrestant, la realitat és tossuda: les famílies, els joves que han rebut notificacions per retornar quantitats absurdes mentre els criteris administratius canviaven d'un dia per l'altre, mentre els professionals es veien obligats a rectificar informes, a canviar dades, a justificar decisions que no eren seves; les noves concessions de prestacions s'endarrereixen i provoca que moltes persones acabin cobrant impostos indeguts per culpa de l'Administració mateixa, que després els reclama. És un cercle absurd que castiga dues vegades els mateixos col·lectius.

Per tot això, avui no n'hi ha prou amb aprovar aquest decret. Nosaltres creiem que cal fer net, que cal llum i taquígrafs, que cal una auditoria pública independent que revisi tot el sistema de gestió de prestacions i les entitats, les entitats que se n'encarreguen.

I també cal que aquesta comissió d'investigació que es posarà en marxa serveixi de debò per aclarir què ha passat, per què ha passat i com ho evitem.

Nosaltres ja hem presentat un pla de treball amb aquest objectiu i esperem veure quin és el compromís real dels partits amb la transparència i amb la veritat. Creiem que el problema va més enllà del que aprova aquest decret. Creiem que no n'hi ha prou amb depurar responsabilitats, sinó que cal un canvi de model, perquè no pot ser que la protecció dels infants i dels joves sigui un negoci encobert. No pot ser que aquesta violència institucional contra els infants i els joves protegits es torni a repetir. Calen garanties de no repetició. I per això el que cal, des del nostre punt de vista, és una gestió i una provisió plenament públiques de les prestacions, però també de les places residencials; una administració que assumeixi directament la responsabilitat de garantir drets, sense contractar la seva funció social, perquè la protecció de la infància és una qüestió de país i una expressió molt concreta de la justícia social que volem construir.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Mentre el nostre jovent no pot emancipar-se per manca de pisos o per l'augment desmesurat dels preus de lloguer, cinquanta joves extutelats rebien prestacions públiques indegudament i residien en pisos gratuïts sense reunir les condicions per fer-ho. No poden tapar el desgavell en la concessió d'ajuts i passar pàgina a cop de decret llei, perdonant el deute als beneficiaris. No poden fer veure que aquí no ha passat res.

Si la Sindicatura de Comptes no els hagués tocat el crostó, sinó hagués fet públiques aquestes irregularitats, avui no les coneixeríem. Gràcies a ells sabem que entre els anys 2016 i 2024, la Generalitat, a través de la DGAIA, va efectuar pagaments indeguts per un import de 167 milions d'euros, 5 milions dels quals corresponents a prestacions indegudes adjudicades a extutelats.

Per si això no fos prou escandalós, ara es detecten noves irregularitats arran de l'anàlisi de cinquanta perceptors residents a les comarques gironines. Què no descobriríem si fiscalitzéssim totes i cadascuna de les ajudes? Fins a on arriba el desfalc públic ocasionat per la DGAIA i el seu eixam d'entitats afins?

Aquests vora 170.000 euros que avui pretenen perdonar a cop de decret llei no són una anècdota ni una errada fortuïta. Formen part d'un frau sistèmic. La dèria dels darrers governs per compensar econòmicament els menors estrangers que arriben aquí i que, en comptes de ser retornats immediatament als pares, són custodiats i mantinguts a costa dels contribuents catalans, ha col·lapsat el sistema de concessió i seguiment de prestacions. Ho ha reconegut el propi exconseller de Drets Socials en la seva intervenció.

La manca absoluta de controls i de fiscalització ha contribuït a tota mena d'astúcies i estafes, com la darrera que s'ha descobert..., i que ha desarticulat una xarxa que operava a les comarques tarragonines i que presentava com a MENAs fills d'immigrants nascuts aquí. Tot immigrant que vulgui viure de renda ho té fàcil amb un govern com el seu. El paternalisme institucional que gasten ens exposa a tota mena d'abusos i fraus. Acusen la resta de racistes, però aquí els únics racistes són tots vostès, que veuen un vel islàmic o un color de pell diferent i automàticament corren a treure el talonari.

Vint-i-dos d'aquests menors que han estafat la Seguretat Social i l'Administració pública han set retornats als pares. En un país normal ja haurien set tots plegats, pares i fills, deportats

per haver atemptat contra l'Estat del benestar. Però aquí res, tu, cap a casona i no patiu, que més endavant ja farem un decret llei condonant el deute, com avui.

Quan les institucions no garanteixen el control adequat de les ajudes que es concedeixen, no només es produeix una negligència administrativa, també, i sobretot, una negligència política. Aquesta deixadesa i ineptitud no es saneja fent un canvi de nom de la DGAIA o perdonant deutes amb votacions com la d'avui. Quan l'Administració recorre a la condonació massiva com a resposta recurrent a la manca de control, es normalitza que els errors politicoadministratius no tinguin cap cost per als seus responsables o beneficiaris indeguts i, en canvi, acabin suposant un càstig per al conjunt de ciutadans.

I això és inadmissible. N'estem tips de pagar la festa. Si volen ser multiculturals, paguin vostès la factura, no ens la facin pagar al conjunt de catalans.

El president

Finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Gràcies, president. Bon dia a tothom, diputats, diputades, consellers, conselleres, també al públic que avui ens acompanya. Avui debatem una qüestió molt concreta, tot i que alguns grups evidentment vulguin desviar el discurs a altres qüestions per continuar criminalitzant i deshumanitzant col·lectius en situació de vulnerabilitat.

Portem per a la seva aprovació el Decret 20/2025, de 30 de setembre, que determina la no exigibilitat dels pagaments indeguts respecte a la prestació de joves extutelats per l'Administració, tal com ha explicat molt bé la consellera Martínez Bravo.

És cert que l'Administració té el deure de revisar el dret de les prestacions per detectar si es produeixen els pagaments indeguts. Però també és cert, tal com apunta la Síndica de Greuges, que, d'acord amb sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans i del Tribunal Suprem, cal també ponderar amb proporcionalitat l'impacte, les conseqüències que poden derivar d'aquesta decisió, en el cas de joves que es troben en una situació de vulnerabilitat econòmica. Per aquesta raó, s'estableix al decret un topall d'ingressos, que han de ser inferiors a dues vegades el salari mínim interprofessional, i queden exclosos de la condonació també aquells joves que hagin facilitat informació falsa o errònia.

L'objecte de la prestació a joves extutelats, sense diferenciar, evidentment, entre estrangers o nacionals, perquè aquí els patriotes de pandereta s'obliden que no tots els joves extutelats

són d'origen estranger (alguns aplaudiments...)..., l'objecte d'aquesta prestació és vetllar per la transició a la vida adulta de manera equilibrada. Per tant, la reclamació d'aquests imports aniria en contra de l'objecte de la mateixa prestació.

I, mirin, un exercici en política molt sa, que va molt bé per entendre i tenir empatia amb situacions que malauradament en aquest cas els ha tocat viure a aquests joves, és posar-se a la seva pell. Els hi faré un exercici pràctic, sobretot per a aquells que qüestionen l'existència d'aquest tipus de prestació. Imaginin per un moment que tenen un fill, l'acompanyen des de la infància, l'ajuden en tot el que poden, pagant estudis, «vivenda», menjar; bé el que fem els pares pels nostres fills. Imaginin que el dia que compleix divuit anys li obren la porta de casa, el fan fora i li diuen: «Apa, fill, a partir d'ara, espavila, ja no t'ajudo més.» Creuen que els nostres fills se'n sortien sols? Díficil.

Doncs aquesta és la raó de per què existeix aquesta prestació. I, evidentment, que cal anar a l'arrel del problema, que són els pagaments indeguts, i el Govern i el Departament de Drets Socials i Inclusió des de l'inici de la legislatura treballen per adoptar els mecanismes necessaris per reduir al màxim aquesta problemàtica, perquè forma part, evidentment, d'un dels principals objectius del Govern la millora dels serveis públics, amb una transformació profunda de l'Administració, que ja, com ha explicat la consellera, està començant a donar fruits.

I, en aquest sentit, el departament ha impulsat reformes i millores per garantir la interoperabilitat efectiva entre diversos organismes de la Generalitat; també s'han signat convenis amb altres administracions per tenir accés a dades com, per exemple, els rendiments de treball. També el departament està immers en l'acceleració de la transformació tecnològica d'aquest, per millorar la gestió i ser més eficients. Així mateix, aquest Parlament –també ho ha explicat la consellera– està treballant en la reforma de la renda garantida de ciutadania i l'assumpció de l'ingrés mínim vital, on, per exemple, s'estableixen mecanismes de control i revisions trimestrals de quanties.

S'han analitzat quaranta-nou prestacions i s'està treballant la manera d'integrar-les per reduir càrregues burocràtiques, no només per a l'Administració, sobretot per als usuaris. També s'ha parlat de la refundació de l'antiga DGAIA, la DGPIA, on també es reforcen aquests mecanismes de control i revisió, i moltes altres mesures que també ha complementat la consellera i que no tinc temps per explicar.

Bé, ja per acabar, sí que voldria contestar algunes qüestions que s'han plantejat, perquè la senyora Roldán, del PP... De veritat el PP vol donar-nos lliçons de responsabilitats, de veritat?, quan Mazón ha anunciat *una dimisión en diferido*? De veritat? (*Veus de fons.*)

Si us plau, una mica de respecte...

El president

Si us plau, respectin la persona que està intervenint a la tribuna.

Mónica Ríos García

Després, a VOX, que ens ha dit que som miserables: sap què és ser miserable? Fer un vídeo amb imatges d'un menor malalt per fer la seva demagògia a xarxes socials. Això sí que és miserable. (*Alguns aplaudiments.*)

I, com no pot ser d'una altra manera, demanarem el seu vot favorable.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(*Pausa llarga.*)

Senyores i senyors diputats, procedim a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 20/2025.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 106 vots a favor, 27 vots en contra i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 20/2025 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. (*Pausa.*) Ho demana el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i ho demana el Grup Parlamentari Mixt.

Ateses les peticions formulades pels dos grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 106 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 20/2025 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Proposició de llei de modificació de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, en relació amb el dret a una atenció adequada i una bona administració

202-00060/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única a la proposició de llei de modificació de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, en relació amb el dret a una atenció adequada i una bona administració. *(Remor de veus.)*

Vagin sortint en silenci, si us plau, els que ho vulguin. Els que vulguin sortir, no els que vulguin sortir en silenci. *(Rialles.)*

D'acord amb l'article 138 del Reglament i un cop aprovada la tramitació en lectura única el passat 22 d'octubre, procedirem al debat final de les esmenes presentades pels grups parlamentaris en la tramitació en lectura única de l'esmentada proposició de llei. En acabar el debat procedirem a fer les votacions.

A continuació, intervindran en primer lloc els grups parlamentaris que hi han presentat esmenes i posteriorment intervindran la resta de grups parlamentaris per tal de posicionar-se. El temps d'intervenció serà de cinc minuts per cada grup parlamentari, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus.

A continuació, doncs, per defensar les esmenes a l'articulat, té la paraula en primera instància i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat senyor Isaac Padrós i Suarez.

Isaac Padrós i Suarez

Gràcies, president. Diputats, bon dia a tothom. Parlem d'una llei que hauria de servir per fer més propera, més clara i més humana la relació entre les persones i l'Administració. I deixin-m'ho dir amb tota franquesa: quatre esmenes acceptades; si no recordo malament, un parell d'acceptades i un parell de transaccionades, de les dinou presentades per Junts per Catalunya, quatre de dinou. I creguin-me que totes elles tenien un gran valor perquè totes posaven les persones per davant de tot. No prioritzàvem ni ideologia, ni partit, ni govern, ni dogmes; prioritzàvem dignitat, respecte i sentit comú. Per això em costa d'entendre, després de la importància que va manifestar públicament el president Illa en l'acte de dilluns –estic

parlant d'abans-d'ahir– presentant les cinquanta mesures de la reforma de l'Administració pública.

I els posaré un exemple, només un, però molt clar. Una de les que proposàvem, una de les propostes que proposàvem era que les notificacions administratives comencessin amb un resum executiu molt col·loquial i entenedor perquè tothom pogués saber de què li parla l'Administració sense necessitat de recórrer a cap especialista, evidentment, en l'argot jurídic i tècnic de l'Administració. I poden estar d'acord..., de fet, podem estar d'acord en el fet que possiblement l'expressió «resum executiu col·loquial» no és la millor –fins aquí, perfecte–, i per això el que cal és el debat parlamentari. Saben quina va ser la resposta que vam rebre davant la proposta de l'esmena presentada? I cito: «Que per a això ja hi ha els advocats.» Caram! –volia dir una altra cosa, millor que no la digui. I jo pregunto: de debò que aquest és el model d'administració que volem? Una administració que parla tan complicat que cal recórrer a algú per entendre-la?

Aquells que presumeixen de ser més progressistes que ningú, però que en realitat són polítics *woke*, que més que avançar fan retrocedir, es neguen a facilitar la vida dels ciutadans. Qui és realment d'esquerra o simplement progressista no pot dir a la gent que si no entén un paper contracti un advocat. És una vergonya, que nosaltres, Junts, no acceptem, precisament perquè defensem la gent corrent, a totes les persones.

A més, és una incoherència més del Govern Illa. El Govern fa una gran proclama, abans d'ahir, i, per altra banda, no accepten ni negocien una esmena que proposa exactament el mateix. I el més trist de tot és que és pel bé comú, perquè tots, absolutament tots, coneixem algú que ha rebut una carta de l'Administració i no ha entès res del que hi posava. Doncs bé, nosaltres proposàvem, de forma proactiva i per col·laborar, ajudar a resoldre aquestes situacions. Volíem fer les coses més senzilles, més justes i més pròximes.

També proposàvem que l'Administració fos capaç d'assumir els seus errors sense fer-los pagar a les persones d'una manera injusta. Lamento profundament que el Govern i els seus socis d'investidura no hagin volgut escoltar prou, ni en temps ni en les formes.

Junts per Catalunya continuarem treballant per una administració més pròxima, clara i empàtica. Perquè fer les coses més senzilles no és rebaixar el nivell institucional; és dignificar-lo, és entendre que la grandesa d'un país, d'una nació, la catalana, també es mesura per com es tracten les seves persones. Fer-ho fàcil és fer-ho humà. I això, diputats, és el que realment dignifica un país, i és el que proposàvem en totes i cada una de les esmenes que hem presentat. Hi insisteixo, quatre de vint-i-una.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... El Grup Popular vol aprofitar aquesta defensa d'aquesta proposició de llei per reivindicar el que són els valors de la bona administració, no? Una administració més propera, una administració més eficaç, una administració més eficient i, sobretot, que faciliti la relació amb els ciutadans és fonamental, no?

Ja en el seu moment ens vam queixar, en l'anterior Ple, de dir que no estàvem d'acord en que es tramités com a lectura única, perquè entenem que moltes de les qüestions que aquí es plantegen requeririen un treball més profund, ja que corresponen a drets, responsabilitats, que creiem que són d'una gran transcendència. Però, com deia, l'Administració no només ha de comunicar bé, no només ha de ser propera, sinó que també ha de ser responsable, ha de ser eficient i ha de ser exemplar. Per tant, les esmenes que el Grup Popular ha presentat, que són tres, van dirigides a aquesta situació, perquè aquest grau d'exigència pensem que ha de regir a tots els òrgans i a tot el personal de l'Administració.

Començaré amb la cita prèvia. Nosaltres estem absolutament d'acord en que la cita prèvia ha de ser una opció i no una obligació, i que l'Administració ha de garantir l'atenció presencial de totes les persones, i això és un dret fonamental que nosaltres creiem que ha de tenir aquesta cobertura legal i, per tant, estem d'acord amb aquest punt.

Un aspecte important és el dret a la claredat. És cert que les comunicacions han de ser intel·ligibles, ha de comunicar-se de manera que el receptor entengui el que se li està comunicant, amb claredat, amb senzillesa. També depenen molt d'aquest Parlament les lleis que aprovem, que també després es tradueixen en comunicacions amb els ciutadans. I aquesta llei ha de ser també clara i intel·ligible.

I després també, en aquest sentit, el Grup Popular ha presentat una esmena, perquè la millor manera que una comunicació sigui intel·ligible és que estigui en l'idioma que entén la persona que la rep. I per això només hem demanat una esmena, en la que diem que hi hagi disponibilitat en les dues llengües oficials. I, en canvi, això no se'ns ha aprovat. Com volen que sigui intel·ligible, amb claredat de llenguatge, si la persona receptora no entén aquest idioma? Per tant, nosaltres insistim i reclamem que sigui en les dues llengües oficials al mateix

nivell, sense que hagi de ser sol·licitat pel ciutadà, perquè no pot ser que ja una llengua estigui subordinada a l'altra. (*Aplaudiments.*) Per tant, des d'aquesta visió, no entenem com no s'ha acceptat aquesta esmena, perquè «molt clara, molt clara», però si no entén l'idioma, és molt difícil que pugui comprendre el que en aquest cas se li diu.

Per altra banda, el tema dels errors administratius i els pagaments indeguts. Nosaltres estem preocupats per com s'ha aprovat aquest article, perquè al final el pagament indegut constitueix un mal funcionament de l'Administració, i això és així. I, a més, la normativa de l'Estat impedeix que, amb caràcter general, no s'hagin de retornar aquests recursos –tenim la llei de pressupost, la llei de funcionament del servei públic, i també hi ha excepcions quan el Tribunal Suprem i també normativa en alguna legislació estableixen una sèrie de requisits i condicions quan això no es pugui retornar. Perquè, en un sentit, la responsabilitat patrimonial és de l'Administració, però també la prohibició d'enriquiment injust.

I protegir els ciutadans davant d'un error administratiu és necessari, però convertir aquest error en un dret econòmic és un greu error polític i jurídic, i això, en aquesta llei, es consolida. I, per tant, nosaltres considerem que això és un gran error. Perquè, en definitiva, si hi ha un error i el ciutadà, per raó ics, ben fonamentada, amb bona fe, no pot tornar aquests recursos..., per tant, ja hi han instruments també en la normativa que permeten que això es tracti d'una manera determinada, sempre que hi hagi bona fe. I aquí no és necessari que es modifiqui aquesta llei. Per tant, nosaltres, amb la nostra esmena, també introduïm que es garanteixi l'equitat, la bona fe, la seguretat jurídica i la protecció de la confiança legítima.

I, per altra banda, el tema de la responsabilitat dels funcionaris també l'havíem introduït, perquè el grau d'exigència de la bona professionalitat està, i els funcionaris de l'Administració de la Generalitat tenen una gran qualitat. I la llei també, en cas de bona fe, no responsabilitza el mateix funcionari. I, per tant, no entenem per què ha de quedar incorporat en aquest text, perquè ja és així: si no hi ha *dolo* i no hi ha culpa, llavors al funcionari ni tan sols se li pot repercutir l'error que ha comès, encara que tingui un contingut econòmic.

Per tant, des d'aquesta visió, el Partit Popular demana una bona administració, una administració propera, que comuniqui bé, però també que sigui exigent i que realment sigui eficaç, eficient i exemplar, i amb aquest grau d'exigència que ha de tenir l'Administració per prestar uns bons serveis públics.

Gràcies.

El president

A continuació poden fixar la seva posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé; gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa, molt bon dia a tothom. Avui tanquem un cicle respecte a aquesta proposició de llei que vam registrar el Partit dels Socialistes, Esquerra Republicana i els Comuns per tal de dotar de major garantia jurídica el que vulgarment es coneix com «el dret a l'error». És a dir, com ja vam dir en una compareixença anterior, quan vam tenir el debat de la totalitat d'aquesta norma, al final les persones ens equivoquem i, per tant, el que cal és que capacitem aquestes persones jurídicament, per tal que no hi hagi després unes conseqüències negatives, sempre que es compleixin uns requisits, que és actuar amb bona fe i que, per tant, tampoc aquest error sigui greu.

D'altra banda, el que també hem volgut incorporar en aquesta norma ha estat que aquells diners que la gent hagi pogut rebre, o qualsevol empresa, entitat, etcètera, per part de l'Administració i que hi hagi hagut un error en aquesta assignació, doncs, que hi pugui haver una rectificació, i que aquesta rectificació no afecti negativament la persona que ha rebut aquest import. Per tant, també havíem d'assegurar que això passés. De fet, en les paraules que m'han precedit de la diputada del Partit Popular, afirmava que ja hi havia normativa al respecte, però, aleshores, si hi havia normativa al respecte, com és que hem hagut d'aprovar un decret llei fa tot just quinze minuts precisament per resoldre un atzucac que la normativa no preveia. Per tant, és evident que aquesta norma que avui presentem és necessària, perquè no hi ha cap normativa que la cobreixi en els termes en què nosaltres avui l'aproverem.

El que estem fent, al cap i a la fi, és dotar de major garantia jurídica tant la ciutadania com la pròpia Administració i els servidors públics. El que estem fent, d'altra banda, també és incorporar aquest concepte de «proximitat de l'Administració». I, per tant, quan parlem de llenguatge planer i, per tant, pròxim al ciutadà, un llenguatge que sigui intel·ligible per a la persona que rep aquella notificació, el que estem fent és incorporar precisament aquest lèxic que és comú i que, per tant, no entra dins de l'àmbit jurídic. Per aquest motiu, és rellevant que també siguem clars quan aquesta notificació arribi, i la claredat també es veu reflectida en el lèxic que s'utilitza. Per aquest motiu, consideràvem que no era necessari aquest resum executiu, que, d'altra banda, implicava rebaixar encara més la tipologia de la notificació, i al final el que també provocava és que hi hagués una càrrega de treball excessiva i, al nostre entendre, ja queda cobert amb el llenguatge planer i intel·ligible per al ciutadà.

D'altra banda, la proactivitat de l'Administració. És molt necessari també que, en els temps que corren, l'Administració no només sigui més propera, sinó que també sigui proactiva, que l'Administració s'acosti a la ciutadania. Ara estem habituats a que és el ciutadà qui ha d'anar a l'Administració. Doncs també hem de fer que les administracions vagin al ciutadà. I, per tant, quan hi ha qualsevol línia de subvenció, qualsevol línia de suport, d'ajut..., que hi hagi per part de l'Administració un registre que permeti enviar notificacions al ciutadà informant-lo de que s'ha obert aquesta línia i, per tant, hi podrà accedir. Aquesta bidireccionalitat és molt important, perquè estalvia perdre temps a la ciutadania del país i, per tant, ajuda també a una millor gestió per part de l'Administració. Per tant, aquesta proactivitat és un dels elements que nosaltres considerem que són molt rellevants d'aquesta proposició de llei.

I, d'altra banda, el que hem dit reiteradament: la cita prèvia. Que no sigui obligatòria la cita prèvia també permet alleugerir tot un seguit de peticions i de tramitacions que ha de fer el ciutadà. Que no hi hagi cita prèvia ajuda a que també hi hagi una millor gestió i una gestió molt més amable respecte a la ciutadania del país per part de les seves administracions. Tot això està aquí inclòs.

Les esmenes que no s'han acceptat no s'han acceptat perquè ja hi ha una normativa que cobreix precisament aquestes peticions i, per tant, per tècnica jurídica i legislativa, quan ja hi ha una normativa que ho cobreix, si no se'n fa menció en el text que avui estem aprovant, vol dir que es cobreix a partir d'aquesta normativa ja vigent.

En canvi, si en féssim menció, correríem el risc de que potser, potser, vulneràvem normativa vigent, i, per tant, entràvem en una contradicció, o potser no haguéssim inclòs tots els supòsits que serien necessaris en aquesta modificació, i, per tant, estaríem restringint involuntàriament la normativa vigent.

Per tant, què és el que dona seguretat jurídica? Que si hi ha una normativa vigent, s'apel·li a la normativa existent i no introduir-la en aquest text legislatiu, perquè serà d'aplicació igualment.

Moltes gràcies i fins una altra.

El president

A continuació, per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Consellers, diputats. Com vàrem dir a la darrera moció, la bona administració és un concepte indeterminat. És un concepte paraigües que englobaria qualsevol component desitjat d'una actuació administrativa: transparència, eficàcia, concreció, claredat i senzillesa, tant en les actuacions com en les comunicacions.

La bona administració, per tant, és un estàndard de conducta que ofereix a l'administrat seguretat jurídica, i és, precisament, la raó per la qual avui tractem les esmenes a la proposició de llei amb relació al dret a una atenció adequada i a una bona administració.

Votarem a favor de la totalitat de les esmenes menys la referent a la modificació de l'apartat 1 de l'article 4 de l'addició de l'article 22, que contempla el dret a les persones a no ser perjudicades per un error administratiu en les prestacions destinades a garantir les necessitats essencials de subsistència, a conseqüència de reintegraments per pagaments indeguts causats per un error imputable a l'Administració, i que té per finalitat evitar els perjudicis econòmics a les persones vulnerables que han rebut aquestes prestacions essencials, on s'estableix que no s'exigirà la devolució dels interessos ni dels recàrrecs i tampoc es reclamarà el principal si aquesta devolució posa en perill la cobertura de les necessitats bàsiques.

Entenem que això només s'ha d'admetre en circumstàncies excepcionals, tot i que demostra un mal funcionament de l'Administració. I ja que la normativa pot generar un problema d'interpretació, caldria taxar de forma clara els terminis i els supòsits per tal de no perjudicar els drets de tercers ni generar inseguretat jurídica. Doncs, tot i que la intenció és positiva, la seva aplicació pràctica planteja dificultats.

Considerem raonables les esmenes que reforcen l'article 21, dels quals destaquem el dret a la no-discriminació i a una atenció adequada; el dret a garantir i respectar la plena disponibilitat lingüística en qualsevol de les dues llengües oficials en les relacions entre ciutadans i Administració; el dret a ser atès de forma presencial sense necessitat de cita prèvia. La cita prèvia per accedir als serveis públics no pot ser obligatòria menys en circumstàncies excepcionals. Cal també resoldre el sistema de gestió de les cues per evitar temps d'espera desproporcionats.

Estem d'acord, respecte a la modificació de l'article 22.1 com a dret a una bona administració, que introdueixi la necessitat de que les resolucions administratives estiguin motivades amb un llenguatge planer, clar i comprensible, amb expressió dels fets i dels fonaments de dret, així com també la identificació de les normes aplicables i dels recursos que, en el seu cas, siguin procedents.

Tanmateix, sent conscients del gran problema que genera l'anomenada «breixa digital», és procedent reconèixer el dret a una alternativa no digital en tots els tràmits sense penalització, i el dret a rebre assistència digital quan el canal electrònic sigui el preferent.

Estem a favor de la regulació del dret a error que permet al ciutadà corregir actuacions defectuoses sense imposició de sancions, sempre que no existeixi dol o mala fe o reiteració. Les sol·licituds de rectificació d'errors s'han de resoldre en un termini màxim de trenta dies, transcorregut el qual s'entendrà que s'ha produït el silenci administratiu positiu. Això sí, sempre que aquesta rectificació no afecti els drets de terceres persones i els drets essencials de l'Administració pública.

En favor també de l'esmena 22 d'addició d'una disposició addicional sobre indicació..., indicadors i rendició de comptes, on es preveu l'elaboració d'un informe que s'haurà de fer públic al Portal de la Transparència i ha d'incloure, com a mínim, una sèrie d'indicadors, com són els relatius a l'atenció presencial, el temps mitjà d'espera per a l'atenció, l'ús de la cita prèvia, el nombre de queixes i reclamacions formulades, així com també l'impacte territorial desglossat per comarques.

Cal, doncs, introduir totes aquestes esmenes com una millora del model de relació entre l'Administració i l'administrat, un pla de reforma que impliqui menys burocràcia i més simplificació normativa i procedimental. Cal redissenyar les prestacions dels serveis públics, atenent a les veritables necessitats ciutadanes. Una administració més amable que impliqui i actuï amb una transparència total, i un nou model de participació dels ciutadans en la vida pública que fomenti l'atenció presencial, així com també la comunicació.

Reformes que entenem necessàries i urgents davant el moment actual de profunda crisi que es produeix en tots els sentits, on la indignació dels ciutadans també es canalitza exigint una bona administració, una bona administració que treballi sobre la realitat des de la racionalitat i amb sentit comú.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president, i bon dia a totes i a tots. Bé, donaria per reproduït tot allò que vam dir el passat Ple, en el que vam tenir oportunitat de debatre la totalitat de la llei, però, malgrat això,

jo crec que val la pena que posem l'accent en algunes de les qüestions que per nosaltres, els Comuns, és important en el que defensem avui sobre aquesta llei.

Per nosaltres és una llei que posa la confiança en el centre en la relació entre l'Administració i la gent, entre l'Administració i les persones. Per tant, no és únicament i exclusivament una llei tècnica, que també, sinó que per nosaltres és una forma de fer democràcia.

És una forma de fer democràcia, perquè és una manera de que ningú quedi fora per una cita prèvia. La cita prèvia és un dret de la ciutadania; no pot ser una barrera administrativa. És important perquè tothom ha de poder entendre el que diu l'Administració, entendre el llenguatge. També perquè els serveis públics han d'estar pensats per a les persones i no a l'inrevés.

I, sobretot, una de les qüestions més importants d'aquesta llei és que la gent pugui rectificar errors sense por, i que si s'equivoca l'Administració, com és el cas del que parlàvem amb la validació del decret llei anterior, no ho pagui la ciutadania.

Per tant, per nosaltres és un canvi de mirada. Un canvi de mirada de la sospita del ciutadà a la confiança en el ciutadà, perquè quan l'Administració confia en la gent és quan la gent torna a confiar en la democràcia.

Els Comuns defensem, doncs, una administració més humana, més justa, més propera, i aquesta proposta, que no ho oblidem, diputat de Junts, que parteix d'un grup d'experts, no és una proposta política exclusivament, sinó que són el CETRA els que l'han tractat. Hem transaccionat i hem incorporat aportacions de grups no signants, com el de Junts, que, al nostre entendre, enriqueixen el text i l'ajuden també a superar l'àmbit estricte dels grups promotors i del text original dels experts.

Per exemple, s'ha reforçat el dret a una atenció adequada amb ajustos raonables, segons la Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat. S'ha garantit que els errors administratius en prestacions bàsiques no comportin interessos ni recàrrecs i que es permetin plans de devolució flexibles. S'ha introduït una disposició addicional perquè el Govern presenti anualment un informe públic sobre l'atenció ciutadana amb dades per comarca, indicadors útils per millorar els serveis.

Per tant, aquest esperit de diàleg i millora compartida és també una manera de fer democràcia, i vull posar-ho en valor, perquè semblava que el diputat de Junts només es fixava en allò que no se li havia acceptat o transaccionat. I, per tant, per nosaltres, una manera de demostrar que quan es tracta de drets, de serveis públics i de respecte institucional i també cortesia parlamentària, ens podem entendre.

El bon govern és i ha de ser un escut contra la voluntat de descrèdit de les institucions, perquè quan el servei públic funciona, la democràcia també funciona.

Salut i bon treball.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. El Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular ens ha comunicat que no intervindran en aquest punt. Per tant, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Compartim la voluntat de garantir una atenció adequada i personalitzada al ciutadà, una atenció que ha de ser també sensible als usuaris que presentin dificultats auditives o visuals o d'altra índole.

L'ús de sistemes d'audiodescripció o llenguatge de signes ha de servir per fer més propera i empàtica l'Administració. El viacrucis que conformen les cites prèvies, els formularis, les finestretes, els correus electrònics i els silencis administratius provoquen l'esgotament del ciutadà, que acaba desistint del seu dret o objectiu per manca d'hores, de paciència i de diners.

El mur que l'Administració pública catalana ha anat aixecant envers el ciutadà, construït a base de protocols, burocràcia, cites prèvies i pantalles digitals, ha fet que milers de catalans s'hagin sentit maltractats o desatesos.

La impotència i desconfiança generada als usuaris i la incapacitat política de revertir aquest fenomen han dut el sistema a una situació límit. No és que la llei no reconegué el dret a una bona administració educada, responsable, conseqüent i no punitiva; és que qui l'ha dut a la pràctica no l'ha sabut desplegar.

Un simple error en un formulari ha comportat la denegació d'ajudes que eren pertinents, però també l'adjudicació indeguda d'ajudes que no corresponien. Quants ciutadans s'han vist immersos en llargs processos de reclamació o fins i tot han set sancionats per una simple errada?

L'Administració ha acabat exigint al ciutadà un grau de coneixements i habilitats tan gran per poder interactuar que sovint es requereix la contractació de gestors o d'advocats per poder garantir el tràmit. I no podem perdre de vista que és l'Administració la que treballa i serveix el ciutadà, no a la inversa.

L'aposta per la digitalització i la pretensió inicial que aquesta resolgués la majoria de problemes i agilitzés, per tant, també el conjunt de tramitacions no ha funcionat. L'anomenada «bretxa digital» ha desemparat bona part de la ciutadania i els ha privat de la proximitat, tracte humà i vocació de servei que hauria de caracteritzar l'Administració pública.

Quan un procediment s'endarrereix injustificadament, quan una ajuda s'atura per negligència o quan un ciutadà perd un dret per culpa d'un error informàtic, l'Administració ha de respondre. No n'hi ha prou amb «em sap greu». Ha de reparar el dany, ha d'indemnitzar, ha de compensar el ciutadà a qui ha agreujat amb la seva ineficiència.

Els treballadors públics necessiten eines i formació continuada, sí, però també cultura institucional, respecte, compromís, responsabilitat vers el ciutadà són manaments que haurien de ser intocables. No es pot fer saltar els usuaris de taulell en taulell, de departament en departament, ni esgotar-los amb cues, cites, formularis, telèfons que es redirigeixen o webs que fallen.

Ens abstindrem, perquè la seva proposta pretén l'exempció de tota responsabilitat de l'Administració en cas d'accions o omissions negligents, i l'Administració, com ja vam dir l'altra vegada, no té dret a desentendre's dels seus propis errors; té el deure de revertir-los.

Tampoc compartim la condonació dels ajuts públics indeguts imputables a l'Administració, perquè hi veiem l'escletxa perfecta perquè els grups de la bancada esquerra puguin perdonar els deutes als MENA, i nosaltres no perdonem ni un euro als qui han estafat Catalunya.

Seny i ordre.

El president

Finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats i diputades, explicaré breument què ha passat des del Ple del passat dia 5, on es va presentar per primera vegada en aquest hemicicle la proposició de llei que modifica la Llei 26/2010.

Aquesta proposició ha rebut un total de vint-i-quatre esmenes, tres esmenes del Partit Popular, i cap d'elles ha estat recolzada pels grups propositants, i vint-i-una esmenes de Junts, de les quals n'hem arribat a transaccionar tres i una ha estat recomanada.

També hem presentat una esmena tècnica que hem registrat a última hora en relació amb l'esmena 1, presentada per Junts, la qual serà assumida pel nostre grup parlamentari, on ja

hem advertit una reiteració terminològica i l'ús d'una paraula que pot donar lloc a equívoc. Per això, sense canviar el sentit del precepte i en contacte amb els serveis lingüístics de la cambra, hem proposat aquesta petita millora.

Deixi'm donar les gràcies als dos partits que han presentat esmenes amb la intenció sempre d'enriquir el text. La feina i l'interès s'han d'agrair sempre. I amb tot això, avui tenim l'oportunitat real d'obrir una nova manera de fer. Avui tenim la possibilitat de començar una gran era a l'Administració. Avui comencem un camí que no hem de perdre de vista mai. Avui es comença la gran reforma de l'Administració i potser, escoltant les meves paraules, a alguna persona li semblen exagerades o massa ambicioses, però els hi puc dir que no és així. Avui podem aprovar una proposició de llei amb l'objectiu de fer més justa, més propera i més humana la relació entre la ciutadania i les administracions públiques; empatia institucional.

I ahir, quan preparava la meua intervenció, pensava en les millors paraules per explicar quan parlem de reforma, de nova era, de nou camí, perquè, al final, aquesta proposició vol fer que l'Administració sigui més fàcil i més propera. I què millor que començar des d'aquí, des del Parlament, a explicar les coses d'una forma més comprensible? I des d'aquest punt de vista no podia deixar de pensar inevitablement en les persones que es veuran beneficiades per aquesta modificació. Perquè sí, potser parlem d'uns petits articles, però fonamentals en la relació dels ciutadans i l'Administració.

Que important és parlar i pensar en micropolítica! I en concret, vull posar l'exemple de dos persones, el José i la Piedad, un matrimoni de setanta-set i setanta-cinc anys amb grau de dependència reconegut els dos. Els dos necessiten ajuda de les seves filles per a qualsevol tràmit, per demanar una cita prèvia perquè no saben utilitzar internet o perquè no poden fer una llarga cua perquè els hi diguin que tornin el dia següent. Ells, com he dit, no utilitzen internet i no poden estar aquestes hores, necessiten poder arribar i ser atesos. Per ells això és un salt en qualitat humana.

Ells, que truquen a les seves filles perquè els interpretin què volen dir aquestes cartes i aquestes paraules que han arribat a casa, perquè ho necessiten urgentment, perquè els hi crea molta angoixa no entendre aquesta lletra i tots els articles que es deriven. Són uns nervis que es podrien estalviar i tot això passa massa sovint i els fa sentir-se molt allunyats de l'Administració. El José i la Piedad es mereixen el dret a equivocar-se i poder rectificar, el dret a l'error i que aquests no tinguin un càstig injust. Tots ens equivoquem i tots tenim dret a rectificar. Què millor que crear una confiança mútua? I què dir-los a ells? Que a partir d'ara podran rebre la informació que necessiten directament a casa, que la Generalitat serà

proactiva i que els oferirà els serveis que necessitin per fer la seva vida més fàcil, sempre respectant les seves preferències en cada moment vital.

Doncs sí, això és el que avui ens juguem, aquí votem perquè el José i la Piedad –i disculpin, que he utilitzat els meus pares– tinguin una relació més fàcil amb l'Administració. Avui ens juguem que ells i 8 milions de catalans i catalanes trobin l'empatia institucional que es mereixen.

Per això, senyors i senyores, els encoratjo a deixar de banda «jo ho hagués fet d'una altra manera», «jo hagués modificat una altra cosa», o «potser hagués començat per un altre article», perquè aquí no només parlem de lleis, parlem de persones i com els nostres vots, en una reforma com aquesta, pot millorar el seu dia. Tenim una oportunitat i els demano que diguin sí a millorar, sí a modernitzar i sí a avançar per Catalunya.

Gràcies.

El president

Acabat el debat, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, procedim, doncs, a les votacions. En primer lloc, votem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts. Ateses les peticions de votació separada que ens han fet arribar, votem, en primer lloc, l'esmena número 1.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat.

Seguidament, votem l'esmena número 12.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 99 vots en contra, 36 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara les esmenes 3, 14 i 22, que han estat objecte de transacció.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat aprovades per 120 vots a favor, 15 vots en contra i cap abstenció.

Finalment, votem la resta d'esmenes del Grup Parlamentari de Junts, a excepció de la 16 i la 18, que han estat retirades.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 73 vots en contra, 48 vots a favor i 14 abstencions.

En segon lloc, votem les esmenes 2, 8, 11, presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 107 vots en contra, 28 vots a favor i cap abstenció.

En tercer lloc, votem l'esmena tècnica que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar amb el registre 63738.

Comença la votació.

Aquesta esmena tècnica ha estat aprovada per unanimitat.

Tot seguit votem les parts del text de la proposició de llei que no han estat esmenades.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat 120 vots a favor, cap vot en contra i 15 abstencions.

I finalment, d'acord amb els articles 130 i 138.3 del Reglament, procedim a la votació final sobre el conjunt de la iniciativa, que inclou les correccions lingüístiques i de tècnica normativa.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent, 118 vots a favor, cap vot en contra i 17 abstencions.

La proposició de llei de modificació de la Llei 26/2010, en relació amb el dret a una atenció adequada i una bona administració, ha quedat aprovada.

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2017, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni (debat de totalitat)

202-00047/15

El cinquè punt de l'ordre del dia és el debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat presentades a la proposició de llei de modificació de la Llei 5/2017, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre

grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni. En primer lloc, d'acord amb l'article 116.2 del Reglament, intervindrà el grup proponent. Tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus, aquest grup tindrà un temps de set minuts. Té, doncs, la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Laia Cañiguerol i Olivé.

Laia Cañiguerol Olivé

President, conselleres, diputats i diputades... Avui Esquerra presentem aquesta proposició de llei per modificar l'impost sobre les estades en establiments turístics, perquè volem contribuir en el debat de país sobre com ha de ser el model turístic que volem per al futur de Catalunya. Perquè la taxa turística no és només un impost, sinó que és una eina per definir el model, que ha de fer compatible el turisme amb la vida quotidiana dels catalans i catalanes.

I vull començar fent referència a l'encert que va ser la creació de la taxa turística, dels que estaven a govern i dels que van empènyer des de l'oposició. L'impost sobre les estades turístiques va ser implementat de forma pionera a Catalunya el 2012 i, malgrat les reticències inicials, el temps ens ha donat la raó. De fet, en la nostra exposició de motius en parlem, l'informe del Laboratori d'Economia Aplicada de la Universitat de Barcelona, elaborat l'any 2022, posa de manifest que les dades de Catalunya són, en molts casos, millors que les obtingudes en altres destinacions turístiques. És a dir, la taxa no ha restat competitivitat ni ha fet perdre visitants. I només cal mirar les xifres del Departament d'Empresa i Treball en els últims anys. El 2023, 37,6 milions de turistes, el 2024, 34,1 milions, i també augmenta la despesa que fan aquests visitants. Això vol dir que el nostre model és sòlid i que la taxa funciona. I que el turisme continua escollint Catalunya.

I ara el que cal és adaptar la taxa a la realitat del 2025. Des del 2012 l'import ha evolucionat, s'ha ampliat i ha mostrat una gran capacitat recaptatòria. De fet, només l'any 2024 va generar prop de 96 milions d'euros. Ara bé, el país del 2025 no és el mateix que el del 2012 i el del 2017. El turisme ha crescut, s'ha diversificat i també ha canviat el seu impacte sobre el territori i sobre el mercat de l'habitatge, per exemple. Per això, Esquerra Republicana proposem actualitzar la taxa turística, per adaptar-la a aquesta nova realitat.

Les nostres propostes són clares i les agruparé per explicar-les ràpidament en dos blocs. Un primer, incrementar la tarifa, però tenint en compte la realitat territorial del nostre país. Tenim un país divers i ho hem de tenir en compte a cada norma. No només podem parlar de la realitat territorial de Catalunya quan parlem de l'estatut dels micropobles. No és el mateix la

demanda turística que té Barcelona que la demanda turística que tenen altres llocs, altres destinacions del nostre país. Hi ha parts del nostre país amb una demanda turística molt marcada per les temporades i això el que fa és que la gent que treballa en el sector turístic tingui també feina només una part de l'any. Per això nosaltres volem una taxa turística que ens ajudi a desestacionalitzar el turisme. No es tracta d'imposar un model únic, sinó de donar autonomia i corresponsabilitat als municipis, i per això aquesta llei, aquesta proposició, dona eines als municipis perquè la puguin adaptar, la seva taxa, a la seva realitat. Permetre que tots els municipis –no només Barcelona– puguin aplicar recàrrecs.

El segon bloc: a què destinem la taxa? Quan es va crear la taxa turística a Catalunya, Catalunya era una destinació que necessitava promocionar-se al món, però avui Catalunya és una potència turística consolidada, i abans feia referència a les xifres. Això vol dir que el nostre repte ja no és tant fer-nos veure al món, sinó gestionar millor l'èxit.

Per això proposem que la recaptació vagi dirigida a millorar el model turístic, per aconseguir un model més desestacionalitzat, més sostenible, però també ha de destinar-se a reduir les externalitats que genera el turisme, i les xifres demostren que s'han incrementat, per exemple, les tensions en el mercat d'habitatge a les zones amb major massificació turística. Per això els ingressos de la taxa han d'ajudar a millorar que els catalans i les catalanes puguin accedir a un habitatge.

No vull acabar sense fer esment de les esmenes a la totalitat; Junts, el PP i VOX han presentat esmena a la totalitat. La veritat és que del PP i de VOX ens ho esperàvem, sincerament. Ja sabem que la recepta per a Catalunya sempre és la mateixa: que es decideixi tot des de Madrid, que els beneficis se'ls reparteixin quatre i que la festa la puguem entre tots els treballadors i treballadores catalans. El que sí que lamento és l'esmena a la totalitat de Junts.

De fet, fa unes hores també hem sabut que també coincideixen amb el PP per endarrerir la regulació dels lloguers de temporada i d'habitacions. La veritat és que els hauria de preocupar coincidir tan sovint amb el PP i VOX (*alguns aplaudiments*), perquè els hi vull preguntar directament: quina és la seva proposta per als ciutadans de Catalunya? Volen que les despeses addicionals del turisme, que està demostrat, està contrastat que n'hi ha, les paguin els catalans i les catalanes? Volen que la neteja addicional, la seguretat reforçada, l'augment de la freqüència del transport públic, l'increment del cost de la gestió i la preservació dels espais naturals, entre molts altres, els hagin de pagar els veïns i les veïnes que viuen en els municipis turístics? Esquerra Republicana creiem que no. Creiem que és just que qui gaudeix del nostre territori contribueixi també a mantenir-lo.

I per això també acabo agraint als partits que votaran en contra de les esmenes a la totalitat i permetran que hi hagi un debat obert. A la nostra proposició de llei deixem molt clares quines són les nostres propostes, però segur que les seves visions, els seus matisos, faran possible que arribem a un consens.

Agraïm, doncs, el seu rebuig a les esmenes a la totalitat perquè al Parlament de Catalunya pugui haver-hi un debat viu sobre quin és el model turístic de Catalunya per al nostre futur.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes a la totalitat, i en primer terme, per defensar-les, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Consellers, diputats... Bé, hauré d'improvisar perquè jo estava convençut de que aquest dematí sabríem que Esquerra Republicana retirava la proposició de llei, perquè això l'únic que fa és introduir un nou element al caos que està provocant la taxa turística.

Miri, els hi explicaré, permeti'm que els hi expliqui... Estem jugant amb el vint-i-sis per cent del producte interior brut a Tarragona; el catorze... No, senyora Capella, ja sé que a vostè li agrada cridar molt... És el vint-i-sis per cent... Milers de famílies a Tarragona i a la resta de Catalunya viuen d'això, m'entén? –viuen d'això. (*Remor de veus.*) I ara s'està celebrant a Londres una fira en la qual els empresaris de Catalunya van a vendre el seu producte i no saben què els hi diran, quina taxa han de pagar. No ho saben, i es venen ara, la temporada que ve. I escolti, jo els hi explico i ho entendrà perfectament, del caos que han provocat. (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Senyora Capella, si us plau, li demano silenci.

Endavant.

Pere Lluís Huguet Tous

Miri, venen aquí... Els Comuns necessiten..., el Partit Socialista necessita pactar una ampliació de crèdit. I què fan? Doncs introduir la modificació de la taxa i que provoca... el Decret 6/2025; aquest decret, que provoca una pujada –recordem-ho, la taxa més alta

d'Europa, de les més altes d'Europa i de les deu més altes del món; és lo que provoca—necessiten parar-lo perquè el sector se'ls hi tira al damunt. Llavors fan un altre decret, suspentent l'entrada en vigor de la taxa —decret que aquí els Comuns no voten a favor. Vostès pacten després que es tramiti com a proposició de llei, que en aquests moments s'està tramitant com a projecte de llei, i ara ens presenten una altra proposició de llei sobre lo mateix.

I ara arriba l'octubre i el Govern..., han après vostès molt del Pedro Sánchez, eh?, n'han après moltíssim, perquè com que no volen que es repeteixi l'ajornament —que ja va passar— de la taxa turística, què fan? Introdueixen com una disposició addicional a la llei, a una llei..., que ajudes el sector agrari..., introdueixen una disposició addicional perquè, clar, intentin no votar-la ningú en contra..., introdueixen aquesta disposició addicional que tornen a ajornar l'entrada en vigor de l'impost fins a l'abril. Escolti'm, necessiten seguretat jurídica. Els empresaris necessiten vendre i saber quina serà la taxa.

Escolti'm, s'ha incrementat..., diuen que va ser un model d'èxit. Amb això li dono la raó, diputada, va ser un model d'èxit, però sap per què? Perquè es va pactar amb el sector i ara no s'ha pactat res; es va pactar amb el sector perquè necessitaven promocionar el turisme de Catalunya i l'increment de la taxa fa que sigui desproporcionat.

Miri, després diuen vostès que és també pel tema de la «vivenda»... I, miri, des que vostès governen, des del 2017 fins al 2025, que van estar vostès governant, la taxa turística s'ha incrementat més d'un dos-cents per cent en tots els àmbits, en totes les tarifes, menys en una. Saben quina? Amb les «vivendes» d'ús turístic, que només s'ha incrementat un cent per cent. Veuen la incoherència dels seus plantejaments? Només un cent per cent; dos-cents i escaig per cent per als hotels... Escolti'm, aquesta és la incoherència. I els nostres empresaris necessiten tindre una estabilitat. Necessiten poder vendre el seu producte, i ho repeteixo, és una part importantíssima del nostre producte interior brut.

Però diuen vostès que ha sigut un model d'èxit —ho repeteixo, va ser un model d'èxit—; aquest increment no és un model d'èxit. I només fa falta anar als estudis que s'estan publicant últimament. Estudi del Banc de Bilbao, en què diu que per a la pròxima temporada, com a conseqüència directa de l'increment de la taxa, hi haurà una reducció de reserves a Catalunya entre el 3,8 per cent i el 7,1 per cent. Això ho diu el Banc de Bilbao.

Hosteltur, la patronal, està dient que ja hi han anul·lacions de reserves per a la pròxima temporada com a conseqüència de l'excés en la taxa; o sigui, s'han passat de frenada. I a més ja els hi vam dir; els hi vam dir des d'aquí que era una bestiesa posar l'entrada en vigor de la taxa a l'octubre, quan començàvem la temporada baixa. Els hi va dir la diputada Àngels

Esteller des d'aquest mateix faristol, i els hi vaig dir jo: «Ho han, de corrents, ajornar.» Escolti, l'empresariat no pot estar més en aquesta situació.

I, a més, sí que li reconec que tenen una novetat amb la seva proposició de llei: és que, a més, inclouen una altra tarifa, que és als allotjaments juvenils. Als albergs juvenils els hi volen cobrar una taxa també. (*Remor de veus.*) Als albergs juvenils..., escolti, no, no, als albergs juvenils introdueixen vostè aquesta taxa. Escolti, miri, el Govern de Madrid està subvencionant a la gent jove perquè vagi als albergs juvenils. I vostès els hi volen cobrar una taxa, que és la seva..., aquest és el seu finançament singular, el de subvencionar a Madrid i després cobrar-los-hi aquí. Miri, no té sentit.

Torni..., i aquesta és una crida que des del Partit Popular fem no només a vostè, d'Esquerra Republicana, també al Govern, també als Comuns..., deixin-se d'estar d'històries, asseguin-se amb el sector –que no s'hi han assegut–, seguin amb el sector, pactin –pactin–... Sí, doncs els hi volen explicar com estan? Que estan com una moto tots; estan tots emprenyadíssims amb aquesta situació, perquè a més..., no només per l'increment, sinó per la inseguretat que representa no saber quina és la situació que es produirà. Tants ajornaments, tants...; ara aquest projecte, aquesta proposició de llei; posteriorment, tenim encara el Decret 6/2025, que s'està tramitant com a projecte de llei...

Escolti'm, miri, seguin amb el sector tots i no juguem amb els ingressos de milers de famílies de Catalunya. Seguim amb el sector, pactin com es va fer el 2012 una taxa adequada que serveixi per finançar aquells serveis que produeix el turisme. I amb això tindrem una altra vegada una taxa turística que sigui un model d'èxit a Catalunya i a la resta d'Europa. Amb això portaran a la ruïna molta gent.

Moltíssimes gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. ¿Se han puesto de acuerdo ya, señores de Esquerra, Junts y el PSC... –perdón–, señores de Comuns, Esquerra y el PSC? Y pregunto si se han puesto ustedes de acuerdo porque, después de ver su intervención tan crispada, debe ser que a lo mejor tenemos una nueva sorpresa de votaciones en este hemiciclo.

Y digo por eso porque han sido una detrás de otra las improvisaciones que ustedes tres han hecho, el nuevo tripartito *de facto* 3.0. Han hecho varias improvisaciones, que lo que han provocado es que, precisamente –incluso ya se ha explicado aquí–, se suspendiera la tasa, luego, otra vez otro decreto, luego otro decreto... Y resulta lo siguiente: y es que, además, fíjense, ha tenido que ir su chiringuito por excelencia, el Consejo de Garantías Estatutarias, en su Resolución 4/2025, para decir «oiga, que una materia tributaria y fiscal como esta no se puede regular por vía decreto, tienen que hacerlo ustedes por la vía ordinaria».

Y entonces, claro, resulta que hoy vienen por la vía ordinaria y por proposición de ley –proposición de ley–, es decir, que lo más lógico es que el Govern hubiera traído aquí un proyecto de ley; lo hubiera presentado como el Govern, como trajo el decreto, pero no, lo hace como Esquerra. ¿Para qué? Supongo para que el señor Illa cuando va ahí con las patronales y a defender no sé qué, para intentar hacerse una foto al lado y decir «no, es que estos han sido los señores de Esquerra».

En fin, ustedes ya no engañan a nadie, y no engañan a nadie porque aquí ha habido una evolución, una evolución dramática y muy grave, y una evolución porque ustedes están defendiendo de manera permanente la turismofobia; una turismofobia que se capitaneaba por los señores de la CUP, de la mano de los comunistas de Comuns, y ahora la lideran los socialistas con la mano de Esquerra.

Sí, sí, usted me dice que no, pero la realidad es esa, y la realidad es esa, porque ustedes defienden ir en contra del turismo, ustedes defienden ir en contra del doce por ciento del PIB catalán, ustedes defienden ir en contra del catorce por ciento –sí, sí– de la creación de empleo que supone en Cataluña, ustedes van en contra de más de cuatrocientas mil personas que viven del turismo. Porque ustedes dicen que no con la cara, pero la realidad es que cuando hay que fomentar, proteger el turismo, ustedes se ponen con la CUP *amb el «turistes, no als meus barris»*. Ustedes se ponen allí, ¿saben por qué? Porque no los quieren, quieren sangrarles para destinar ese dinero a saber qué.

Fíjense, es que lo curioso es lo siguiente: vamos a ver, es decir, un turista que entra por el puerto o el aeropuerto que vine aquí, que crea empleo, que crea riqueza, que paga y contribuye, a este hay que sangrarlo. Ahora bien, a ese turista que viene rompiendo la puerta, que viene saltando la valla, que viene..., sí, sí, sí, que viene por la puerta de atrás, ese no es que tiene que pagar, es que se le paga. A ese se le paga (*alguns aplaudiments*), a ese se le protege y a ese se le defiende.

Usted me hace así, señora Capella, porque sabe que tengo razón, porque depende qué tipo de extranjero usted defiende y depende de qué tipo extranjero no defiende. Pero, mire, si usted, aparte de defender al extranjero ilegal, oiga, le pido una cosa: ¿Por qué no defiende a los catalanes? (*Remor de veus.*) ¿Por qué no defiende usted a los catalanes? No, no los defiende. ¿Y sabe por qué no los defiende? Le explicaré por qué.

Cuando una familia de Barcelona se quiere ir a Girona de vacaciones tiene que pagar la tasa turística, la tiene que pagar. Cuando una familia catalana se va al pueblo de al lado tiene que pagar la tasa turística. ¿Eso qué es?, ¿turismo? ¿Eso es turismo extranjero o es *turisme de casa*? Ustedes qué hacen: a pasar por caja. Pero es que ustedes, además de gravar el turismo local, gravan también al trabajador. Y explico concretamente. Un trabajador o una trabajadora que necesita pasar la noche en la ciudad, o en cualquier otro punto de Cataluña, porque se ha quedado a trabajar, ustedes les cobran la tasa turística. Y para eso el señor Albert no levanta el puño, para defender a los trabajadores, no, les saca y les... Sí, sí, sí, sí. Les pasa la Visa para eso –les pasa la Visa por eso, sí, sí. Por tanto, ustedes ya no tienen ningún tipo de credibilidad.

Miren, el turismo crea riqueza, crea empleo, crea prosperidad, crea futuro. Y, ante eso, le voy a contestar al señor del PP, porque, después de escucharlo, es que no queda más remedio. Oiga, ustedes tienen una posibilidad. Ustedes están dentro del *establishment* del Parlament de Catalunya con estos señores. A ustedes les tramitan las proposiciones de ley. Presenten ustedes una proposición de ley para derogar la tasa turística y nosotros la apoyaremos y votaremos a favor. Pero, claro, ¿saben lo que pasa?, que ustedes no están por la derogación de la tasa turística. Ustedes ¿saben por qué están? Por defenderla como hacen en Baleares. Por defenderla... Sí, sí, porque usted sabe perfectamente que esta es la única región, con Baleares, en que se paga la tasa turística. Y, por lo tanto, no venga aquí a defender el turismo, no venga a vender aquí que defiende el sector, no venga usted aquí que habla con los empresarios, cuando saben perfectamente que lo primero que piden es derogar la tasa turística. Y aquí al único partido que encuentran es a VOX.

Y para acabar, señor presidente, quiero hacer una pequeña reflexión. Creo que es importante saber dónde estamos, de dónde venimos y adónde vamos. No podemos castigar un sector tan importante como el turismo, no podemos castigar un sector fundamental para nuestra economía, pero es que tampoco podemos castigar a los miles de trabajadores que viven de ese sector, porque la tasa turística lo único que hace es encarecer ese sector y, por tanto, encarecer el puesto de trabajo y encarecer la economía. Por tanto, ustedes hoy tienen una posibilidad: seguir con esa línea turismofóbica de la CUP, de Comuns y de la extrema

izquierda radical de los comunistas de Comuns o mirar hacia otro lado, a los catalanes de verdad, a los que se levantan a las cinco de la mañana y a los que quieren irse a la ciudad de al lado, porque por culpa de sus propias políticas no se pueden permitir el lujo de irse a otros países. A esos ustedes los castigan, los gravan y los maltratan.

Por tanto, nosotros hemos presentado una enmienda a la totalidad, porque defender Cataluña, defender a los catalanes es defender su futuro y su prosperidad.

Muchas gracias.

El vicepresidente segon

Per defensar la seva esmena a la totalitat presentada té la paraula, per set minuts, pel Grup Parlamentari de Junts, la senyora Maite Selva i Huertas.

Maite Selva i Huertas

Gràcies, vicepresident. Diputats, consellera, parlem del turisme, sector que representa, potser sense que tothom se'n adoni, un dels pilars bàsics de l'economia catalana i un sector sovint criminalitzat per les esquerres més extremes i conservadores. Des de Junts no farem com altres, que critiquen el turisme des de les tertúlies –això és fàcil. El que és difícil és governar amb responsabilitat i visió, i d'això vull parlar-ne avui.

Tot comença amb els famosos decrets de la conselleria d'Economia imposats pels Comuns. Després del rebombori mediàtic i del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, van voler rectificar. Ara bé, un cop rectificat, el Govern es troba amb uns socis de govern que els tornen a fer passar per l'adreçador i tomben el decret mantenint vigent l'anterior. I, mentrestant, el Grup d'Esquerra presenta aquesta proposició de llei. És una manera de fer que ja coneixem: filibusterisme, vetos i bloqueig a les iniciatives de l'oposició, i així no es fan les coses, així no es governa.

Per això presentem una esmena a la totalitat a la forma de procedir dels socis de govern i al fons d'aquesta proposta, una esmena a la totalitat als nyaps legislatius del tripartit, a legislar d'esquenes al sector i al món local. Aquest conjunt de normes sembla fet al dictat dels Comuns i demostra que ningú sap cap a on va. El primer problema és la improvisació. Miri, jo soc alcaldessa d'un municipi turístic, i una cosa que aprens de seguida és que la improvisació és el camí més curt cap al fracàs. I, en aquest cas, el sector turístic no vol nyaps, improvisacions, moratòries ara sí, ara no, ara esperem què diuen els Comuns... Un desgavell.

Què veiem, doncs? Decrets que es fan i es desfan, propostes que es contradiuen i, per acabar d'arrodonir el desgavell, Esquerra presenta una llei per endurir la taxa turística sense consens

amb el sector ni amb el món local, com qui va posant pedaçs a una roba vella i al final el que tens és un rebost normatiu, una incògnita en la tramitació i, el més preocupant, un sector turístic que representa una bona part del PIB català esperant preocupat per veure com anirà la temporada vinent. El sector, preocupat, i els ajuntaments, pendents de si poden aplicar la taxa, de quin tipus de taxa i a partir de quan.

Això no és governar, senyors del PSC, això és improvisar sobre la marxa al dictat de l'esquerra més conservadora en detriment del sector turístic i dels seus treballadors. I el pitjor és que tot això s'ha fet sense parlar amb ningú, ni amb el sector ni amb els ajuntaments: diàleg, zero. I sempre –ho deveu haver sentit dir–, si vols prendre una decisió que afecti el sector, primer has de parlar amb aquella gent d'aquell sector; és de sentit totalment comú, però ja ens estan acostumant que el sentit comú d'aquesta bancada d'aquí és el menys comú de tots els sentits, i en el cas que ens toca avui parlar, brilla per la seva absència.

Estem parlant d'un dels motors econòmics d'aquest país. I vostès què fan? Posar-los pals a les rodes, fiscalitzar-lo cada vegada més i tenir una mentalitat de perseguir, quan caldria acompanyar i ajudar.

Des de Junts reivindicuem un turisme sòlid basat en el producte que s'ofereix: el preu, la proximitat, les persones i el paisatge. Governar sense criteri sobre el turisme és irresponsable. Cal gestionar aquest sector amb intel·ligència. El turisme necessita qualitat, no quantitat sense sentit. Catalunya i Barcelona han de vetllar per un desenvolupament turístic adequat i sostenible.

Ara bé, el que em preocupa, i ho dic amb franquesa, és que aquest Govern, juntament amb els partits que li donen suport, semblen més disposats a recaptar impostos del turisme que a defensar els seus interessos. I aquí no diem que sigui incompatible, al contrari; de fet, aquí nosaltres hi serem. La taxa turística és necessària, però és necessària amb el consens dels ajuntaments i del conjunt del sector, un sector que és divers, amb moltes particularitats i realitats diferents arreu de Catalunya. I en això hi coincidim també amb el propi sector, que veu raonable la seva actualització. Ara bé, el que defensem des de Junts és que aquest increment s'ha de fer amb criteri, amb diàleg i amb progressivitat. No pot ser que s'apugi d'un dia per l'altre, sense marge per adaptar-se, sense tenir en compte les realitats diferents de cada territori.

Catalunya és diversa i el nostre model turístic, també. No podem aplicar la mateixa fórmula a la Costa Brava, al Pirineu o a Barcelona. Per això demanem una aplicació gradual i progressiva i amb el consens del món local i del conjunt del sector. També alertem del

desgavell que pot generar que uns municipis apliquin la taxa i d'altres no, creant distorsions i competència deslleial entre territoris i encara més incertesa pels operadors turístics.

Pel que fa a l'estacionalitat, Catalunya no és només alta i baixa temporada, és molt més complexa. Hi ha zones de muntanyes, rurals, costaneres, urbanes, i cadascuna té les seves pròpies dinàmiques. La política turística ha de tenir en compte aquesta diversitat i temporalitat diferenciada, no simplificar-la amb esquemes rígids.

Per tant, si volem que el turisme segueixi essent un dels motors de l'economia de Catalunya, hem de fer polítiques que siguin sostenibles i pensades a llarg termini. No podem jugar amb aquest sector com si fos un bé infinit, confondre'l amb els desgavells jurídics de decrets i proposicions de llei. Quan la inversió turística marxi i els treballadors busquin feina en altres sectors, potser entendrem que haurem comès un error.

Mirin, no puc estar d'acord amb alguns dels posicionaments que hem anat veient aquesta legislatura en aquesta cambrà sobre el turisme, perquè hi ha una diferència abismal entre crítica constructiva i demagògia, i la demagògia sobre el turisme és precisament el que els allunya de situacions i solucions reals.

Senyors diputats, el turisme és riquesa i és ocupació; el turisme també és futur. Que ningú s'enganyi, que en aquest país, en aquesta economia sense turisme, no serem qui som, i tapar-se els ulls davant d'aquesta realitat és enganyar-se. I la nostra responsabilitat política és defensar-ho amb claredat, perquè, en un sector amb un pes tan important com el turisme sobre el PIB, les polítiques al dictat de les extremes esquerres no els hi faran cap bé.

Moltes gràcies.

El president

A continuació poden fixar llur posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes a la totalitat. I en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat David Cid i Colomer. Per fixar la posició, aquests grups parlamentaris tindran un temps màxim de cinc minuts.

David Cid Colomer

Gràcies, president. La veritat és que és divertit escoltar els tres grups de la dreta conjuntament, perquè pràcticament costa de distingir-los, tots diuen el mateix. La primera qüestió que els he de dir és que es pronuncia «Comuns». Es poden aprendre el nom, no costa tant, no cal que facin servir tants subterfugis.

La segona és el mantra de que cal parlar amb el sector. Miri, si és que nosaltres parlem amb el sector. El que passa és que no repetim com un lloro el que diu el sector, perquè és que, quan jo els escolto parlar a vostès, repeteixen fil per randa cada un dels arguments que dona el sector –fil per randa. I amb el sector està bé parlar-hi, però també es pot tindre opinió pròpia, no? No cal que siguin només braços de fusta dels sectors econòmics del país, que és al que bàsicament es dediquen, com hem vist també en aquest cas, per exemple, amb la regulació del lloguer de temporada.

La tercera qüestió és que jo no sé en quina Catalunya viuen. Jo crec que segurament els hi costa molt baixar del cotxe oficial. Ho dic perquè quan vostès parlen, per exemple, dels treballadors catalans..., un de cada tres treballadors catalans no es pot pagar una setmana de vacances. Si és que vostès no saben ni a quina Catalunya viuen ni quina és la Catalunya dels treballadors i treballadores del seu país. És que no saben res.

L'altra qüestió que tampoc saben, perquè és que és divertit d'escoltar-los, és: sembla que a Catalunya no tinguem turisme o que el turisme, bàsicament, estigui en franca retirada del país. Miri, jo els hi donaré algunes dades, perquè és que potser vostès no les saben. Fins al mes de setembre –les dades del mes de setembre, en aquest cas, són dades del Govern català–, a Catalunya han arribat pràcticament 16 milions de turistes internacionals, la mateixa xifra que l'any passat –ha pujat només un 0,2. Però és que, l'any passat, el mateix sector que vostès representen i que sempre defensaven deia que estàvem en xifres de rècord. Per tant, bàsicament, hem estabilitzat xifres de rècord en aquest cas de visitants turistes, de visitants en aquest cas de turisme internacional. Però és que, a més a més, si agafen les dades, a dia d'avui un turista que visita el nostre país gasta una xifra de pràcticament 230 euros al dia –alguns ja parlen de 240. Són, pràcticament, setze o disset euros més que l'any passat. I aquest és el problema. El problema que tenim realment –i per això vostès estan en contra de la taxa turística, perquè representen determinats interessos del sector– és que no vol repartir. Aquest és el problema real que tenen, i vostès defensen bàsicament això. Perquè, bàsicament, el que no volen és que reparteixin allò que bàsicament arriba a Catalunya.

I mirin, sí, el turisme, evidentment, és un sector econòmic molt important, però també genera moltes externalitats, que vostès no en parlen mai. La primera, vinculada al mercat de l'habitatge. I ho sabem tots, què genera. I, per tant, nosaltres, sí, defensem que una part molt important –i aquest és l'acord a què vam arribar amb el Govern i, evidentment, el defensarem a capa i espasa–, que el vint-i-cinc per cent dels recursos que recapta la taxa turística no han d'anar a promoció, en aquest cas, de més turisme a Catalunya, que estem en xifres de rècord

reconegudes pel propi sector, sinó que han d'anar destinades a polítiques d'habitatge, i això és fonamental.

Perquè, clar, vostès, que els agrada parlar molt de determinades qüestions, d'aquesta no en parlen mai. Jo els hi explicaré. Jo els hi recomano el Baix Empordà. Parlin amb els professionals, en aquest cas, per exemple, de l'Hospital de Palamós, parlin del que passa el mes d'agost: onze hores –onze hores– d'espera a les urgències de l'Hospital de Palamós. Parlin amb els professionals, perquè bàsicament és l'únic hospital del Baix Empordà que bàsicament el que fa és que dispara enormement la seva població a la temporada d'estiu. Clar, a això, no hi han de contribuir? Sí, els catalans hem de pagar els nostres impostos i, evidentment, hem de contribuir a finançar, en aquest cas, els serveis públics. Ara, els visitants que ens visiten, que arriben a Catalunya i que, per exemple, provoquen que no puguem atendre..., aquests no han de pagar. Vostès, amb aquests, cap exigència. Si jo ja els conec. Amb els *business*, cap exigència. Ara, amb la gent treballadora, totes les exigències, i això és el que vostès representen.

Per tant, sí, el sector turístic té capacitat i, evidentment, la gent que ens visita té capacitat per contribuir més a finançar els nostres serveis públics. Perquè, bàsicament, res té a veure en aquest cas amb el preu. Si estem pràcticament amb preus de rècord. En aquest cas, per exemple, els hi posaré un exemple: la ciutat de Barcelona té rècord, en aquest cas, de preu d'habitació. Estem al voltant de cent noranta euros de mitjana per nit, i bàsicament ha anat pujant. El sector no té cap problema per anar pujant els preus de les habitacions. Torno al que deia abans, el problema és que ells no volen repartir els beneficis que genera el turístic entre tota la població del nostre país, i això és lo que vostès, bàsicament, defensen; i aquesta és la clau de volta de tot.

I després un altre sí, nosaltres creiem que els ajuntaments de tot el país, que no són menys que la capital d'aquest país, tenen dret a posar un recàrrec bàsicament sobre la taxa turística per finançar els serveis públics. Vostès que parlen tant, parlin amb alcaldes. Mirin, els hi posaré un exemple: l'alcalde de Salou, que vostès segurament el coneixen bé, poc sospitós de ser dels Comuns, preguntin-li què pensa de la taxa turística i per què vol la taxa turística? Pregunti'ls-hi si els alcaldes del país volen taxa turística: l'alcalde de Viella, l'alcalde de Lloret o en aquest cas també l'alcalde de Salou.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bé; seré breu, perquè hem tingut aquest debat moltíssimes vegades i és una mica esgotador venir aquí una vegada i una altra i presentar-los informes i presentar-los xifres i demostrar-los que hi ha certes coses que diuen totes les universitats que tenen una miqueta de reputació a nivell europeu i que no facin gaire cas.

Nosaltres votarem a favor de que es tramiti aquesta llei, però també hem reiterat que aquest discurs de la diferència respecte a territoris no té gaire sentit, perquè, en darrera instància, què volen dir? Que volen que el problema que ja tenim a Barcelona s'expandeixi per tot el país? En darrera instància, què volen dir? Que seguim repetint una vegada i una altra un mateix model?

És evident que no estem en les postures que està marcant aquí la dreta, però també és evident que Esquerra Republicana hauria de repassar una miqueta la seva història i veure que en els moments en què va tenir... –home, sí sí sí, és que ja és trist que hagi de venir jo a explicar-vos això; no em diguin que no almenys, només deixin-me explicar-los-ho. Aquí, quan Esquerra Republicana va governar, precisament, lo que havia desenvolupat eren models de turisme per a tothom i en un país que lo que tenim és un terç de la població que no pot fer vacances, que a més puja quasi al cinquanta per cent quan parlem de la població llogatera, el que no pot ser és que estiguin dient que destinarem aquesta taxa a fons del foment del turisme, millorar la competitivitat turística de Catalunya com a destinació turística.

Per què? Com a Barcelona? Mig milió d'euros a la copa Amèrica, el Real Club de Polo, el mundial de pàdel? Això m'estan dient que és lo que necessiten els catalans? O sigui, jo crec que aquest tràmit de llei ens ha de servir per posar una miqueta de seny en aquesta història.

L'única cosa en la que estem d'acord amb Junts és que han dit que s'apliqui..., clar, és desigual que s'apliqui o no s'apliqui a tots els municipis; perfecte, que s'apliqui a tots els municipis, perquè lo que volem és que sigui un dret. O la dreta espavila o deixem de dir que... O sigui, avui tothom està molt content pel Mamdani, socialista democràtic. Des del PSC fins a dalt de tot, que nosaltres clar que estem contents perquè defensem gran part del seu programa; de fet, tot el seu programa –l'hem portat a aquest plenari i hem vist com se'n reien. Doncs, llavors, estaria *molt* bé que comencés a mirar també com, mentre la dreta va retallant cada vegada més llibertats, i ho fa a través de l'economia, nosaltres hauríem d'ampliar cada vegada més llibertats.

Mirin, Luz Lorenzo, treballadora que neteja hotels, deia que portava vuit anys sense vacances, que de fet tenia dies lliures i que no se'ls agafava, perquè, total, com que no podia pagar

vacances, li eren igual els uns i els altres; i ja portava dos anys, tècnicament, acumulant aquestes vacances.

Estem parlant de que actualment anar a Mallorca costa igual que anar a Bali. No volem que la resta del país estigui com està Barcelona. No volem la resta del país ofegat. La gran majoria de persones que treballen a l'hostaleria són precisament les que no poden fer vacances. No em diguin que vivim del turisme. Qui viu del turisme? Hi viuen els que envien els altres a treballar, els envien sigui en qualsevol condició. Això és el que està passant. Lo que passa amb el turisme és que sagna les persones que estan allà treballant.

Acabo de mirar mentre estava allà, per posar-me menys nerviosa, quatre ofertes d'Infojobs: estem parlant de que paguen 1.900 euros bruts al mes a hostaleria. Això està allà posat. Quina és la riquesa aquesta? M'agradaria veure què farien i quant desfalcarien si cobressin 1.900 euros bruts al mes. Perquè tenim el rècord de turisme, però és que també tenim el rècord en no poder anar de vacances. Saben quins països són els que ens superen? Mirin, Romania, Hongria, Bulgària i Eslovàquia. Així estem.

Llavors, o comencem a mirar què és lo que necessita la població d'aquest país o no té cap mena de sentit anar afegint aquest tipus de taxes, perquè això, en darrera instància, lo que fa és augmentar el desconeixement que tenim com a país i la sensació de que sí que paguem uns impostos, però que mai reverteixen en nosaltres. En canvi, quan hem proposat taxes que anaven directament vinculades a la seva finalitat, com era la renda bàsica universal a la darrera legislatura, lo que sortien eren resultats a les enquestes, que..., era l'únic impost que superava el seixanta per cent de suport.

Per tant, perfecte, tramitem aquesta taxa, però que aquesta taxa no es destini a seguir alimentant un negoci que és depredador cap al seu territori. Que aquesta taxa es destini a que els catalans, tots els catalans –disculpes pels que no ho considerin–, puguin fer vacances en aquest país. Això és lo que nosaltres defensem, i de veritat que ens encantaria tenir-los al costat, i, a més, portem exemples, portem estudis, tenim Brasil i São Paulo, tenim centres de l'Argentina, on precisament qui els està pagant són els empresaris, perquè és un dret. Això hauria, no ho sé, de ressonar a alguns dels que partits que tenen una història una mica llarga, perquè precisament són models que han tingut els sindicats, que han tingut determinats partits, que van defensar les alcaldies socialistes a París en el seu moment. És lo que han defensat, de fet, tots els republicans en aquest Estat abans de que gent com la que tenim per aquí assegurada acabessin amb aquest tipus de somnis.

Llavors, crec de veritat que en comptes de emmirallar-nos en els vídeos que veiem per Twitter de campanyes a l'altra banda del món, lo que haurien d'intentar és aplicar-nos, precisament, les propostes que han defensat, perquè això és lo que ha fet que els votin. Això és lo que ha fet que hagi augmentat de nou l'electorat i que s'hagi mobilitzat l'abstenció.

I aquesta hauria de ser la tasca que hauríem de tenir en aquest Parlament durant aquesta legislatura.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Van intentar-ho per decret llei, com de costum, però el Consell de Garanties Estatutàries, en el seu dictamen, va deixar clar que la urgència i necessitat no restaven acreditades. Avui rectifiquen, no només en la forma, també en el contingut.

Primer van intentar-ho sense consensuar un mínim amb els sectors afectats, sense escoltar els seus precs ni suggeriments. Això va generar malestar i un agre debat extraparlamentari dels agents implicats, que preveien un impacte negatiu en els seus negocis. La pressió i oposició d'aquests sectors va fer que reculeassin i ajornessin l'aplicació de les tarifes.

Avui reafirmen que l'objectiu d'aquests impostos és millorar les polítiques de sostenibilitat i invertir en infraestructures locals que es veuen afectades per l'afluència turística. Amb aquest pretext introdueixen o augmenten tipus impositius, desincentivant el turisme i reduint la competitivitat de Catalunya com a destinació; un sector ja afectat per regulacions estrictes i debilitat per una competència internacional cada cop més ferotge. No prou contents, pretenen convertir els establiments turístics en els responsables de recaptar l'impost i transferir-lo. Ja han previst compensar les petites empreses o allotjaments familiars pels costos operatius extres que els pot suposar la burocràcia que els imposen?

Entitats com el Gremi d'Hotels de Barcelona o la Confederació Empresarial d'Hostaleria i Restauració, han demanat informes previs a l'aplicació tarifària per mirar d'analitzar el possible impacte negatiu que aquesta mesura ocasionaria en el turisme a Catalunya. I, sí, és cert que han rebaixat notablement les taxes respecte a la primera proposta, cosa que celebrem i que certifica la imprudència inicial, però no és menys cert que l'impacte de la taxa afectarà de forma desigual diferents col·lectius, perquè, independentment del seu nivell

d'ingressos, els turistes hauran de pagar la mateixa taxa i això comportarà un impacte significatiu en viatgers amb pressupostos més baixos; o sigui, qui se n'acabarà ressentint majoritàriament serà el turisme intern.

Aquells establiments de zones rurals o petits negocis turístics d'interior amb menys demanda tindran poc marge per absorbir o traslladar els costos als clients, veient-se de nou penalitzats. Sembla que es regulin pensant només en els macrocomplexos.

Les esquerres ens parlen de sostenibilitat i de gestió responsable del turisme. Títols amables per designar el càstig permanent a un dels motors econòmics més importants del país, les petites empreses, autònoms i milers de famílies que en viuen, més del dotze per cent del PIB català.

Incrementar la taxa turística és intensificar l'abús fiscal i la criminalització d'un sector ja prou ofegat per obligacions i burocràcies. No entenem per què s'opta per penalitzar sectors econòmics que generen riquesa i contribueixen a l'estat del benestar en comptes de fixar impostos a la immigració il·legal i a totes aquelles entitats i ONGs que trafiquen amb persones i que contribueixen a l'efecte crida, que ens col·lapsa els serveis públics i que ens eixuga les arques.

Evidentment, Aliança Catalana votarà en contra d'aquesta proposta.

El president

Finalment, per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Susana Martínez Heredia.

Susana Martínez Heredia

Bé; gràcies, president. Consellera, conseller, diputats, diputades, permetin-me començar amb una pregunta molt senzilla que ens estalviaria hores de debat: que aixequi la mà qui cregui que els costos del turisme els han d'assumir íntegrament els catalans i catalanes i no els visitants. Estaria bé, com a mínim, que ho reconeguéssiu si voleu ser coherents amb el que defenseu en aquesta cambra.

I, sí, és com a mínim curiós observar com Junts, PP i VOX s'escandalitzen davant la idea de que els visitants facin una petita aportació, però siguem clars des del principi, perquè ningú no tergiversi si el debat: el turisme és i ha de ser una de les grans fortaleses de Catalunya, genera riquesa i genera ocupació, genera projecció internacional i és orgull de país. El turisme és bo per a Catalunya i l'hem de seguir impulsant i això és exactament el que està fent el Govern –no pas frenar el turisme–, sinó fer-lo més competitiu, més sostenible i més resiliència,

fent-lo créixer en valor, no només en volum i generant que la prosperitat turística sigui compartida i no concentrada, compatible amb el benestar dels veïns i no a costa seva. I ho fa amb polítiques públiques responsables com les línies de finançament bonificat per a modernitzar els establiments turístics i amb l'estratègia també del Govern «Més Catalunya, millor turisme», que fa que el turisme contribueixi a fer de Catalunya un lloc millor per visitar i també per viure.

En termes econòmics, busquem el que els economistes anomenem una «situació Pareto superior», un model on tothom hi guanya: els visitants, el sector i els veïns que hi viuen tot l'any.

Tanmateix, és sorprenent escoltar proclames sobre «protegir el país» o «preservar el territori», mentre que es rebutja qualsevol mesura que permeti disposar dels recursos per fer-ho possible. Diputats i diputades, la coherència és també una política pública i sovint la trobem a faltar en alguns escons d'aquesta cambra (*alguns aplaudiments*).

I com sempre –com sempre–, la realitat és tossuda: l'impost turístic ja existeix i des del 2012 el turisme no ha parat de créixer. No s'ha ensorrat res, ni el sector ni l'economia ni l'atractiu de Catalunya; el que s'ensorra –i ho veiem un cop més– són els arguments catastrofistes.

Avui tenim l'oportunitat de fer un debat serè, rigorós i útil. La proposició de llei presentada per Esquerra Republicana de Catalunya enriqueix el debat, i la seva tramitació conjunta amb el projecte de llei que deriva del Decret 6/2020 del Govern, convalidat per aquesta cambra, ens permet treballar amb voluntat d'acord i d'arribar a un consens ampli, com exigeix la ciutadania.

Estem d'acord en el fons de la proposta, compartim el diagnòstic i també l'objectiu de tenir un impost turístic que garanteixi el retorn al territori, la sostenibilitat i la resposta, també, a l'impacte sobre l'habitatge. Per tant, ara caldrà continuar treballant en la forma, en el desplegament i en els mecanismes perquè aquesta eina funcioni bé i sigui justa. I aquí és on xoquem amb alguns grups que han fet de la renúncia i de l'immobilisme el seu projecte polític i, sí, torno a parlar de Junts, de PP i de VOX, perquè, siguem clars: oposar-se a una adaptació de l'impost significa carregar els costos del turisme íntegrament sobre les famílies catalanes en comptes de demanar una contribució mínimament raonable als visitants. És un model desequilibrat i vostès ho saben i el defensen.

I per respondre a aquell argument tan repetit de «los turistas se marcharán, perderemos competitividad», si us plau, fem un exercici de seriositat: dir que un turista deixarà de venir per un increment moderat de l'impost és com afirmar que algú que pot comprar-se un iPhone

de 1.200 euros no el comprarà perquè la funda val nou euros. No és cap argument econòmic, és una excusa barata i tothom ho sap.

I ja que tant els agrada mirar a Europa quan els convé, fem-ho clar, fem-ho clar i fem-ho quan toca: les principals destinacions europees ja fa anys que apliquen models equivalents. Així que si Catalunya és una destinació líder –que ho és–, comportem-nos com a tal.

I diguin-me, diputats de Junts, què explicaran vostès als veïns de Ciutat Vella, de Salou o de Sitges, de quina manera pensen vostè defensar que estan al costat del país quan voten vostès al costat de VOX i del PP per bloquejar les solucions que necessita el país? Creuen vostès que això la gent no ho veu? I si a vostès qualsevol política pública que utilitzi els impostos com una eina de justícia social els hi sona a fòbia, prenguin nota i recordin, els socialistes governem per millorar el país. Menys teatre i més país.

I per tot això, votarem en contra de l'esmena a la totalitat i continuarem treballant amb mà estesa per arribar a acords amplis i útils per al conjunt de la ciutadania.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, acabat el debat, doncs, procedirem a la votació de les esmenes a la totalitat de retorn de la iniciativa, presentades pels grups parlamentaris del Partit Popular de Catalunya, de VOX en Cataluña i de Junts.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 72 vots en contra, 63 vots a favor i cap abstenció.

Atès que les esmenes a la totalitat han estat rebutjades, aquesta iniciativa pot continuar la seva tramitació.

En aquest sentit, els fem avinent que, de conformitat amb l'acord de la Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, el 10 de juny, s'integra en una única tramitació aquesta proposició de llei i el projecte de llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de l'impost sobre les estades en establiments turístics, de manera que el text de base dels treballs de la ponència sigui el del projecte, al qual s'hauran de dirigir, si n'hi ha, les sol·licituds d'audiència

i les esmenes a l'articulat per part dels grups parlamentaris o dels diputats o diputades. Això no obsta perquè el text de la proposició figuri com a document de treball de la ponència.

Aquesta integració té efectes un cop superat aquest debat de totalitat, i comporta la renúncia a exercir la facultat de retirada de la iniciativa, establerta a l'article 127 del Reglament. La iniciativa conservarà la tramitació pel procediment d'urgència del projecte de llei.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a les tres de la tarda.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i dos minuts.